DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA Nr 1 1 grudnia 1945

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 1945 r.

w sprawie zakazu nieprawnego noszenia dystynkcyj i odznak wojskowych.

W związku z zakończeniem działań wojennych, częściową demobilizacją i powrotem jeńców wojennych znaczne ilości oficerów, podoficerów i szeregowców opuszczają szeregi czynnej armii. Już obecnie daje się zauważyć smutne zjawisko niejednokrotnego nadużywania munduru wojskowego przez osoby, nieuprawnione do jego noszenia, do celów przestępczych. Wskutek tego tępienie tych nadużyć i zapobieganie im staje się zagadnieniem, wymagającym czujności tak w interesie ogólnego porządku prawnego, jak i honoru Wojska Polskiego.

Celem zapobieżenia tym nadużyciom zarządzam, co następuje:

§ 1. Oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, zwolnieni z czynnej służby wojskowej, mają prawo wobec częstej niemożności sprawienia sobie ubrań cywilnych — noszenia ubrania kroju i koloru wojskowego, jednak bez prawa noszenia naramienników, dystynkcyj na kołnierzu, pasów oraz dystynkcyj i orzełków na czapkach.

§ 2. Prawo noszenia umundurowania wojskowego przysługuje wyłącznie osobom wojskowym, będącym w czynnej służbie, udowodnionej legitymacją służbową, względnie oficerom rezerwy — na podstawie indywidualnego zezwolenia Ministra Obrony Narodowej.

§ 3. Nieprawne noszenie dystynkcyj i odznak wojskowych podlega ściganiu i ukaraniu karą pozbawienia wolności, przewidzianą w przepisie art. 26 prawa o wykroczeniach, o ile czyn sprawcy nie jest zagrożony surowszą karą.

§ 4. Wszyscy Obywatele Ministrowie podadzą treść niniejszego zarządzenia do wiadomości podległym sobie organom aż do najniższych komórek organizacyjnych celem ścisłego przestrzegania i wykonania przy zakazaniu wszystkim im podległym funkcjonariuszom, nie będącym w czynnej służbie wojskowej, noszenia dystynkcyj i odznak wojskowych pod rygorem odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od ukarania administracyjnego.

§ 5. Obywatel Minister Administracji Publicznej poda niniejsze zarządzenie do powszechnej wiadomości przez jego rozplakatowanie we wszystkich miejscowościach Państwa.

§ 6. Obywatel Minister Obrony Narodowej wyda osobne zarządzenia oficerom, podoficerom i szeregowcom czynnej służby odnośnie obowiązku i sposobu poddawania się kontroli dokumentów służbowych.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

OKÓLNIK Nr Spr. 2490/44

w sprawie zakazu sporządzania aż do odwołania umów, przewidzianych w art. 82 § 1 prawa o notariacie (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. — Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 609) odnośnie majątków nieruchomych, będących własnością osób narodowości ukraińskiej, białoruskiej, litewskiej, rosyjskiej i rusińskiej.

Do Obywateli Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych oraz Obywateli Notariuszów na terenach wyzwolonych Rzeczypospolitej Polskiej.

Z treści układów, zawartych między Polskim Komitetem Wyzwolenia Narodowego a Rządami Białoruskiej, Ukraińskiej i Litewskiej Socjalistycznej Republiki Rad w przedmiocie ewakuacji obywateli polskich z terytorium wymienionych Republik i ludności ukraińskiej, białoruskiej, litewskiej, rosyjskiej i rusińskiej z terytorium Polski wynika, że poza majątkiem, który w myśl tych układów może być wywieziony, reszta majątku osób wymienionych narodowości, a zwłaszcza majątek nieruchomy winien pozostać na obszarze Rzeczypospolitej, przy czym przewiduje się, że w następstwie pozostawiony w Polsce majątek zużyty będzie na zaopatrzenie przesiedlonych obywateli polskich.

Zostało stwierdzone, że osoby, podlegające na zasadzie powyższych układów ewakuacji z Polski, zbywają swe majątki nieruchome, co w przyszłości uniemożliwi zrealizowanie zamierzonego zaopatrzenia, o którym wyżej mowa.

Z uwagi na powyższy stan rzeczy i celem przeciwdziałania czynnościom, zmierzającym do obejścia przepisów, zawartych w omawianych układach, polecam na zasadzie art. 42 prawa o notariacie — Obywatelom Notariuszom czynnym na terenach wyzwolonych Państwa, aby aż do odwołania nie sporządzali umów, przewidzianych w art. 82 § 1 prawa o notariacie, odnośnie majątków nieruchomych, będących własnością osób narodowości ukraińskiej, białoruskiej, litewskiej, rosyjskiej i rusińskiej.

Lublin, dnia 27 października 1944 r.

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

OKÓLNIK Nr NSpec. 4/45

w sprawie wykładni art. 1 dekretu P. K. W. N. z dnia 4 listopada 1944 r. o środkach zabezpieczających w stosunku do zdrajców Narodu (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 54).

Do Obywateli Przewodniczących i Prokuratorów Sądów Specjalnych Karnych w Lublinie, w Łodzi, w Krakowie, w Rzeszowie.

Doszło do wiadomości Nadzoru Prokuratorskiego nad Sądownictwem Specjalnym przy Ministerstwie Sprawiedliwości, że niektóre prokuratury i sądy specjalne karne stosują w częściowym oparciu o nieautentyczny dokument, stanowiący jakoby urzędowe uzasadnienie cytowanego wyżej dekretu, mylną wykładnię art. 1 dekretu, a w szczególności użytego tam słowa „zadeklarowanie".

Wyjaśniam, że ustawodawca przez użycie tego słowa miał na myśli każdy jednostronny na zewnątrz wobec władzy okupacyjnej ujawniony akt woli, którym obywatel polski wyraził swą chęć włączenia się do „wspólnoty narodowej niemieckiej".

Z tą chwilą, kiedy w jakiejkolwiek formie ujęte oświadczenie woli, pochodzące od obywatela polskiego o włączenie go do „wspólnoty narodowej niemieckiej" doszło do wiadomości okupanta, należy uznać, że warunki z art. 1 cytowanego dekretu do osadzenia takiego osobnika w obozie w pełni zachodzą.

Należy uznać, że czyn przestępny przewidziany tą dyspozycją w całości został dokonany.

Jakiekolwiek stosowanie więc art. 25 k. k. w związku z art. 92 uważać należy w tych wypadkach za mylne, gdyż odnosić się one mogą tylko do usiłowania, a nie do przestępstwa już całkowicie dokonanego.

Stawiennictwo na komisji nie może być uznane za część składową „aktu zdrady narodowej“; tj. deklarowania, jakby wynikało ze stanowiska niektórych sądów. Zdrada następuje już z chwilą ujawnienia woli wobec okupanta. Stawanie na komisji jest jednym ze skutków już dokonanego przestępstwa. Okupant wprowadził komisje nie w celu badania oświadczenia woli obywatela polskiego, który zgłosił akces do narodu niemieckiego, lecz wyłącznie w celu sprawdzenia, czy wnioskodawca odpowiada stawianym warunkom jego „eugeniki rasowej“, a więc, czy może zaakceptować ofertę takiego osobnika na zaliczenie go do narodu niemieckiego.

Ustawodawca z przyczyn natury polityczno-represyjnej szeroko zakreślił krąg osób w t. zw. G. G., wobec których należy stosować środki zabezpieczające i dlatego nawet osoby, które ujawniły swą wolę przyłączenia się do narodu niemieckiego tylko przez czynności konkludentne, jak faktyczne korzystanie z przywilejów przysługujących Niemcom, nakazał także izolować od społeczeństwa.

Prosta wykładnia a minori ad maius prowadzi do wniosku, że tym bardziej podlegają izolacji te osoby, które jasno i wyraźnie swą wolę zdrady Narodu Polskiego wobec okupanta ujawniły.

Cofnięcie się już po złożeniu wniosku na ręce okupanta pozostaje dla oceny samej kwestii, czy obywatel polski podlega osadzeniu w miejscu odosobnienia, bez znaczenia.

Oczywiście, w razie prośby o łaskę, okoliczności takie mogą być brane pod uwagę.

W sprawach, w których zapadło już postanowienie choćby w komplecie zwiększonym (art. 2 ust. 5) oparte na interpretacji art. 1 niezgodnej z powyższym okólnikiem, polecam Prokuratorom Sądów Specjalnych złożyć wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy przez specjalny sąd karny w składzie 5 sędziów.

Postanowienia bowiem z tego dekretu nie nabierają mocy rzeczy osądzonej. Art. 600 k. p. k. i następne odnoszą się tylko do postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem.

Ponowne osądzenie osoby już zwolnionej postanowieniem sądu może jednak nastąpić tylko na podstawie nowego postanowienia tegoż sądu uchylającego poprzednie, a nie zarządzeniem Prokuratora.

Z polecenia Ministra:

Dr Jerzy Sawicki

OKÓLNIK Nr 4/NOg/45

w sprawie tępienia kradzieży leśnych.

Do Obywateli Prokuratorów Sądów Apelacyjnych w Katowicach, Lublinie, Poznaniu Rzeszowie, Toruniu, Wrocławiu, Gdańsku, Warszawie z siedzibą w Łodzi.

W związku z mnożącymi się wypadkami kradzieży leśnych, w szczególności materiałów drzewnych, mających doniosłe znaczenie dla różnych gałęzi gospodarki, jak podkłady kolejowe, słupy teletechniczne, papierówki i kopalniaki Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zwróciło się do Ministra Sprawiedliwości o wydanie odpowiednich instrukcyj prokuratorom celem potraktowania tych spraw jako szczególnie pilnych i żądania przed sądami dla sprawców wysokiego wymiaru kary.

Minister Sprawiedliwości podziela powyższe stanowisko Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych i poleca wydanie podległym Obywatelom Prokuratorom odpowiednich zarządzeń.

Warszawa, dnia 17 lipca 1945 r.

Z polecenia Ministra

Kierownik Nadzoru Prokuratorskiego:

A. Dąb

OKÓLNIK Nr 30/NOg/45

w sprawie przestępstw z dziedziny nadużyć służbowych z chęci zysku oraz kradzieży i trwonienia mienia państwowego.
Do Obywateli Prokuratorów Sądów Apelacyjnych w Katowicach, Toruniu, Gdańsku, Poznaniu, Rzeszowie, Wrocławiu, Krakowie, Lublinie, Warszawie z siedzibą w Łodzi.

Wzmagająca się fala przestępstw z dziedziny nadużyć służbowych urzędników z chęci zysku oraz kradzieży i trwonienia mienia państwowego i społecznego zmusza czynniki, powołane zarówno do kontroli, jak i do stosowania represji, do zdwojenia gorliwości, celem położenia kresu temu stanowi rzeczy.

Obywatel Prokurator Sądu Apelacyjnego w Katowicach po omówieniu tego zagadnienia z czynnikami organizującej się na terenie Śląska Kontroli Państwowej i po zgodnym ustaleniu zasady, że w sprawach tych jest rzeczą niemal decydującą dla losu i wyników dochodzeń, by podejrzany nie miał możności usuwania i zacierania śladów przestępstwa w pierwiastkowym toku dochodzeń, wydał w swoim okręgu okólnik, zalecający stosowanie w tych sprawach z reguły aresztu jako środka zapobiegawczego.

Podzielając zawarte w wyżej wymienionym okólniku stanowisko, proszę Obywatela Prokuratora o zalecenie podległym Mu Prokuratorom zwrócenia szczególnej uwagi na sprawy powyższe oraz by wykorzystywali wszelkie przysługujące im z k. p. k. uprawnienia w celu realizowania powyższej zasady w poszczególnych konkretnych wypadkach, w szczególności zaś tam, gdzie wniosek taki postawiony zostanie przez właściwą terenową Radę Narodową oraz organa Biura Kontroli Państwa przy Prezydium K. R. N.

Warszawa, dnia 27 lipca 1945 r.

Z polecenia Ministra
Kierownik Nadzoru Prokuratorskiego
A. Dąb

OKÓLNIK Nr 38/U/45

w sprawie zaprzysiężenia ławników w specjalnych sądach karnych i w postępowaniu rehabilitacyjnym.
Do wszystkich sądów.

Wobec powstałych — na tle wykładni dekretu z dnia 12 września 1944 r. o specjalnych sądach karnych dla spraw zbrodniarzy faszystowsko-hitlerowskich (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 21) i ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 maja 1945 r. w sprawie rehabilitacji (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 130) — wątpliwości, czy biorący udział w posiedzeniach specjalnego sądu karnego oraz w postępowaniu rehabilitacyjnym ławnicy wolni są od składania przysięgi, czy też winni być zaprzysiężeni, wyjaśniam, iż ławnicy ci powinni składać przysięgę. W kwestii samego zaprzysiężenia należy stosować odpowiednio przepisy dekretu z dnia 28 grudnia 1944 r. o ślubowaniu urzędników państwowych i sędziów (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 94), a mianowicie art. 1 lit. B), zdanie trzecie (rota ślubowania dla sędziów).

Warszawa, dnia 6 sierpnia 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 39/U/45

w sprawie trybu dokonywania zmiany wyznania i wystąpienia z kościoła.
Do Obywateli Kierowników Sądów Grodzkich na terenie Sądów Apelacyjnych: w Poznaniu, Toruniu, Gdańsku, Olsztynie, Katowicach i Wrocławiu.

Wobec skarg, napływających z ziem zachodnich, na trudności, czynione przez niektóre sądy grodzkie obywatelom, zgłaszającym zmianę wyznania bądź wystąpienie z jednego z kościołów, Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, iż w tej mierze obowiązuje — do czasu jednolitego uregulowania sprawy w całym Państwie — ustawa niemiecka z dnia

14 maja 1873 r. (G. S. Nr 14, poz. 8127, str. 207).

Według § 1 tej ustawy wystąpienie z jednego z kościołów ze skutkiem prawnym następuje przez deklarację o wystąpieniu, złożoną osobiście przed sędzią (obecnie sądem grodzkim) miejsca zamieszkania. Deklarację tę sędzia podaje bezzwłocznie do wiadomości zarządowi gminy wyznaniowej, do której należy składający deklarację (§ 2).

Nie wcześniej niż w cztery tygodnie i nie później niż w ciągu sześciu tygodni od chwili złożenia deklaracji w sądzie sporządza się protokół o wystąpieniu z kościoła. Na żądanie występującego wydaje mu się zaświadczenie o wystąpieniu z kościoła. Deklaracje wystąpienia z kościoła należy zbierać w osobnym rejestrze wystąpień z kościoła.

Według powszechnej polskiej sądowej praktyki przedwojennej sądem właściwym do przyjmowania deklaracji i wydawania zaświadczeń o zmianie wyznania bądź wystąpienia z kościoła jest sąd grodzki.

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 44/U/45

w sprawie terminu zaskarżania orzeczeń sądów II instancji do Sądu Najwyższego.

Do wszystkich sądów.

Na podstawie art. 14 ust. (2) i 17 dekretu z dnia 6 czerwca 1945 r. o mocy obowiązującej orzeczeń sądowych, wydanych w okresie okupacji niemieckiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 151) podaję do wiadomości, iż wymieniona w art. 14 ust. (1) powyższego dekretu data, od której mogą być skarżone w ciągu trzech miesięcy do Sądu Najwyższego orzeczenia sądów polskich drugiej instancji, zapadłe przed okupacją oraz w okresie okupacji lub po ustaniu tejże, ustalona została na dzień 1 listopada 1945 r.

Warszawa, dnia 30 sierpnia 1945 r.

w/z Minister Sprawiedliwości:

L. Chajn

OKÓLNIK Nr 47/U/45

Ministrów: Sprawiedliwości, Aprowizacji i Handlu, Przemysłu oraz Skarbu

z dnia 2 września 1945 r.

wyjaśniający stosowanie niektórych przepisów ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97).

W związku z wątpliwościami, jakie nasuwają się przy praktycznym stosowaniu niektórych postanowień powołanej wyżej ustawy, wyjaśnia się, co następuje:

I. Terminy proceduralne z art. 27 § 3 wymienionej ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych mają charakter instrukcyjny, a nie zawity.

II. Art. 24 § 2 ustawy należy rozumieć w odniesieniu do przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych w ten sposób, że wezwania na rozprawę winny być doręczane:

a) wnioskodawcom,

b) oddziałom wojewódzkim Tymczasowego Zarządu Państwowego (a nie powiatowym jego ekspozyturom),

c) właściwemu oddziałowi Prokuratorii Generalnej R. P. jako instytucji, powołanej do zastępowania interesów Skarbu Państwa,

d) osobom, które zgłosiły swoje prawa do majątku,

e) osobom, które znajdują się w faktycznym jego posiadaniu,

f) organizacjom gospodarczym, którym podlegają odnośne zakłady przemysłowe lub handlowe.

Jeśli wnioskodawca nie wskazuje osób, wymienionych wyżej, należy nałożyć na niego obowiązek stosownie do art. 141 k. p. c.

III. Tymczasowy Zarząd Państwowy obowiązany jest w każdej sprawie, której przedmiot stanowi wprowadzenie w posiadanie

przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, złożyć oświadczenie co do znaczenia tego przedsiębiorstwa dla interesów Państwa.

Postanowienie sądu o przywróceniu posiadania przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych nie może zapaść bez wypowiedzenia się Tymczasowego Zarządu Państwowego co do szczególnego znaczenia majątku dla interesów Państwa (art. 25 § 1), chybaby oświadczenie takie nie zostało złożone mimo wezwania sądu, który winien w tym celu zakreślić odpowiedni do okoliczności termin.

IV. Nie uważa się w zasadzie za mające szczególne znaczenie dla interesów Państwa:

a) przedsiębiorstwa przemysłowe, zdolne zatrudnić nie więcej aniżeli 50-ciu robotników i podporządkowane wojewódzkim dyrekcjom przemysłu miejscowego albo wojewódzkim zjednoczeniom przemysłu miejscowego z wyłączeniem przedsiębiorstw przemysłu spożywczego; w poszczególnych wypadkach wojewodowie względnie podległe im organizacje gospodarcze mogą za pośrednictwem Tymczasowego Zarządu Państwowego zgłosić sprzeciw z art. 25 § 1 ustawy,

b) przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego, podległe wojewódzkim albo rejonowym zjednoczeniom przemysłu spożywczego, zatrudniające nie więcej aniżeli 50-ciu robotników, przy czym wojewódzkie albo rejonowe zjednoczenia przemysłu spożywczego (w zależności od przynależności przedsiębiorstwa) albo Minister Aprowizacji i Handlu mogą uznać za posiadające szczególne znaczenia dla Państwa te przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 50-ciu robotników, ale posiadają szczególne znaczenie dla aprowizacji kraju,

c) przedsiębiorstwa handlowe, podległe centralom handlowym przy ministerstwach, chyba że posiadają szczególne urządzenia magazynowe lub składowe albo bocznice kolejowe;

centrale handlowe lub właściwi ministrowie mogą uznać takie przedsiębiorstwa handlowe za mające szczególny interes dla Państwa.

V. Sąd obejmie postanowieniem o wprowadzeniu w posiadanie tylko ten majątek, który podpada pod art. 1 cytowanej ustawy. Tak zatem nie podlega zwrotowi remanent towarowy oraz maszyny, wprowadzone do przedsiębiorstwa nie przez właściciela po dacie 1 września 1939 r.

Jeśli przedmioty wyłączone w myśl powyższej zasady z majątku, w którego posiadanie zostaje wprowadzony wnioskodawca, są potrzebne do normalnego kontynuowania działalności przedsiębiorstwa, Tymczasowy Zarząd Państwowy wynajmie je wnioskodawcy na jego żądanie.

VI. Poleca się sądom, aby w sprawach, w których zapadło orzeczenie sądowe, uwzględniające wniosek o wprowadzenie w posiadanie przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych, sporządziły zestawienia wymieniające:

1) sygnaturę akt sądowych,

2) imię, nazwisko i adres wnioskodawcy,

3) przedmiot żądania (określenie nazwy przedsiębiorstwa, przedmiotu działalności oraz miejsca położenia),

4) wyszczególnienie, czy w sprawie został złożony wniosek T. Z. P. z art. 25 względnie oświadczenie innej władzy, dotyczące znaczenia danego obiektu dla interesów Państwa (także w protokóle) z oznaczeniem władzy i jej siedziby oraz sygnatury wniosku.

Do sporządzenia zestawień, o których mowa, należy przystąpić niezwłocznie i nadsyłać je stopniowo w miarę ich sporządzania do Ministerstwa Przemysłu, Departament Ogólny — listami poleconymi.

VII. Uchyla się okólniki dotychczasowe, sprzeczne z przytoczonymi zasadami w sprawach uregulowanych niniejszym okólnikiem.

Minister Sprawiedliwości:

w/z *A. Wendel*

Minister Aprowizacji i Handlu:

Sztachelski

Minister Przemysłu:

H. Minc

Minister Skarbu:

K. Dąbrowski

OKÓLNIK Nr 48/U/45
w sprawie wyjaśnienia niektórych przepisów dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o amnestii (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 172).
Do wszystkich sądów.

W związku z wątpliwościami, powstałymi na tle stosowania przepisów dekretu o amnestii, Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, co następuje:

1. Dekret z dnia 2 sierpnia 1945 r. o amnestii nie stanowi expressis verbis, że przepisy jego nie dotyczą osób narodowości niemieckiej lub należących do grup uprzywilejowanych przez okupanta. Mimo braku tego rodzaju stwierdzenia myśl taka spoczywa w podłożu wymienionego dekretu. Jak bowiem wynika z art. 1 dekretu, amnestia jest aktem radości Narodu Polskiego z powodu zwycięstwa nad Niemcami i odrodzenia demokratycznego Państwa Polskiego. Puszczenie w niepamięć i przebaczenie niektórych przestępstw, popełnionych przeważnie w anormalnych warunkach okupacji, ma na celu zadokumentowanie, że Naród Polski chce rozpocząć nowe, normalne życie w odmiennych, korzystnych dlań warunkach ustrojowych. Wychodząc z tego założenia sprawa osób, należących do narodowości niemieckiej lub grup uprzywilejowanych przez okupanta, nie może w świetle dekretu o amnestii budzić żadnej wątpliwości. Osoby te bowiem przez przynależność swą do narodowości, mającej interesy sprzeczne z interesami Narodu Polskiego, wyłączyły się wyraźnie i dobrowolnie ze wspólnoty i przyjaznego współżycia z Narodem i Państwem Polskim, nie mogą zatem z natury rzeczy korzystać z dobrodziejstw prawnych, mających na celu dobro tego Narodu i Państwa. Wychodząc z powyższych przesłanek, opartych na przepisie art. 1 dekretu o amnestii, należy dojść do przekonania, że dekret ten nie dotyczy osób, o których mowa wyżej.

2. Art. 7 § 1 pkt 2 dekretu o amnestii wymienia jako niepodlegające amnestii osoby, które dopuściły się przestępstw, w których wyniku nastąpiły skutki, wymienione w art. 225, 235 § 1 i 236 § 1 k. k. Tego rodzaju ujęcie rzeczy nie oznacza bynajmniej, że spod amnestii wyłączone są tylko te osoby, które dopuściły się przestępstw, określonych w tych przepisach. Myśl prawodawcy polega na tym, że spod amnestii zostają wyłączone wszystkie osoby, które dopuściły się czynów, mających jako skutek śmierć, kalectwo, ciężkie uszkodzenie lub zniekształcenie ciała. Wynika stąd w szczególności, że spod amnestii zostały wyłączone nie tylko osoby, których czyn podpada pod przepis art. 225, 235 § 1, 236 § 1 k. k., lecz także osoby, których czyn podpada np. pod art. 230 § 2 lub 240 k. k., jeżeli sprawca działał umyślnie.

3. Art. 7 § 2 pkt 4 dekretu o amnestii wymienia jako niepodlegające amnestii osoby, które dopuściły się w szczególności przestępstw z art. 287 i 290 k. k. Fakt jednak niewymienienia w danym przypadku przepisu art. 286 k. k. nie oznacza bynajmniej, że wszystkie osoby, które dopuściły się przestępstwa przewidzianego w tym przepisie, mają podlegać amnestii. Jak bowiem wynika z dalszego ciągu cytowanego pkt 4, nie podlegają w ogóle amnestii osoby, które dopuściły się „przestępstw na szkodę Skarbu Państwa, samorządów i instytucyj prawa publicznego, przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, tudzież wszelkich organizacyj, działających z udziałem finansowym Skarbu Państwa albo korzystających z jego gwarancji lub pomocy finansowej, jeżeli przestępstwo popełnił funkcjonariusz urzędu państwowego albo osoba, pozostająca w służbie w jednej z powyższych instytucyj". Ujęcie zatem powyższe wyraźnie obejmuje czyli wyłącza spod amnestii z jednej strony te osoby, które dopuściły się przestępstwa z art. 286 k. k. przez działanie na szkodę interesu publicznego, nie obejmuje natomiast czyli nie wyłącza spod amnestii tych osób, które dopuściły się tego przestępstwa na szkodę interesu prywatnego; z drugiej zaś strony — wydatnie rozszerza krąg osób, wyłączonych spod działania amnestii, na takie, które dopuściły się jakichkolwiek przestępstw na szkodę Skarbu Państwa lub instytucyj, wymienionych w cytowanym pkt 4.

Zaznaczyć należy, iż tego rodzaju ujęcie rzeczy nie jest inowacją w polskim ustawodawstwie amnestyjnym, gdyż ma ono już swój precedens w przepisie art. 6 ust. (1) pkt 6 ustawy o amnestii z dnia 2 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1).

Warszawa, dnia 11 września 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 49/NS/45

w sprawie opłat sądowych w związku z dekretem z dnia 4 listopada 1944 r. (Dz. U R. P. Nr 11, poz. 57).

Do Sądów Apelacyjnych, Okręgowych i Grodzkich.

W wyniku wizytacji sądów stwierdzona została błędna praktyka przy pobieraniu opłat sądowych w tych sprawach, w których właściwość rzeczowa sądu uregulowana została przepisami dekretu z dnia 4 listopada 1944 r. o ustaleniu właściwości rzeczowej sądów powszechnych w związku z wahaniem cen rynkowych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 57).

Z mocy art. 1 cytowanego dekretu w sprawach o majątkowe roszczenia niepieniężne i o roszczenia pieniężne zgłoszone wzamian innego przedmiotu oraz w sprawach działowych wartość przedmiotu sporu bądź przedmiotu działu, oznaczoną przez stronę w pozwie kwotą pieniężną, przelicza się według przeciętnych cen rynkowych z dnia 31 sierpnia 1939 r. i tak ustalona kwota stanowi o właściwości rzeczowej sądu.

W myśl art. 2 cytowanego dekretu przeliczenie powyższe pozostaje bez wpływu na wszelkie inne stosunki prawne, zależne od wartości przedmiotu sprawy, a między innymi na opłaty sądowe.

Z zestawienia obydwu cytowanych przepisów dekretu wynika, że dokonane w trybie art. 1 przeliczenie decyduje tylko o właściwości sądu, przy pobieraniu zaś opłat sądowych za podstawę ich obliczenia przyjmowana być winna obecna, a nie z daty 31 sierpnia 1939 r., wartość przedmiotu sporu.

Płynący dla strony z mocy art. 12 przep. o koszt. sąd. (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 15, poz. 89) obowiązek podania w piśmie procesowym wartości przedmiotu sporu dotyczy jedynie wartości obecnej, a nie z daty 31 sierpnia 1939 r. Wynika to wyraźnie ze stylizacji art. 1 dekretu: „wartość .... oznaczona przez stronę w pozwie kwotą pieniężną przelicza się według przeciętnych cen rynkowych z dnia 31 sierpnia 1939 r.“. Skoro zatem strona obowiązana jest do określenia wartości przedmiotu sporu według cen w chwili wytoczenia pozwu istniejących, to od tejże kwoty pobrane będą opłaty sądowe (art. 11 przep. o koszt.) a następnie dopiero sąd dokona przeliczenia i orzeknie o swej właściwości.

Nastręczające się wątpliwości co do wartości przedmiotu sporu w chwili wytoczenia pozwu, jak i w dacie 31 sierpnia 1939 r. sąd zbada w trybie art. 14 przep. o kosztach i art. 22 k. p. c.

Dotychczasowa praktyka niektórych sądów, które zadawalają się podaniem przez stronę wartości przedmiotu sporu z dnia 31 sierpnia 1939 r. i od tak określonej wartości pobierają opłaty, nie jest zgodna z literalnym brzmieniem dekretu z dnia 4 listopada 1944 r. ani też z intencją ustawodawcy i naraża Skarb Państwa na dotkliwe straty.

Wystarczy przytoczyć jako przykład zawisłe przed sądami w bardzo dużej ilości sprawy o własność i wydanie zwierząt domowych (koni, krów, świń, owiec), które w związku z działaniami wojennymi utracone zostały przez właścicieli i znalazły się w rękach osób trzecich.

Przeprowadzone wizytacje ujawniły, że niektóre sądy, przyjmując pod rozpoznanie powyższe sprawy, uznają za prawidłowe podanie przez stronę jedynie „wartości przedwojennej“, pobierają od niej opłaty, aczkolwiek obecna wartość przekracza „przedwojenną“ wielokrotnie.

Fakty pobierania opłat od wartości z dnia 31 sierpnia 1939 r. zaobserwowane zostały także i w tych wypadkach, gdy strona pozew wnosząca podawała w nim obydwie wartości, t. j. z 31 sierpnia 1939 r. i obecną, a nawet i wtedy, gdy konkluzja pozwu zawierała alternatywne żądanie — wydania przedmiotu bądź zasądzenia jego równowartości według cen obecnych w razie niemożności uzyskania go w naturze.

Szczególnie ciężka sytuacja stron, powstała skutkiem wojny, i dbałość o to, by stosunkowo wysokie opłaty sądowe, obliczane według obecnych cen przedmiotów sporu, nie utrudniały obywatelowi dochodzenia swych praw w drodze sądowej — powinny znaleźć wyraz w postępowaniu o przyznanie prawa ubogich.

Warszawa, dnia 15 września 1945.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 50/NS/45
w sprawie kontaktu sądów ze społeczeństwem.

Do Obywateli Kierowników Sądów Apelacyjnych, Specjalnych Sądów Karnych, Sądów Okręgowych, Prokuratorów tych Sądów oraz Sądów Grodzkich.

Na podstawie rozmów z przedstawicielami organizacyj społecznych oraz z głosów prasy doszedłem do przekonania, że stosunek sądów do miejscowego społeczeństwa nie zawsze i nie wszędzie układa się w sposób należyty. W szczególności ostatnia kampania prasowa w sprawie t. zw. reprywatyzacji utwierdziła mnie w poglądzie, że istnieje szereg kwestyj, które wywołują rozdźwięk pomiędzy działalnością sądów a opinią publiczną. Rozdźwięk ten, wynikający często z nieporozumienia, mógłby być łatwo zażegnany bądź wogóle nie powstać, gdyby obie interesowane strony znalazły możność wzajemnego zbliżenia się i przedyskutowania wchodzących w grę zagadnień. Przyczyna tego rodzaju rozterki sądów ze społeczeństwem tkwi w niewątpliwej tendencji sądów do odosabniania się, a nawet niekiedy wręcz do wyłączenia się od współżycia z ogółem. Tendencja ta, moim zdaniem, ma swoje źródło w źle pojętej zasadzie niezawisłości. W każdym razie, o ile w okresie przedwojennym wzmiankowana izolacja sądów nie wywoływała skutków ujemnych, to obecnie, w okresie radykalnie zmienionych warunków społecznych i politycznych, nie da się jej utrzymać zarówno ze względów zasadniczych jak i z uwagi na dobro samego sądownictwa polskiego.

W związku z powyższym, nie krępując w niczym odpowiedniej inicjatywy Obywateli Kierowników, pozwalam sobie poddać pod Ich rozwagę następujące postulaty:

1) Przyjęcie zdecydowanie czynnej postawy i zwoływanie periodycznych konferencyj kierowników sądów oraz prokuratorów z przedstawicielami miejscowego społeczeństwa, a zwłaszcza z przedstawicielami zainteresowanych innych władz i urzędów, stronnictw politycznych, związków zawodowych (łącznie ze związkiem zawodowym pracowników sądowych) oraz organów prasy, działających na terenie danego okręgu. Konferencje te miałyby na celu: a) wzajemne informowanie się co do ogólnych zagadnień, interesujących społeczeństwo, jak zwalczanie przestępczości, kwestie związane z akcją rehabilitacyjną, sprawy reprywatyzacji i t. d., b) wyjaśnienie kwestyj spornych, c) usuwanie nieporozumień, wynikłych często na tle niedostatecznego uświadomienia prawnego ludności.

2) Wzięcie do rąk inicjatywy i nawiązanie ściślejszego kontaktu z prasą. W punkcie tym należałoby przede wszystkim uregulować stosunek sądów do prasy miejscowej, a zwłaszcza unormować sprawę dostępu prasy na rozprawy, umożliwienia jej przedstawicielom otrzymywania właściwych informacyj co do strony prawnej interesujących ją procesów i t. p. Celową również rzeczą byłoby dążenie do stworzenia w miejscowych organach prasowych stałej rubryki sądowej, z której ludność mogłaby czerpać możliwie nieskażone wiadomości z działalności sądów. Ze względów organizacyjnych należałoby sprawy tego rodzaju skoncentrować w rękach jednego, upoważnionego do tego pracownika sądowego, który byłby tym samym łącznikiem między sądem a prasą.

3) Sądownictwo i Prokuratura powinny brać udział w każdej akcji społecznej o znaczeniu państwowym, jak np. akcja siewna, akcja żniwna i t. p. Sądy i Prokuratura powinny pilnować, by nie były pomijane przy organizowaniu akcji społecznych o znaczeniu państwowym i w razie pominięcia — domagać się należytego respektowania na przyszłość. I tu czynna postawa jest niezbędna.

Podając powyższe do wiadomości Obywateli Kierowników, wyrażam zdanie, że należyte ułożenie się wzajemnego stosunku pomiędzy społeczeństwem a sądami zależy w znacznym stopniu od zrozumienia, taktu i roztropności, z jakimi Kierownicy podejdą do zrealizowania wyłuszczonych wyżej postulatów.

W sprawie niniejszej oczekuję od Obywateli Prezesów Sądów Apelacyjnych wyczerpujących sprawozdań w terminie do 1 listopada 1945 r.

Warszawa, dnia 22 września 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 51/NS/45

w sprawie wyjaśnienia niektórych przepisów ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97).

Do sądów okręgowych i grodzkich.

Stosowanie przez sądy działu III ustawy z dn. 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych wywołało wśród społeczeństwa szereg wątpliwości i zastrzeżeń, co znalazło swój wyraz w licznych głosach opinii publicznej, w szczególności zaś — w znanych enuncjacjach prasowych. Zarzuty, podnoszone w konkretnych sprawach przeciwko postanowieniom sądów co do t. zw. reprywatyzacji, okazały się w wielu przypadkach formalnie nieuzasadnione. Tym niemniej, aby usunąć na przyszłość jakiekolwiek powody do zarzutów i nieporozumień, Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, co następuje:

Art. 23 § 2 omawianej ustawy odsyła wprawdzie sądy w zakresie postępowania do przepisów k. p. c., zastrzega jednak, że należy je stosować tylko wtedy, o ile przepisy samej ustawy nie stanowią inaczej. Analizując z kolei szczegółowe przepisy rzeczonej ustawy, można łatwo ustalić, że odbiegają one znacznie od niektórych zasad k. p. c., a zwłaszcza od t. zw. zasady dyspozycji stron (działania w granicach wniosku).

Co do tego zagadnienia wypada przede wszystkim przypomnieć, że już k. p. c. odstępuje niekiedy znacznie od klasycznej formy wymienionej wyżej zasady, upoważniając sędziego do przedsiębrania określonych czynności z urzędu (por. art. 172, 227, 230, 244). To samo w wyższym stopniu dotyczy kodeksu postępowania niespornego (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 27, poz. 169), wchodzącego w życie z dniem 1 stycznia 1946 r. (por. art. 26, 27 § 3). Nie inaczej również ujęta jest rzecz w omawianej ustawie o majątkach opuszczonych i porzuconych. Świadczą o tym przepisy art. 26, stanowiące, że sąd „przeprowadza z urzędu wszelkie dowody, jakie okażą się konieczne dla wyjaśnienia sprawy“ (§ 1) oraz że sąd z braku dokumentów „ustala odnośne okoliczności wszelkimi dowodami w szczególności w drodze dowodu .... z przesłuchania stron“ (§ 2).

Przeglądając akta spraw o przywrócenie posiadania majątków opuszczczonych, Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdziło, że sądy w wielu przypadkach skłonne są traktować niestawiennictwo przedstawiciela Tymczasowego Zarządu Państwowego bądź innych władz, wymienionych w art. 24 § 2 ustawy, jako „uznanie“ roszczenia przez władzę. Praktyka tego rodzaju nie znajduje żadnego uzasadnienia zarówno pod względem prawnym jak i życiowym. W myśl bowiem przepisu art. 25 § 1 ustawy „nikt nie może być wprowadzony w posiadanie majątku, który ma szczególne znaczenie dla interesów Państwa“, w myśl zaś przepisu art. 25 § 3 tejże ustawy odpowiedni wniosek władzy jest dla sądu wiążący. Jest rzeczą oczywistą, iż fakt, czy dany majątek ma lub nie ma szczególnego znaczenia dla interesów Państwa, nie może opierać się na domniemaniu, wysnutym z fizycznej nieobecności odpowiedniego urzędnika na rozprawie, lecz musi być wyjaśniony bądź dokumentem, bądź innymi dowodami (art. 26 § 2). Przedstawiciel bowiem danej władzy mógł nie przybyć na rozprawę z przyczyn od siebie niezależnych (np. z powodu przeszkód komunikacyjnych, co może zajść zwłaszcza w przypadkach, gdy sąd nie mieści się w siedzibie zainteresowanej władzy).

Jeżeli zatem w aktach brak jest odpowiedniego wniosku władzy (art. 25 § 2) lub wyraźnego oświadczenia tejże władzy na piśmie co do znaczenia majątku dla interesów Państwa, sąd powinien wyjaśnić tę okoliczność z urzędu. W tym celu powinien dążyć do uzyskania oświadczenia władzy w drodze przesłuchania jej przedstawiciela, co oczywiście będzie wymagało odroczenia rozprawy i zarządzenia osobistego stawiennictwa tegoż przedstawiciela (art. 230 k. p. c.). Nawet jednak, gdyby zarządzenie takie nie dało wyniku, sąd nie powinien w zasadzie uciekać się do metody domniemań, lecz w każdym konkretnym wypadku rozważyć, czy nie należy zwrócić się do danej władzy z żądaniem przedstawienia sądowi wyraźnego oświadczenia na piśmie. W każdym razie sąd nie powinien wydać orzeczenia, dopóki w aktach sprawy nie ma wyraźnego oświadczenia kompetent-

nej władzy, czy majątek quaestionis nie ma szczególnego znaczenia dla interesów Państwa.

Ministerstwo Sprawiedliwości przypomina poza tym wyjaśnienia, zawarte w okólniku Ministrów: Sprawiedliwości, Aprowizacji i Handlu, Przemysłu oraz Skarbu z dnia 2 września 1945 r. Nr 47, podanym do wiadomości sądów okręgowych i grodzkich.

Warszawa, dnia 22 września 1945 r.

Minister Sprawiedliwości: *Henryk Świątkowski*

WYKAZ SĄDÓW i PROKURATUR R. P.

Sąd Najwyższy w Warszawie z siedzibą w Łodzi.
Prokuratura Sądu Najwyższego w Warszawie z siedzibą w Łodzi.

I. Apelacja Gdańska:

Sąd Apelacyjny w Gdańsku
Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
Specjalny Sąd Karny w Gdańsku
Prokuratura Specjalnego Sądu Karnego w Gdańsku

1. Sąd Okręgowy w Gdańsku
Prokuratura Sądu Okręgowego w Gdańsku
Sąd Grodzki w Gdańsku
„ „ w Gniewie
„ „ w Sopocie
„ „ w Starogardzie
„ „ w Tczewie

2. Sąd Okręgowy w Gdyni
Prokuratura Sądu Okręgowego w Gdyni
Sąd Grodzki w Gdyni
„ „ w Kartuzach
„ „ w Kościerzynie
„ „ w Pucku
„ „ w Skarszewach
„ „ w Wejherowie

3. Sąd Okręgowy w Elblągu
Prokuratura Sądu Okręgowego w Elblągu
Sąd Grodzki w Elblągu
„ „ w Kwidzyniu
„ „ w Malborku
„ „ w Sztumie

4. Sąd Okręgowy w Koszalinie
Prokuratura Sądu Okręgowego w Koszalinie
Ekspozytura Specjalnego Sądu Karnego w Koszalinie
Ekspozytura Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Koszalinie
Sąd Grodzki w Białogrodzie
„ „ w Bobolicach
Sąd Grodzki w Czaplinku
„ „ w Drawsku
„ „ w Gryficach
„ „ w Kołobrzegu
„ „ w Korlinie
„ „ w Koszalinie
„ „ w Ławiczce
„ „ w Połczynie Zdroju
„ „ w Świdwinie
„ „ w Szczecinku
„ „ w Trzebiatowie
„ „ w Wałczu

5. Sąd Okręgowy w Słupsku
Prokuratura Sądu Okręgowego w Słupsku
Sąd Grodzki w Bytowie
„ „ w Derłowie
„ „ w Lęborku
„ „ w Miastku
„ „ w Polanowie
„ „ w Sławnie
„ „ w Słupsku

6. Sąd Okręgowy w Szczecinie
Prokuratura Sądu Okręgowego w Szczecinie
Sąd Grodzki w Choszcznie
„ „ w Gryfinie
„ „ w Kamieniu
„ „ w Królewcu
„ „ w Myśliborzu
„ „ w Nowogrodzie
„ „ w Perzycach
„ „ w Starogrodzie
„ „ w Świnoujściu
„ „ w Szczecinie
„ „ w Wołyniu

II. Apelacja Katowicka:

Sąd Apelacyjny w Katowicach
Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Katowicach
Specjalny Sąd Karny w Katowicach
Prokuratura Specjalnego Sądu Karnego w Katowicach

1. Sąd Okręgowy w Bytomiu

Prokuratura Sądu Okręgowego w Bytomiu

Sąd Grodzki w Bytomiu
„ „ w Chorzowie
„ „ w Tarnowskich Górach

2. Sąd Okręgowy w Cieszynie

Prokuratura Sądu Okręgowego w Cieszynie

Sąd Grodzki w Białej
„ „ w Bielsku
„ „ w Cieszynie
„ „ w Kętach
„ „ w Skoczowie

3. Sąd Okręgowy w Gliwicach

Prokuratura Sądu Okręgowego w Gliwicach

Sąd Grodzki w Gliwicach
„ „ w Koźlu
„ „ w Pyskowicach
„ „ w Zabrzu

4. Sąd Okręgowy w Katowicach

Prokuratura Sądu Okręgowego w Katowicach

Sąd Grodzki w Katowicach
„ „ w Lublińcu
„ „ w Mikołowie
„ „ w Mysłowicach
„ „ w Pszczynie
„ „ w Rudzie Śląskiej

Sąd Pracy w Katowicach

5. Sąd Okręgowy w Nysie

Prokuratura Sądu Okręgowego w Nysie

Sąd Grodzki w Fyrlądzie
„ „ w Głogówku
„ „ w Głuchołazach
„ „ w Grodkowie
„ „ w Niemodlinie
„ „ w Nysie
„ „ w Odmuchowie
„ „ w Paczkowie
„ „ w Prądniku

6. Sąd Okręgowy w Opolu

Prokuratura Sądu Okręgowego w Opolu

Sąd Grodzki w Kluczborku
„ „ w Krapkowicach
„ „ w Oleśnie
„ „ w Opolu
„ „ w Strzelcach

7. Sąd Okręgowy w Raciborzu

Prokuratura Sądu Okręgowego w Raciborzu

Sąd Grodzki w Baborowie
„ „ w Głąbczycach
„ „ w Raciborzu
„ „ w Rybniku
„ „ w Wodzisławiu

8. Sąd Okręgowy w Sosnowcu

Prokuratura Sądu Okręgowego w Sosnowcu

Sąd Grodzki w Będzinie
„ „ w Czeladzi
„ „ w Dąbrowie Górniczej
„ „ w Olkuszu
„ „ w Pilicy
„ „ w Sosnowcu
„ „ w Wolbromiu

Sąd Pracy w Sosnowcu

III. Apelacja Krakowska:

Sąd Apelacyjny w Krakowie

Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Specjalny Sąd Karny w Krakowie

Prokuratura Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie

1. Sąd Okręgowy w Krakowie

Prokuratura Sądu Okręgowego w Krakowie

Sąd Grodzki w Bochni
„ „ w Chrzanowie
„ „ w Dobczycach
„ „ w Jaworznie
„ „ w Jordanowie
„ „ w Kazimierzy Wielkiej
„ „ w Krakowie
„ „ w Krzeszowicach
„ „ w Liszkach
„ „ w Myślenicach
„ „ w Miechowie
„ „ w Niepołomicach
„ „ w Proszowicach
„ „ w Skale
„ „ w Skawinie
„ „ w Słomnikach
„ „ w Wieliczce
„ „ w Wiśniczu

Sąd Pracy w Krakowie

2. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu

Prokuratura Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

Ekspozytura Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Nowym Sączu

Sąd Grodzki w Czarnym Dunajcu
„ „ w Grybowie
„ „ w Krościenku
„ „ w Limanowej
„ „ w Mszanie Dolnej
„ „ w Muszynie
„ „ w Nowym Sączu
„ „ w Nowym Targu
„ „ w Starym Sączu
„ „ w Zakopanem

3. Sąd Okręgowy w Tarnowie

Prokuratura Sądu Okręgowego w Tarnowie

Ekspozytura Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Tarnowie

Sąd Grodzki w Brzesku
„ „ w Ciężkowicach
„ „ w Dąbrowie Tarn.
„ „ w Dębicy
„ „ w Mielcu
„ „ w Pilznie
„ „ w Radłowie
„ „ w Radomyślu Wielkim
„ „ w Ropczycach
„ „ w Tarnowie
„ „ w Tuchowie
„ „ w Wojniczu
„ „ w Zakliczynie
„ „ w Żabnie

4. Sąd Okręgowy w Wadowicach

Prokuratura Sądu Okręgowego w Wadowicach

Ekspozytura Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Wadowicach

Sąd Grodzki w Andrychowie
„ „ w Kalwarii Zebrzydowskiej
„ „ w Makowie Podh.
„ „ w Milówce
„ „ w Oświęcimiu
„ „ w Suchej
„ „ w Wadowicach
„ „ w Zatorze
„ „ w Żywcu

IV. Apelacja Lubelska:

Sąd Apelacyjny w Lublinie

Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Lublinie

Specjalny Sąd Karny w Lublinie

Prokuratura Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie

1. Sąd Okręgowy w Kielcach

Prokuratura Sądu Okręgowego w Kielcach

Ekspozytura Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Kielcach

Sąd Grodzki w Bodzentynie
„ „ w Busku-Zdroju
„ „ w Chęcinach
„ „ w Chmielniku
„ „ w Daleszycach
„ „ w Jędrzejowie
„ „ w Kielcach
„ „ w Pińczowie
„ „ w Stopnicy z siedzibą w Solcu
„ „ w Szczekocinach
„ „ w Szydłowie
„ „ w Włoszczowej

2. Sąd Okręgowy w Lublinie

Prokuratura Sądu Okręgowego w Lublinie

Sąd Grodzki w Chełmie
„ „ w Janowie Lubelskim
„ „ w Kraśniku
„ „ w Krasnymstawie
„ „ w Lubartowie
„ „ w Lublinie
„ „ w Opolu
„ „ w Parczewie
„ „ w Puławach
„ „ w Turobinie
„ „ w Włodawie

Sąd Pracy w Lublinie

3. Sąd Okręgowy w Radomiu

Prokuratura Sądu Okręgowego w Radomiu

Ekspozytura Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Radomiu

Sąd Grodzki w Białobrzegach
„ „ w Iłży
„ „ w Końskich
„ „ w Kozienicach
„ „ w Lipsku
„ „ w Opatowie
„ „ w Opocznie
„ „ w Ostrowcu

Sąd Grodzki w Przedborzu
" " w Radomiu
" " w Sandomierzu
" " w Skarżysku Kamiennej
" " w Staszowie
" " w Wierzbniku - Starachowicach
" " w Zwoleniu

4. Sąd Okręgowy w Zamościu
Prokuratura Sądu Okręgowego w Zamościu

Sąd Grodzki w Biłgoraju
" " w Hrubieszowie
" " w Szczebrzeszynie
" " w Tomaszowie Lub.
" " w Tyszowcach
" " w Zamościu

V. Apelacja Olsztyńska:

Sąd Apelacyjny w Olsztynie
Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Olsztynie

1. Sąd Okręgowy w Ełku
Prokuratura Sądu Okręgowego w Ełku

Sąd Grodzki w Augustowie
" " w Ełku
" " w Gołdapii
" " w Grajewie
" " w Olecku
" " w Suwałkach

2. Sąd Okręgowy w Łuczanach
Prokuratura Sądu Okręgowego w Łuczanach

Sąd Grodzki w Bartoszycach
" " w Białej
" " w Jańsborku
" " w Łuczanach
" " w Mikołajkach
" " w Nordenborgu
" " w Rastemborku
" " w Ryniu
" " w Węgoborku
" " w Żądzborku

3. Sąd Okręgowy w Olsztynie
Prokuratura Sądu Okręgowego w Olsztynie

Sąd Grodzki w Biskupcu
" " w Dobrem Mieście
" " w Landsbergu
" " w Licbarku
" " w Niborku
" " w Olsztynie
" " w Ostródzie
" " w Szczytnie

4. Sąd Okręgowy w Pasłęku
Prokuratura Sądu Okręgowego w Pasłęku

Sąd Grodzki w Braniewie
" " w Omecie
" " w Pasłęku
" " w Morągu
" " w Suszu

VI. Apelacja Poznańska:

Sąd Apelacyjny w Poznaniu
Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
Specjalny Sąd Karny w Poznaniu
Prokuratura Specjalnego Sądu Karnego w Poznaniu

1. Sąd Okręgowy w Gnieźnie
Prokuratura Sądu Okręgowego w Gnieźnie

Sąd Grodzki w Gnieźnie
" " w Mogilnie
" " w Strzelnie
" " w Trzemesznie
" " w Wągrowcu
" " w Witkowie
" " w Wrześni
" " w Żninie

2. Sąd Okręgowy w Gorzowie
Prokuratura Sądu Okręgowego w Gorzowie

Sąd Grodzki w Drezdenku
" " w Gorzowie
" " w Międzychodzie
" " w Międzyrzeczu
" " w Rypinie
" " w Skwierzynie
" " w Słubicach
" " w Sulęcinie

Wydział Zamiejscowy Sądu Okręgowego w Trzciance
Oddział Prokuratury Sądu Okręgowego w Trzciance

Sąd Grodzki w Chodzieży
" " w Czarnkowie
" " w Pile
" " w Trzciance
" " w Wieleniu n/Notecią

3. **Sąd Okręgowy w Kaliszu**
Prokuratura Sądu Okręgowego w Kaliszu
Sąd Grodzki w Kaliszu
„ „ w Kleczewie
„ „ w Kole
„ „ w Koninie
„ „ w Sieradzu
„ „ w Słupcy
„ „ w Turku
„ „ w Wieluniu
„ „ w Wieruszowie
„ „ w Zduńskiej Woli

4. **Sąd Okręgowy w Lesznie**
Prokuratura Sądu Okręgowego w Lesznie
Sąd Grodzki w Bojanowie
„ „ w Gostyniu
„ „ w Lutrosinie
„ „ w Kościanie
„ „ w Lesznie
„ „ w Rawiczu
„ „ w Śmiglu
„ „ w Wolsztynie
„ „ w Wschowej

5. **Sąd Okręgowy w Ostrowie Wlkp.**
Prokuratura Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp.
Sąd Grodzki w Jarocinie
„ „ w Kępnie
„ „ w Koźminie
„ „ w Krotoszynie
„ „ w Odolanowie
„ „ w Ostrowie Wlkp.
„ „ w Ostrzeszowie
„ „ w Pleszewie

6. **Sąd Okręgowy w Poznaniu**
Prokuratura Sądu Okręgowego w Poznaniu
Sąd Grodzki w Grodzisku Wlkp.
„ „ w Nowym Tomyślu
„ „ w Obornikach
„ „ w Pniewach
„ „ w Pobiedziskach
„ „ w Poznaniu
„ „ w Rogoźnie
„ „ w Szamotułach
„ „ w Śremie
„ „ w Środzie
„ „ w Wronkach
„ „ w Zbąszyniu
„ Pracy w Poznaniu

7. **Sąd Okręgowy w Zielonej Górze**
Prokuratura Sądu Okręgowego w Zielonej Górze
Sąd Grodzki w Gubinie
„ „ w Konotopie
„ „ w Krośnie
„ „ w Sulechowie
„ „ w Zielonej Górze

VII. Apelacja Rzeszowska:

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie*)
Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
Specjalny Sąd Karny w Rzeszowie
Prokuratura Specjalnego Sądu Karnego w Rzeszowie

1. **Sąd Okręgowy w Jaśle z siedzibą w Krośnie**
Prokuratura Sądu Okręgowego w Jaśle z siedzibą w Krośnie
Sąd Grodzki w Bieczu
„ „ w Brzozowie
„ „ w Frysztaku
„ „ w Gorlicach
„ „ w Jaśle
„ „ w Krośnie
„ „ w Lesku
„ „ w Rymanowie
„ „ w Sanoku
„ „ w Żmigrodzie

2. **Sąd Okręgowy w Przemyślu**
Prokuratura Sądu Okręgowego w Przemyślu
Sąd Grodzki w Dubiecku
„ „ w Jarosławiu
„ „ w Lubaczowie
„ „ w Pruchniku
„ „ w Przemyślu
„ „ w Sieniawie

3. **Sąd Okręgowy w Rzeszowie**
Prokuratura Sądu Okręgowego w Rzeszowie
Sąd Grodzki w Dynowie
„ „ w Głogowie
„ „ w Kolbuszowej
„ „ w Leżajsku

---

*) Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zostaje włączony z dniem 1 stycznia 1946 r. do Sądu Apelacyjnego w Krakowie.

Sąd Grodzki w Łańcucie
„ „ w Nisku
„ „ w Przeworsku
„ „ w Rozwadowie
„ „ w Rzeszowie
„ „ w Strzyżowie
„ „ w Tarnobrzegu
„ „ w Tyczynie

VIII. Apelacja Toruńska:

Sąd Apelacyjny w Toruniu

Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Toruniu

Specjalny Sąd Karny w Toruniu

Prokuratura Specjalnego Sądu Karnego w Toruniu

1. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy
Prokuratura Sądu Okręgowego w Bydgoszczy
Sąd Grodzki w Bydgoszczy
„ „ w Inowrocławiu
„ „ w Kcyni
„ „ w Koronowie
„ „ w Łabiszynie
„ „ w Łobżenicy
„ „ w Nakle
„ „ w Szubinie
„ „ w Wyrzysku

2. Sąd Okręgowy w Chojnicach
Prokuratura Sądu Okręgowego w Chojnicach
Sąd Grodzki w Chojnicach
„ „ w Czersku
„ „ w Człuchowie
„ „ w Sempolnie
„ „ w Tucholi
„ „ w Więcborku
„ „ w Złotowie

3. Sąd Okręgowy w Grudziądzu
Prokuratura Sądu Okręgowego w Grudziądzu
Sąd Grodzki w Brodnicy
„ „ w Działdowie
„ „ w Grudziądzu
„ „ w Lidzbarku
„ „ w Lubawie
„ „ w Nowem
„ „ w Nowem Mieście Lub.
„ „ w Świeciu

4. Sąd Okręgowy w Toruniu
Prokuratura Sądu Okręgowego w Toruniu
Wydział Zamiejscowy Sądu Okręgowego we Włocławku
Oddział Prokuratury Sądu Okręgowego we Włocławku
Sąd Grodzki w Aleksandrowie Kuj.
„ „ w Brześciu Kuj.
„ „ w Chełmnie
„ „ w Chełmży
„ „ w Chodczu
„ „ w Golubie
„ „ w Kowalewie
„ „ w Lipnie
„ „ w Radziejowie
„ „ w Toruniu
„ „ w Wąbrzeźnie
„ „ w Włocławku

IX. Apelacja Warszawska:

Sąd Apelacyjny w Warszawie z siedzibą w Łodzi

Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Warszawie z siedzibą w Łodzi

Specjalny Sąd Karny w Warszawie z siedzibą w Łodzi

Prokuratura Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie z siedzibą w Łodzi

1. Sąd Okręgowy w Białymstoku
Prokuratura Sądu Okręgowego w Białymstoku
Ekspozytura Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Białymstoku
Sąd Grodzki w Białymstoku
„ „ w Bielsku Podl.
„ „ w Siemiatyczach
„ „ w Sokółce

2. Sąd Okręgowy w Łodzi
Prokuratura Sądu Okręgowego w Łodzi
Sąd Grodzki w Brzezinach
„ „ w Kutnie
„ „ w Łasku
„ „ w Łęczycy
„ „ w Łodzi
„ „ w Ozorkowie
„ „ w Pabianicach
„ „ w Tuszynie
„ „ w Widawie
„ „ w Zgierzu
Sąd Pracy w Łodzi

3. Sąd Okręgowy w Łomży
Prokuratura Sądu Okręgowego w Łomży
Sąd Grodzki w Łomży
„ „ w Makowie
„ „ w Ostrołęce
„ „ w Ostrowi Mazowieckiej
„ „ w Wysokiem Mazowieckim

4. Sąd Okręgowy w Piotrkowie
Prokuratura Sądu Okręgowego w Piotrkowie
Wydział Zamiejscowy Sądu Okręgowego w Częstochowie
Oddział Prokuratury Sądu Okręgowego w Częstochowie
Sąd Grodzki w Bełchatowie
„ „ w Częstochowie
„ „ w Kłobucku
„ „ w Krzepicach
„ „ w Nowym Mieście
„ „ w Piotrkowie
„ „ w Pławnie
„ „ w Radomsku
„ „ w Rawie Maz.
„ „ w Tomaszowie Maz.

5. Sąd Okręgowy w Płocku
Prokuratura Sądu Okręgowego w Płocku
Wydział Zamiejscowy Sądu Okręgowego w Mławie
Oddział Prokuratury Sądu Okręgowego w Mławie
Sąd Grodzki w Ciechanowie
„ „ w Gostyninie
„ „ w Mławie
„ „ w Płocku
„ „ w Płońsku
„ „ w Rypinie
„ „ w Sierpcu

6. Sąd Okręgowy w Siedlcach
Prokuratura Sądu Okręgowego w Siedlcach
Ekspozytura Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Siedlcach
Wydział Zamiejscowy Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej
Oddział Prokuratury Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej
Sąd Grodzki w Białej Podlaskiej
„ „ w Garwolinie
„ „ w Kocku
„ „ w Łosicach
„ „ w Łukowie
Sąd Grodzki w Międzyrzecu Podl.
„ „ w Radzyniu
„ „ w Siedlcach
„ „ w Sobolewie
„ „ w Sokółce
„ „ w Stoczku Węgr.
„ „ w Węgrowcu
„ „ w Żelechowie

7. Sąd Okręgowy w Warszawie
Prokuratura Sądu Okręgowego w Warszawie
Ekspozytura Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie
Sąd Grodzki w Górze Kalwarii
„ „ w Grodzisku Maz.
„ „ w Grójcu
„ „ w Jabłonnie
„ „ w Legionowie
„ „ w Łowiczu
„ „ w Mińsku Maz.
„ „ w Mogielnicy
„ „ w Nasielsku
„ „ w Nowym Dworze
„ „ w Otwocku
„ „ w Piasecznie
„ „ w Pułtusku
„ „ w Radzyminie
„ „ w Skierniewicach
„ „ w Sochaczewie
„ „ w Warszawie
„ „ w Wołominie
„ „ w Wyszkowie
„ „ w Żyrardowie

X. Apelacja Wrocławska:

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu
Prokuratura Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
Specjalny Sąd Karny we Wrocławiu
Prokuratura Specjalnego Sądu Karnego we Wrocławiu

1. Sąd Okręgowy w Brzegu
Prokuratura Sądu Okręgowego w Brzegu
Sąd Grodzki w Brzegu
„ „ w Oławie
„ „ w Strzelinie

2. Sąd Okręgowy w Głogowie z siedzibą w Nowej Soli
Prokuratura Sądu Okręgowego w Głogowie z siedzibą w Nowej Soli

Sąd Grodzki w Głogowie
„ „ w Górze
„ „ w Nowej Soli
„ „ w Szprotawie
„ „ w Żeganiu
„ „ w Żórawiu

3. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze

Prokuratura Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

Sąd Grodzki w Jeleniej Górze
„ „ w Kamieniogórze
„ „ w Lubaniu
„ „ w Lwówku
„ „ w Zgorzelicach

4. Sąd Okręgowy w Kładzku

Prokuratura Sądu Okręgowego w Kładzku

Sąd Grodzki w Bystrzycy
„ „ w Dusznikach
„ „ w Kładzku
„ „ w Nowej Rudzie
„ „ w Ząbkowicach

5. Sąd Okręgowy w Lignicy

Prokuratura Sądu Okręgowego w Lignicy

Sąd Grodzki w Bolesławcu
„ „ w Chojnowie
„ „ w Jaworze
„ „ w Lignicy
„ „ w Lubiniu

6. Sąd Okręgowy w Oleśnicy

Prokuratura Sądu Okręgowego w Oleśnicy

Sąd Grodzki w Miliczu
„ „ w Namysłowie
„ „ w Oleśnicy
„ „ w Sycowie
„ „ w Trzebnicy

7. Sąd Okręgowy w Świdnicy

Prokuratura Sądu Okręgowego w Świdnicy

Sąd Grodzki w Rychbachu
„ „ w Świdnicy
„ „ w Wałbrzychu

8. Sąd Okręgowy we Wrocławiu

Prokuratura Sądu Okręgowego we Wrocławiu

Sąd Grodzki w Środzie
„ „ w Wołowie
„ „ we Wrocławiu

RUCH SŁUŻBOWY

Ruch służbowy w sądownictwie:

Prezydium Krajowej Rady Narodowej na mocy art. 4 § 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 września 1944 r. o specjalnych sądach karnych dla spraw zbrodniarzy faszystowsko-hitlerowskich (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 21), powołało:

postanowieniem z dnia 4 października 1944 r.:

1. Henryka Cieśluka — na Prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie,

2. Bohdana Zembrzuskiego, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Tarnowie — na Przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie,

3. Jerzego Sawickiego, adwokata — na Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie,

4. Władysława Tanewskiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Łucku — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie,

5. Józefa Łanowskiego, Sędziego Sądu Grodzkiego w Lublinie — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie,

6. Antoniego Furgałę, Sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie — na Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie;

postanowieniem z dnia 6 listopada 1944 r.:

1. Jana Walewskiego, Sędziego Sądu Grodzkiego w Ostrowi Mazowieckiej — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie, z tymcz. siedzibą w Siedlcach;

postanowieniem z dnia 7 listopada 1944 r.:

1. Jerzego Korytowskiego, adwokata — na Prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie, z tymcz. siedzibą w Siedlcach,

2. Andrzeja Garusa, Sędziego Sądu Grodzkiego w Garwolinie — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie, z tymcz. siedzibą w Siedlcach;

postanowieniem z dnia 14 listopada 1944 r.:

1. Antoniego Furgałę, Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie;

postanowieniem z dnia 15 listopada 1944 r.:

1. Tadeusza Migdała, Sędziego Sądu Grodzkiego w Rzeszowie — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie, z tymcz. siedzibą w Rzeszowie,

2. Andrzeja Witalisza, Sędziego Sądu Okręgowego w Przemyślu — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie, z tymcz. siedzibą w Rzeszowie,

3. Adama Jagielskiego, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Rzeszowie — na Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie, z tymcz. siedzibą w Rzeszowie,

4. Antoniego Trybułę, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — na Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie, z tymcz. siedzibą w Rzeszowie;

postanowieniem z dnia 20 listopada 1944 r.:

1. Wacława Jonsika, Sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu — na Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie, z tymcz. siedzibą w Siedlcach;

postanowieniem z dnia 30 października 1945 r.:

1. Henryka Cieśluka, Prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie — na Przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie, z tymcz. siedzibą w Łodzi, z ważnością od dnia 9 marca 1945 r.,

2. Władysława Tanewskiego, Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie — na Przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie, z ważnością od dnia 8 marca 1945 r.,

3. Józefa Tarczewskiego, adwokata — na Przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Gdańsku, z ważnością od dnia 16 maja 1945 r.,

4. Adama Bobkowskiego, Prezesa Sądu Okręgowego w Radomiu — na Przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Toruniu, z ważnością od dnia 8 maja 1945 r.,

5. Dr. Alfreda Eimera, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach — na Przewodniczącego Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie, z ważnością od dnia 21 czerwca 1945 r.,

6. Mieczysława Dobromęskiego, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie — na Prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Katowicach, z ważnością od dnia 9 lutego 1945 r.,

7. Wacława Jonsika, Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie, z tymcz. siedzibą w Siedlcach — na Prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Poznaniu, z ważnością od dnia 24 lutego 1945 r.,

8. Maksymiliana Filińskiego, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie — na Prokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Lublinie, z ważnością od dnia 9 marca 1945 r.,

9. Włodzimierza Ostrowskiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Poznaniu — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Poznaniu, z ważnością od dnia 15 kwietnia 1945 r.,

10. Jana Lewickiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie, z ważnością od dnia 7 maja 1945 r.,

11. Franciszka Kwaśniaka, Sędziego Okręgowego Śledczego w Warszawie — na Sędziego Specjalnego Sądu Karnego w Warszawie z tymcz. siedzibą w Łodzi, z ważnością od dnia 14 kwietnia 1945.,

12. Dr. Kazimierza Dobosza, Sędziego Sądu Grodzkiego w Krakowie — na Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Toruniu, z ważnością od dnia 26 marca 1945 r.,

13. Tadeusza Malinowskiego, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie — na Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Toruniu, z ważnością od dnia 26 marca 1945 r.,

14. Jana Jasińskiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Rzeszowie — na Wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Krakowie, z ważnością od dnia 20 kwietnia 1945 r.

Obywatel Prezydent Krajowej Rady Narodowej na mocy art. 90 i 238 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 220), mianował:

postanowieniem z dnia 30 listopada 1944 r.:

1. Popławskiego Wiktora, Sędziego Sądu Okręgowego w Białymstoku — Prezesem Sądu Okręgowego w Białymstoku,

2. Czarnockiego Mieczysława, adwokata — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Siedlcach Oddziału Zamiejscowego w Białej Podlaskiej,

3. Kańskiego Jana, adwokata — Sędzią Sądu Okręgowego w Białymstoku.

4. Lisieckiego Jana, em. Przewodniczącego Sądu Pracy w Wilnie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Białymstoku,

5. Wiśniewskiego Karola,

6. Błazińskiego Mieczysława,

7. Łubkowskiego Kazimierza,

8. Chybowskiego Czesława,

9. Czernego Mieczysława,

10. Żarnowskiego Mieczysława,

11. Kalickiego Janusza, asesorów sądowych w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędziami Sądu Grodzkiego w Lublinie,

12. Łuczyńskiego Hipolita, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Opolu Lubelskim;

postanowieniem z dnia 19 grudnia 1944 r.:

1. Gałkowskiego Szymona, Sędziego Sądu Grodzkiego w Lublinie — Sędzią Sądu Okręgowego w Lublinie,

2. Piotrowskiego Pawła, Sędziego Sądu Grodzkiego w Lublinie — Sędzią Sądu Okręgowego w Lublinie;

postanowieniem z dnia 15 lutego 1945 r.:

1. Makowską Aleksandrę, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Warszawie;

postanowieniem z dnia 24 marca 1945 r.:

1. Witoszkę Jana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Zamościu, z ważnością od dnia 21 października 1945 r.;

postanowieniem z dnia 30 maja 1945 r.:

1. Dąba Adolfa, adwokata — Wiceprokuratorem Sądu Apelacyjnego w Warszawie,

2. Witkowskiego Władysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy;

postanowieniem z dnia 6 lipca 1945 r.:

1. Kurowskiego Stefana Zygmunta, adwokata — Prokuratorem Sądu Najwyższego w Warszawie, z tymczasową siedzibą w Łodzi, z ważnością od dnia 1 czerwca 1945 r.,

2. Krala Eugeniusza, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Prezesem Sądu Apelacyjnego w Katowicach, z ważnością od dnia 9 lutego 1945 r.,

3. Lesiewicza Edgara Piotra, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Wiceprezesem Sądu Apelacyjnego w Toruniu,

4. Plebańczyka Eugeniusza, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Wiceprezesem Sądu Apelacyjnego w Toruniu,

5. Cohna-Czarnieckiego Juliusza, adwokata — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Toruniu, z ważnością od dnia 20 kwietnia 1945 r.,

6. Przybylskiego Edwarda, Prokuratora Sądu Okręgowego w Toruniu — Prokuratorem Sądu Apelacyjnego w Toruniu,

7. Grzybowskiego Jana, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie — Prokuratorem Sądu Apelacyjnego w Lublinie,

8. Olszewskiego Kazimierza, notariusza — Prezesem Sądu Okręgowego w Gdyni, z ważnością od dnia 17 kwietnia 1945 r.,

9. Janiszewskiego Stanisława, adwokata — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp., z ważnością od dnia 2 lutego 1945 r.,

10. Nowaka Jana, Sędziego Sądu Okręgowego w Kaliszu — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Kaliszu,

11. Nakoniecznego Antoniego, Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Piotrkowie — Prezesem Sądu Okręgowego w Piotrkowie, z ważnością od dnia 5 kwietnia 1945 r.,

12. Deręgowskiego Jana, Sędziego Sądu Okręgowego w Białymstoku — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Białymstoku,

13. Kotkowskiego Mieczysława, emerytowanego Sędziego Sądu Okręgowego w Przemyślu — Sędzią Sądu Okręgowego w Przemyślu, z ważnością od dnia 28 września 1944 r.,

14. Amstera Zdzisława Józefa, Sędziego Sądu Grodzkiego we Włocławku — Sędzią Sądu Okręgowego w Toruniu, Wydziału Zamiejscowego we Włocławku,

15. Powidzkiego Jana, adwokata — Sędzią Sądu Okręgowego w Poznaniu, z ważnością od dnia 23 marca 1945 r.,

16. Kaszyńskiego Stanisława, adwokata — Sędzią Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, z ważnością od dnia 20 marca 1945 r.,

17. Tobolczyka Stefana, Sędziego Sądu Grodzkiego w Białymstoku — Sędzią Sądu Okręgowego w Białymstoku,

18. Kuligowskiego Tadeusza, adwokata — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Gdańsku, z ważnością od dnia 2 maja 1945 r.,

19. Schniersteina Kazimierza Edmunda, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie,

20. Kozłowskiego Kazimierza, Wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi, z ważnością od dnia 19 lutego 1945 r.,

21. Biernackiego Henryka, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Warszawie — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie,

22. Giedroycia Kazimierza, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Radomiu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu,

23. Kuleszę Mirosława, adwokata — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie, z ważnością od dnia 7 maja 1945 r.,

24. Biegelmajera Jerzego, Sędziego śledczego Sądu Okręgowego w Warszawie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Płocku, z ważnością od dnia 13 marca 1945 r.,

25. Świnarskiego Henryka, adwokata — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Białymstoku, z ważnością od dnia 1 marca 1945 r.,

26. Żarnowską Marię, adwokata — Sędzią Sądu Grodzkiego w Zgierzu, z ważnością od dnia 13 kwietnia 1945 r.,

27. Rudzisza Kazimierza, egzaminowanego aplikanta sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Kierownika Sekretariatu Prezydialnego Sądu Okręgowego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Warszawie,

28. Otto Władysława Leszka, adwokata — Sędzią Sądu Grodzkiego w Częstochowie, z ważnością od dnia 15 kwietnia 1945 r.,

29. Faltynowicza Jana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Ostrołęce,

30. Kempistego Henryka, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Białej Podlaskiej,

31. Latacza Kazimierza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Warszawie,

32. Faryńskiego Stefana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Warszawie,

33. Mokrauza Mikołaja, asesora sądowego w Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Białymstoku,

34. Alchimowicz Helenę, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Łodzi,

35. Sajdaka Jana, adwokata — Sędzią Sądu Grodzkiego w Lesznie, z ważnością od dnia 14 marca 1945 r.,

36. Andrelowicza Mikołaja, adwokata — Sędzią Sądu Grodzkiego w Kościanie, z ważnością od dnia 26 marca 1945 r.,

37. Klaftena Bronisława, adwokata — Sędzią Sądu Grodzkiego we Włoszczowej, z ważnością od dnia 19 marca 1945 r.;

postanowieniem z dnia 21 sierpnia 1945 r.:

1. Antoniego Balcerzyka, Wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Prezesem Sądu Apelacyjnego w Toruniu, z ważnością od dnia 12 maja 1945 r.,

2. Dr. Władysława Klimczyka, Wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Prokuratorem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, z ważnością od dnia 12 maja 1945 r.,

3. Zygmunta Klewenhagena, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Chojnicach — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Chojnicach,

4. Wacława Grzegorzewskiego, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Grudziądzu — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Grudziądzu,

5. Czesława Zwierzyńskiego, Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Chojnicach — Prezesem Sądu Okręgowego w Chojnicach,

6. Kazimierza Staryszaka, Wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu,

7. Stanisława Matkowskiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Zamościu — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Zamościu,

8. Tadeusza Leonowicza, Sędziego Sądu Okręgowego w Zamościu — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Zamościu,

9. Tadeusza Chróściewicza, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Zamościu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Zamościu,

10. Mieczysława Enskajta, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Kaliszu — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Kaliszu,

11. Tadeusza Hornowskiego, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Piotrkowie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Piotrkowie,

12. Lucjana Kossakowskiego, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Piotrkowie — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Płocku,

13. Juliusza Janickiego, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Przemyślu — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Przemyślu,

14. Dr. Janinę Bogucką-Ordyńcową, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie—Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie,

15. Rudolfa Szure, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Jaśle z tymcz. siedzibą w Krośnie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu,

16. Kazimierza Niementowskiego, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Rzeszowie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Rzeszowie,

17. Juliana Popka, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Siedlcach — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi,

18. Stanisława Niedzielskiego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Wołominie,

19. Antoniego Wnuka, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Rybniku,

20. Klemensa Sachsego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Będzinie,

21. Antoniego Pławskiego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Dąbrowie Górniczej:

postanowieniem z dnia 21 sierpnia 1945 r.:

1. Dr. Stanisława Jagusza, Sędziego Sądu Okręgowego w Warszawie — Prezesem Sądu Okręgowego w Warszawie,

2. Dr. Mieczysława Güntnera, Wiceprokuratora Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Prokuratorem Sądu Apelacyjnego w Krakowie,

3. Dr. Karola Gniewosza, Wiceprezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Prezesem Sądu Apelacyjnego w Krakowie,

4. Dr. Jana Turowicza, Sędziego Sądu Grodzkiego w Krakowie — Prezesem Sądu Okręgowego w Krakowie, z ważnością od dnia 9 lutego 1945 r.,

5. Dr. Mieczysława Szewczyka, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie,

6. Dr. Antoniego Rogoża, Sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Katowicach, z ważnością od dnia 9 lutego 1945 r.,

7. Dr. Karola Polaczka, Sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach — Prezesem Sądu Okręgowego w Nysie,

8. Seweryna Lorycha, Sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Katowicach, z ważnością od dnia 9 lutego 1945 r.,

9. Władysława Gawlasa, Sędziego Sądu Okręgowego w Cieszynie — Prezesem Sądu Okręgowego w Cieszynie,

10. Dr. Bolesława Freya, Sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Katowicach, z ważnością od dnia 9 lutego 1945 r.,

11. Dr. Ottona Alwina, Sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Katowicach,

12 Dr. Franciszka Głowackiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Katowicach,

13. Jana Mazurkiewicza, Sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach — wydziału zamiejscowego w Rybniku — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Wadowicach, z ważnością od dnia 12 lutego 1945 r.,

14. Henryka Rajzmana, adwokata w Sosnowcu — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Sosnowcu, z ważnością od dnia 5 marca 1945 r.,

15. Jana Policzkiewicza, Sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Toruniu,

16. Jana Sehna, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Sędzią Okręgowym śledczym w Krakowie,

17. Kazimierza Zawadzkiego, Sędziego Sądu Grodzkiego w Białymstoku — Sędzią Okręgowym śledczym w Sosnowcu, z ważnością od dnia 20 kwietnia 1945 r.,

18. Dr. Romana Martiniego, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie,

19. Mariana Majera, Sędziego Sądu Grodzkiego w Krakowie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie,

20. Jana Brandysa, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie,

21. Jerzego Rybakiewicza, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach,

22. Engelberta Niklasa, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach,

23. Ludwika Reszczyńskiego, Sędziego Sądu Grodzkiego w Katowicach — Sędzią Sądu Okręgowego w Katowicach,

24. Dr. Ignacego Zeimera, Sędziego Sądu Grodzkiego w Przeworsku — Sędzią Sądu Okręgowego w Tarnowie, z ważnością od dnia 11 kwietnia 1945 r.,

25. Romana Michałka, adwokata w Siemianowicach Śląskich — Sędzią Sądu Grodzkiego w Mysłowicach,

26 Dr. Oskara Atlasa, adwokata w Brzozowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Katowicach, z ważnością od dnia 22 maja 1945 r.,

27. Józefa Niedzielę, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Opolu,

28. Witolda Czachórskiego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Gliwicach,

29. Bogusława Paprotnego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Pszczynie,

30. Artura Bubika, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Katowicach,

31. Bogdana Ostromęckiego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Rybniku,

32. Stefana Rymera, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Katowicach,

33. Jana Sobczyka, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Chorzowie,

34. Jarosława Baziuka, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Cieszynie,

35. Annę Czerską, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi;

postanowieniem z dnia 24 października 1945 r.

1. Leona Gottesmana, adwokata — Wiceprokuratorem Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedliwości w Łodzi, ul. Kilińskiego 93

Cena 24 zł.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA Nr 1 6 marca 1946

TREŚĆ:

OKÓLNIK Nr 20/45.

w sprawie Monitora Polskiego.

Do Obywateli:

Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych,
Prokuratorów Sądów Apelacyjnych,
Prokuratorów Specjalnych Sądów Karnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,
Prokuratorów Sądów Okręgowych,
Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich.

W związku z okólnikiem Nr 27 Prezydium Rady Ministrów z dnia 17 maja 1945 r. Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia, że z dniem 15 kwietnia 1945 r. wychodzi Monitor Polski, Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej, który zamieszcza materiał urzędowy, jak również publikacje, ogłoszenia płatne, drukowane w nim obowiązkowo, jako w Dzienniku Urzędowym Państwa (Monitor Polski z dnia 31.III.1932 r. Nr 74, poz. 104).

Materiał podlegający publikacji w Monitorze Polskim należy przesyłać do redakcji Dziennika Urzędowego w Warszawie pod adresem: Redakcja Monitora Polskiego, Warszawa, Targowa 63.

Materiał nadsyłać należy w czytelnych maszynopisach, przy czym każdorazowo załączyć należy pismo do redakcji, będące skierowaniem do druku z nadmienieniem, w jakim dziale Monitora Polskiego treść należy zamieścić.

Na nadsyłanych materiałach winny się znajdować czytelne podpisy osób podpisujących treść podlegającą ogłoszeniu, jak również poświadczenie przez właściwego urzędnika o zgodności treści z oryginałem.

Materiał terminowy należy nadsyłać w ten sposób, iżby pomiędzy wysłaniem go a ukazaniem się w Monitorze Polskim upłynął okres przynajmniej dni 7-miu. Poszczególne urzędy, instytucje i t. p., nie mające siedziby w m. st. Warszawie mogą kierować materiał, podlegający ogłoszeniu do oddziału redakcji Monitora Polskiego w Łodzi, ul. Piotrkowska Nr 102a.

Jednocześnie Ministerstwo Sprawiedliwości nadmienia, iż pismem z dnia 5 maja 1945 r. O. A. 219/45 zawiadomiło Ob. Ob. Prezesów i Prokuratorów Sądów Apelacyjnych, że wszystkie ogłoszenia, wynikające z działalności sądów, należy umieszczać w Monitorze Polskim.

Warszawa, dnia 2 czerwca 1945 r.

Podsekretarz Stanu:
L. Chajn

OKÓLNIK Nr 22/45.

w sprawie instrukcji o przebiegu aplikacji sądowej, organizacji i prowadzenia seminariów aplikanckich oraz egzaminów sędziowskich.

Do Obywateli:

Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych,
Prokuratorów Sądów Apelacyjnych,
Prokuratorów Specjalnych Sądów Karnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,
Prokuratorów Sądów Okręgowych,
Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich.

Ministerstwo Sprawiedliwości przesyła instrukcję w sprawie przebiegu aplikacji sądowej, organizacji i prowadzenia seminariów aplikanckich oraz egzaminów sędziowskich.

W związku z tym proszę Obywatela o zarządzenie nadesłania Ministerstwu Sprawiedliwości w terminie 2 tygodni:

1) listy sędziów — prokuratorów i komórek śledczych Milicji Obywatelskiej, do których przydzieleni zostali aplikanci na praktykę, z podaniem nazwisk poszczególnych aplikantów;
2) składu komisji do spraw szkolenia zawodowego aplikantów sądowych;
3) ogólnego podziału materiału naukowego i szczegółowego planu organizacji seminariów aplikanckich z podaniem ilości grup aplikantów, stanu liczbowego każdej grupy i listy kierowników poszczególnych seminariów.

Warszawa, dnia 4 czerwca 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Załącznik
do okólnika 22/45.

INSTRUKCJA

w sprawie przebiegu aplikacji sądowej, organizacji i prowadzenia seminariów aplikanckich oraz egzaminów sędziowskich.

PRZEBIEG APLIKACJI.

Ze względu na konieczność jak najszybszego wypełnienia luk w obsadzie stanowisk w sądownictwie znowelizowany został art. 282 Prawa o ustroju sądów powszechnych. Minister Sprawiedliwości może zezwolić na dopuszczenie aplikanta do egzaminu sędziowskiego po odbyciu dwuletniej aplikacji sądowej. Ponieważ w przejściowym okresie z reguły każdy inteligentny i pracowity aplikant takie zezwolenie otrzyma, należy przebieg aplikacji rozplanować w ten sposób, aby umożliwić aplikantom zapoznanie się z najważniejszymi dla początkującego sędziego czy prokuratora działami sądownictwa w okresie dwóch lat.

Ze względu na krótki czas szkolenia cały przebieg aplikacji winien służyć wyłącznie przygotowaniu aplikanta do zawodu sędziowskiego względnie prokuratorskiego i niedopuszczalne jest używanie go do prac, nie pozostających w bezpośrednim związku ze szkoleniem. Aplikant nie może być zwłaszcza przeciążony protokółowaniem ani innymi pracami o charakterze czysto kancelaryjnym. W czasie aplikacji prezes sądu okręgowego winien przydzielać aplikanta nie do sądu, lecz do sędziego, pod którego kierownictwem aplikant zapoznaje się z danym działem sądownictwa. Z sędzią tym aplikant protokółuje na posiedzeniach, sporządza projekty zarządzeń, postanowień, wyroków i uzasadnień. Pod jego kierownictwem załatwia referat (podania, wnioski, zarządzenia, czynności, związane z wykonywaniem postanowień, wyroków, wyznaczenie sesyj i t. p.). Tylko w wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach aplikant może być czasowo użyty do protokółowania na sesji względnie zastępczego pełnienia innych czynności u drugiego sędziego niż ten, do którego został przydzielony w danym dziale sądownictwa. Trzeba bowiem pamiętać, że aplikant musi mieć czas na przygotowanie się do seminariów i pogłębienie wiedzy prawniczej, wobec czego nie może być przeciążony sesjami i pracą mechaniczną.

Po odbyciu praktyki w danym dziale sądownictwa aplikant otrzymuje odpowiednie zaświadczenie od sędziego, pod którego kierownictwem pracował. Szczegółową opinię o aplikancie, wydajności pracy, inteligencji i stopniu opanowania danego działu sądownictwa sędzia przesyła prezesowi sądu okręgowego, który przed przystąpieniem aplikanta do egzaminu sędziowskiego przesyła opinię poszczególnych sędziów z całego przebiegu aplikacji komisji egzaminacyjnej.

Czas odbywania aplikacji winien być rozłożony według następującego schematu:

Pierwszy rok aplikacji:

	miesiące
Sąd Grodzki Oddział Karny	4
Prokuratura Sądu Okręgowego	3
Milicja Obywatelska	2
Sąd Okręgowy Wydział Karny I instancji	2
Okres urlopowy	1

Drugi rok aplikacji:

	miesiące
Sąd Grodzki Oddział Cywilny:	
a) sprawy sporne i z zakresu prawa familijnego	4
b) sprawy wekslowe	1
c) egzekucja (wyłączeniówki, skargi na czynności komorników, licytacje nieruchomości i plany podziałów)	2
Sąd Okręgowy Wydział Cywilny I instancji	2
Hipoteka	2
Okres urlopowy	1

Każdy aplikant winien odbyć praktykę w tak ustalonej kolejności. Jeżeli chodzi o odbywanie praktyki w Milicji Obywatelskiej, to w pierwszym rzędzie aplikant winien być kierowany do komórek śledczych przy poszczególnych komisariatach milicji. Praktyka aplikanta powinna polegać na współudziale przy prowadzeniu dochodzeń, sporządzaniu aktów oskarżenia, występowaniu przed sądem grodzkim w charakterze oskarżyciela publicznego. Praca aplikanta podczas praktyki w milicji ma jednocześnie charakter instrukcyjny, do czego aplikant jest przygotowany, gdyż odbył już 4-miesięczną praktykę w sądzie grodzkim, oddziale karnym i 3-miesięczną w prokuraturze. Pracą aplikanta w Milicji Obywatelskiej kieruje i wydaje o nim opinię wiceprokurator, w którego rejonie aplikant odbywa praktykę.

Seminaria aplikanckie.

Jednym ze środków szkolenia są seminaria dla aplikantów sądowych przewidziane w § 24 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25.X.1932 r. o aplikantach i asesorach sądowych. Stwierdzić należy, że seminaria te dotychczas w zasadzie zadania swego nie spełniły. Przypisać to należy w znacznej mierze niewłaściwej organizacji, a zwłaszcza błędnej metodzie ich prowadzenia. Są one najczęściej prowadzone na wzór uniwersytecki, to też posiadają te same wady co ich wzory. Prowadzący seminarium

stara się bardzo często naśladować profesora i wykłada aplikantom w skrócie to, co już raz słyszeli dokładniej na wydziale prawa i mogą sobie przypomnieć ze skryptów i odpowiednich podręczników. Nie ratuje sytuacji również system referatowy. Polega on na tym, że kierownik seminarium poleca poszczególnym aplikantom opracować jakiś temat, a na następnym seminarium po wygłoszeniu referatu odbywa się dyskusja. Jest to najczęściej dwugłos pomiędzy referentem a kierownikiem seminarium. Inni uczestnicy udziału w dyskusji nie biorą, ponieważ nie są do niej przygotowani, a gdy któremuś z uważnych słuchaczy uda się wyłowić jakąś kwestię, to dotyczy to najczęściej nieporozumień słownych lub zgoła drobiazgów. Nic dziwnego, że z takich seminariów aplikanci nie odnoszą prawie żadnych korzyści i uczęszczają na nie raczej niechętnie i pod przymusem.

Seminarium winno być tak zorganizowane i prowadzone, aby aplikant wyniósł z niego wiadomości i technikę pracy, której nie może mu dać ani uniwersytet ani podręcznik. Praktyka sądowa daje niezmiernie dużo interesującego materiału, a wybitny sędzia, to nieoceniona skarbnica doświadczenia. Wypróbował on wartość teorii w życiu, wie z jakimi trudnościami spotyka się sędzia na początku swej praktyki, zna moc ciekawych przypadków i wątpliwości interpretacyjnych, może więc być niezastąpionym nauczycielem i doradcą w zawiłych kwestiach prawnych, z którymi aplikant spotyka się na każdym kroku podczas aplikacji. Zazwyczaj wątpliwości tych nie wyjaśni mu sędzia, z którym aplikant siedzi na rozprawie. Wszak nie każdy sędzia jest wybitnym sędzią, nie każdy posiada zdolności dydaktyczne, chęć i czas na dyskusje z aplikantem poza sesjami.

W celu racjonalnego zorganizowania seminariów aplikanckich należy powołać w siedzibach sądów apelacyjnych i sądów okręgowych specjalne komisje do spraw szkolenia zawodowego aplikantów sądowych. Na czele komisji powinien stać sędzia o dużych zainteresowaniach i zdolnościach dydaktyczno-organizacyjnych. Komisje takie powołuje w siedzibie sądu apelacyjnego prezes sądu apelacyjnego, w siedzibie sądu okręgowego — prezes sądu okręgowego. W skład komisji powinni wchodzić również sędziowie grodzcy. Komisja do spraw szkolenia zawodowego aplikantów organizuje seminaria, rozplanowuje materiał i dobiera odpowiednich prelegentów. W jej rękach zeœrodkowuje się całokształt spraw, związanych z zawodowym szkoleniem aplikantów. Cały materiał, wymagany przy egzaminie sędziowskim winien być podzielony przez komisje na grupy. Po podziale materiału na grupy na cały rok komisja dobiera dla poszczególnych działów przez prelegentów specjalistów. Każdy z aplikantów winien przejść przez wszystkie grupy, aby opanować cały materiał egzaminacyjny. Seminaria nie mogą być liczne. Na poszczególnym seminarium może być najwyżej 15 aplikantów. W ośrodkach mniejszych, gdzie liczba aplikantów nie przekracza 15, zachodzi tylk● problem należytego rozłożenia materiału naukowego i ustalenia ilości seminariów, poświęconych danemu działowi prawa. Trudności pojawiają się, gdy w danej miejscowości mamy większą ilość aplikantów. Wówczas należy podzielić na zasadnicze grupy nie tylko materiał naukowy, lecz i aplikantów. Można to zrobić w następujący sposób: cały materiał naukowy dzieli się na tyle zasadniczych grup, ile jest grup aplikantów. Okresy czasu, w których przerabia się materiał naukowy poszczególnych grup, powinny być jednakowe, co oczywiście w niczym nie przesądza kwestii szczegółowego podziału materiału wewnątrz poszczególnej grupy, ilości seminariów poświęconych danym zagadnieniom w ramach ogólnie wyznaczonego czasu. Jeżeli np. mamy 30 aplikantów, tworzy się z nich 2 grupy po 15 w każdej. Materiał naukowy dzielimy również na dwie zasadnicze grupy np. karną i cywilną, trwające przez jednakową ilość czasu. Zakładając, że seminaria mają trwać od 1 października do 1 czerwca, grupa pierwsza aplikantów będzie przerabiać na seminariach materiał np. z prawa karnego w czasie od 1.10. do 1.2., zaś grupa druga w tym samym czasie materiał z prawa cywilnego. Od 1 lutego do dnia 1 czerwca następuje zmiana, grupa pierwsza aplikantów przerabia materiał z prawa cywilnego, zaś grupa druga w tym samym czasie materiał z prawa karnego.

W ten sposób obie grupy aplikantów przerobią cały materiał naukowy przeznaczony na dany rok.

Graficznie można to sobie uzmysłowić np. dla 2 i 4 grup aplikantów w sposób następujący:

Dla 2 grup aplikanckich: | Dla 4 grup aplikanckich:

G. — grupa aplikantów

	1. 10.- 1. 2.	1. 2.- 1. 6		1.10.- 1. 12.	1. 12.- 1. 2.	1. 2.- 1. 4. -	1. 4.- 1. 6.-
Prawo karne i administracja	G. 1.	G. 2.	K. K.	G. 1.	G. 2.	G. 3.	G. 4.
			K.P.K	G. 2.	G. 1.	G. 4.	G. 3.
Prawo cywilne	G. 2.	G. 1.	K. C.	G. 3.	G. 4.	G. 1.	G. 2.
			K.P.C.	G. 4.	G. 3.	G. 2.	G. 1.

Jak widać z powyższego w miarę wzrastania grup aplikantów czas trwania seminariów z poszczególnych grup materiału naukowego zmniejsza się, lecz i materiał naukowy ulega większej selekcji. Wprawdzie w poszczególnych grupach

materiału naukowego jest mniej, ale za to grup materiału naukowego jest więcej. W konsekwencji, bez względu na ilość grup, każdy aplikant przechodzi cały materiał naukowy przeznaczony na dany rok. Kwestię lokalu można rozwiązać w ten sposób, że w tej samej sali odbywają seminaria poszczególne grupy aplikantów w różnych dniach tygodnia. Przy tej organizacji zaoszczędza się również na ilości specjalistów. Np. specjalista od K. P. C. może przerobić swój materiał w ciągu roku ze wszystkimi grupami aplikantów. Nie potrzeba więc tylu specjalistów od K. P. C., ile jest grup aplikantów, wystarczy jeden.

W następnych latach postępuje się w sposób analogiczny, zmienia się tylko materiał naukowy i w razie potrzeby ilość grup aplikanckich. Przestrzegać jednak należy zasady, aby każdy aplikant zapoznał się z całością zagadnień, będących przedmiotem egzaminu sędziowskiego. Nie chodzi tu oczywiście o to, żeby aplikant na seminariach nauczył się przepisów prawnych. Te winien znać już ze studiów uniwersyteckich i nie jest to zadaniem seminariów. Seminaria winny wdrożyć aplikanta na konkretnych zagadnieniach z praktyki sądowej do praktycznej działalności sędziowskiej, zaprawić go do podejmowania samodzielnych decyzyj i do właściwego interpretowania przepisów prawnych oraz posługiwania się pomocami prawnymi.

Seminaria winny być prowadzone w następujący sposób: sędzia, prowadzący seminarium z danego działu prawa, opracowuje ten dział w formie szeregu konkretnych przypadków z praktyki sądowej. Na pierwszym ćwiczeniu seminaryjnym podaje kilka lub jedno z zagadnień i poleca wszystkim uczestnikom danego seminarium opracować dany temat w formie rozstrzygnięcia na piśmie (wyrok, postanowienie, zarządzenie) z uzasadnieniem. Projekty rozwiązań powinni aplikanci złożyć sędziemu, prowadzącemu seminarium w oznaczonym przez niego dniu przed następnym seminarium tak, aby miał czas je przejrzeć, zaopatrzyć uwagami oraz przygotować materiał do dyskusji. Na następnym z kolei ćwiczeniu kierownik seminarium, nie zwracając prac pisemnych, poleca jednemu z aplikantów zreferować zagadnienie i projekt rozwiązania, po czym rozpoczyna się dyskusja. Ponieważ każdy z uczestników seminarium opracowywał dany temat, jest przygotowany do dyskusji, zapragnie poruszyć te wątpliwości, które mu się nasunęły podczas opracowywania tematu. Kierownik seminarium reasumuje wynik dyskusji, wskazuje na trafne rozwiązania i na najbardziej typowe błędy. Na zakończenie podaje temat na następne seminarium i postępuje w sposób analogiczny. Odpowiedni cykl seminariów winien kończyć się pracą pisemną z danego działu prawa, np. na podstawie akt wydanie wyroku z uzasadnieniem w sprawie działowej. O odbyciu danego cyklu seminariów z wynikiem pomyślnym aplikant otrzymuje zaświadczenie. Walory tego systemu ćwiczeń są niezaprzeczalne. Aplikant wyniesie z nich duży pożytek. Dadzą mu one to, czego nie może dać ani uniwersytet, ani podręcznik, będzie bowiem mógł korzystać na tych ćwiczeniach z doświadczeń najwybitniejszych sędziów-praktyków. Przez cały czas nie będzie zachowywał się biernie, wysłuchując oklepanych dla niego wykładów dogmatycznych lub referatu kolegi na temat, do którego nie został przygotowany. Postawa jego na ćwiczeniu będzie czynna i twórcza, egzamin sędziowski tylko formalnym sprawdzianem nabytych wiadomości, a widząc, że z ćwiczeń tych odnosi pożytek, będzie na nie uczęszczał regularnie, bez urzędowego przymusu. W pewnych przypadkach nawet sam kierownik seminarium może mieć praktyczną korzyść z tych ćwiczeń, dając np. do rozwiązania zagadnienia z załatwianych przez siebie spraw sądowych i korzystając z poprawnych rozwiązań i uzasadnień, przedstawianych przez członków seminarium. Prace seminaryjne aplikantów kierownik zatrzymuje u siebie, aby je następnie przekazać komisji egzaminacyjnej wraz z opinią własną o kandydacie.

Seminaria winny być obowiązkowe. Przy tym systemie ćwiczeń wystarczy 1 seminarium na tydzień dla danej grupy aplikantów.

Egzaminy sędziowskie

Każdy aplikant, przystępujący do egzaminu sędziowskiego powinien uprzednio zapoznać się praktycznie ze wszystkimi działami sądownictwa. Nie można jednak żądać od aplikanta, żeby w tym samym stopniu opanował szczegółowo prawo cywilne, jak i karne, żeby miał to samo zamiłowanie i to samo uzdolnienie do cywilistyki, jak i kryminologii. Inaczej mówiąc, nie można żądać od aplikanta, żeby był przynajmniej podczas egzaminu sądowego „wszechprawnikiem".

Dlatego winno się dać kandydatowi możność wypowiedzenia przed egzaminem, jaką obrał sobie specjalność (prawo karne lub cywilne). W związku z tym najracjonalniej jest podzielić egzamin na dwie grupy (cywilistyczną i kryminologiczną). Kandydat, składając podanie o dopuszczenie go do egzaminu, winien wskazać w podaniu do jakiej grupy chce należeć. Jeżeli zgłosi się do grupy cywilistycznej, powinien załączyć do podania zaświadczenie o odbyciu ze specjalnie pomyślnym wynikiem cyklu seminariów z prawa cywilnego, zaś zgłaszający się do grupy kryminologicznej podobne zaświadczenie z seminariów prawa karnego. Zarówno w grupie cywilistycznej jak i kryminologicznej kandydaci piszą pracę cywilną i karną. Również ustny egzamin dla obu grup obejmuje prawo cywilne i karne. Tylko wymagania są różne. W grupie cywilistycznej należy szczególny nacisk położyć na prawo cywilne, zarówno co do trudności pra-

cy pisemnej, pytań i zakresu materiału. Analogicznie w grupie kryminologicznej na pierwszy plan wysunęłoby się prawo karne. Dla uniknięcia nieporozumień należy jeszcze raz podkreślić, że aplikant winien przejść przez wszystkie działy sądownictwa. Moment częściowej specjalizacji wprowadza się tylko do egzaminu. Jest to słuszne ze względów następujących:

1. Nie stawia się kandydatom warunku niemożliwego do spełnienia, aby opanowali szczegółowo zarówno prawo cywilne, jak i prawo karne.

2. Pozwala się kandydatowi według zamiłowania i zdolności opracować bardzo solidnie dział prawa, w którym chce pracować, a z drugiej strony nie uniemożliwia mu się, gdy zajdzie potrzeba, pełnić przejściowo obowiązków i w innym dziale sądownictwa.

3. Ułatwia władzom obsadzanie stanowisk według specjalności kandydata.

W skład komisji egzaminacyjnej powinni wchodzić również sędziowie grodzcy. Komisja egzaminacyjna winna zwracać uwagę przede wszystkim na inteligencję kandydata, mniej zaś na pamięciowe opanowanie przepisów prawnych. Trzeba bowiem pamiętać, że kandydat naprawdę inteligentny w czasie pracy sędziowskiej czy prokuratorskiej z łatwością uzupełni czysto pamięciowe braki. Natomiast kandydat mało inteligentny mimo pamięciowego „obkucia" całego materiału egzaminacyjnego w praktyce nie będzie umiał zastosować tych wiadomości trafnie i życiowo.

W okresie obecnym nawet kandydaci inteligentni na skutek specyficznych wojennych warunków szkolenia nie mogli podczas aplikacji opanować teoretycznie dokładnie wszystkich działów prawa. Z tych powodów oraz ze względu na dotkliwy brak sędziów grodzkich należy w okresie przejściowym obniżyć wymagania co do teoretycznego opanowania przez kandydatów przepisów prawnych. Nie można jednak zrezygnować z postulatu, że kandydatem na sędziego czy prokuratora może być tylko człowiek inteligentny. Dlatego pytania egzaminacyjne winny być tak skonstruowane, aby zmuszały kandydata do rozumowania i zajęcia samodzielnego stanowiska wobec danej kwestii prawnej. Do tego celu nadają się najlepiej „casusy", konkretne przypadki z zakresu procedury i prawa materialnego, nie szablonowe, ale i nie za bardzo wyszukane.

Przy egzaminie powinno się kandydatom umożliwić korzystanie w jak najszerszym zakresie z wszelkich pomocy prawnych (ustaw, komentarzy). Nie chodzi bowiem o to, aby kandydat pamiętał wszystkie przepisy, lecz aby umiał wyszukać właściwe i odpowiednio korzystać z pomocy prawnych.

Materiał egzaminacyjny powinien przede wszystkim obejmować niezbędne wiadomości z zakresu praktyki sądu grodzkiego, a mianowicie:

dokładną znajomość zasadniczych przepisów kodeksu karnego, procedury karnej ze specjalnym uwzględnieniem postępowania przed sądem I instancji; znajomość ustaw z zakresu prawa karnego, wydanych przez P.K.W.N.; dokładną znajomość procedury cywilnej, zwłaszcza części spornej; części ogólnej egzekucji i przepisów o zabezpieczeniu; przepisy z zakresu prawa cywilnego z uwzględnieniem dekretów, wydanych przez P.K.W.N.; zasadnicze wiadomości z zakresu administracji sądu grodzkiego; wreszcie ogólną orientację z zakresu innych działów prawa.

Lublin, dnia 4 stycznia 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Edmund Zalewski.

OKÓLNIK Nr 41/45.

w sprawie wykładni przepisów dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej.

Do Sądów Apelacyjnych, Okręgowych i Grodzkich.

Doszło do mojej wiadomości, że w niektórych sądach zawisły sprawy, wytoczone przez właścicieli nieruchomości ziemskich, którzy po uzyskaniu orzeczenia właściwych władz ziemskich, że nieruchomość ich nie podlega reformie rolnej domagają się zwrotu ziemi od nabywców, którzy otrzymali już dokument nadania.

Celem ujednostajnienia praktyki sądowej w tych sprawach wyjaśniam, co następuje:

Według przepisów dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr. 3, poz. 13) oraz rozporządzenia wykonawczego z dnia 1 marca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 51) całą akcję reformy rolnej przeprowadzają władze i urzędy ziemskie w administracyjnym trybie postępowania. Nieruchomości ziemskie, przeznaczone na cele reformy rolnej (art. 2 dekretu), obejmuje Państwo przez swoje organa (art. 6 dekretu). Organa państwowe również dokonują podziału ziemi między nabywców (art. 10 dekretu). Z powyższego wynika już jasno, że w całej akcji reformy rolnej istnieją dwa stosunki o charakterze publiczno-prawnym: między dotychczasowym

właścicielem nieruchomości ziemskiej a Państwem i między Państwem a nowonabywcą; nie ma natomiast węzła prawnego, łączącego pierwotnego właściciela nieruchomości z nowonabywcą. Konsekwencją tej konstrukcji powstających przy reformie rolnej stosunków publiczno-prawnych jest także ujęcie zagadnienia prawa własności; według art. 2 ust. 1 zd. ostatnie dekretu — nieruchomości, przeznaczone na cele reformy rolnej, stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa i dopiero Państwo ze swej strony przenosi własność na nowonabywców przez wydanie dokumentu nadania (§ 33 ust. 2 rozp. wykonawczego).

Ustawodawca zdawał sobie sprawę, że w praktyce mogą powstać wątpliwości co do tego, czy dana nieruchomość podpada pod przepisy o wywłaszczeniu na cele reformy rolnej. Chodzi zatem o zagadnienie, dotyczące pierwszego członu stosunków prawnych, powstających przy przeprowadzaniu reformy rolnej, t. j. stosunku między dotychczasowym właścicielem a Państwem. Przepisy § 5 rozporządzenia wykonawczego oddają decyzję w tych sprawach w pierwszej instancji wojewódzkim urzędom ziemskim, w drugiej instancji — Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

W ten sposób uwypuklono wyraźnie, że jest to zagadnienie natury publiczno-prawnej, które w swych skutkach wywiera również wpływ na problem własności.

Powstaje jeszcze ostatnie zagadnienie, w jaki sposób dotychczasowy właściciel, który uzyskał orzeczenie, że nieruchomość jego nie podlega reformie rolnej, może dochodzić swych praw do nieruchomości, która została już oddana nowonabywcom.

Z powyższego wynika jasno, że właściciel ten pozostaje jedynie w stosunku prawnym z Państwem, a nie nowonabywcami, że zatem brak jest podstawy do wytaczania powództwa przeciw nowonabywcom, skoro ci ostatni nie od niego, lecz od władz państwowych otrzymali ziemię. Ponieważ ponadto chodzi, jak już zaznaczono o stosunek publiczno-prawny, przeto droga sądowa z mocy art. 2 K.P.C. nie jest dopuszczalna.

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski.

OKÓLNIK Nr 52/45.

w sprawie wyjaśnienia niektórych przepisów ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96).

Do Obywateli:
Kierowników Sądów Grodzkich na terenach Rzeczypospolitej Polskiej, włączonych przymusowo przez okupanta do Rzeszy, oraz w Gdańsku i w Sopocie.

Podaję do wiadomości, że Sąd Najwyższy w komplecie całej Izby Karnej na posiedzeniu w dniu 26 września 1945 r. powziął uchwałę treści następującej:

1. Fakt zaliczenia po dniu 31 sierpnia 1939 r. na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej wcielonych przemocą przez okupanta do Rzeszy Niemieckiej oraz na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska obywateli polskich do narodowości, stanowiących grupy uprzywilejowane przez okupanta (rosjanie, ukraińcy, białorusini i inn.), nie powoduje potrzeby wystąpienia przez te osoby z wnioskiem o rehabilitację, przewidzianej w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz.U.R.P. Nr 17, poz. 96), w tych przypadkach, gdy osoby te do dnia 31 sierpnia 1939 r. należały do innych narodowości, niż polska.

2. Osoby wymienione w punkcie 1 mają udowodnić fakt należenia przed dniem 31 sierpnia 1939 r. do innych narodowości niż polska przed władzami administracyjnymi, powołanymi do wydawania dowodów tożsamości".

Warszawa, dnia 4 października 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 53/45.

w sprawie traktowania sądownictwa przy uroczystościach publicznych.

Do Obywateli:
Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych,
Prokuratorów Sądów Apelacyjych,
Prokuratorów Specjalnych Sądów Karnych,
Prezesów Sądów Okręgowych.
Prokuratorów Sądów Okręgowych oraz
Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich.

W związku z niewłaściwym traktowaniem Sądownictwa przy uroczystościach publicznych Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości treść okólnika Nr 40 z dnia 14 września

1945 r. Ministra Administracji Publicznej do ob. ob. Wojewodów, Pełnomocników Okręgowych R. P. dla Ziem Odzyskanych i Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi:

„Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdziło, iż zdarzają się wypadki nieodpowiedniego traktowania sądownictwa przy uroczystościach publicznych.

W związku z tym proszę Obywateli Wojewodów, by, pełniąc funkcje reprezentacyjne w obchodach świąt narodowych i uroczystych świąt religijnych oraz innych uroczystościach o charakterze ogólnym, jako też w innych zebraniach oficjalnych, dbali o należne w nich miejsce dla przedstawicieli sądów i prokuratur, odpowiednie do powagi wymiaru sprawiedliwości, jaki reprezentują.

Treść okólnika niniejszego należy podać do wiadomości i analogicznego stosowania starostom i prezydentom miast".

Warszawa, dnia 6 października 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 54/45.

w sprawie Demokratycznego Przeglądu Prawniczego.

Do Obywateli:

Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego,
Prokuratorów Sądów Apelacyjnych,
Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych,
Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Prokuratorów Specjalnych Sądów Karnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,
Prokuratorów Sądów Okręgowych,
Kierowników Sądów Grodzkich.

W połowie października r. b. ukazać się ma pierwszy numer wydawanego przez Ministerstwo Sprawiedliwości Demokratycznego Przeglądu Prawniczego, poświęconego praktyce i wykładni prawa oraz służbie wymiaru sprawiedliwości.

Demokratyczny Przegląd Prawniczy stawia sobie za cel wszechstronne odtwarzanie wszelkich przejawów życia prawnego na obszarze całej Rzeczypospolitej. Cel ten może być osiągnięty jedynie wtedy, gdy wszystkie organy wymiaru sprawiedliwości poczuwać się będą do stałego informowania Redakcji o tych przejawach, jako też gdy poszczególni Obywatele Sędziowie i Prokuratorzy będą współpracować z czasopismem przez poruszanie na jego łamach wszelkich aktualnych spraw i zagadnień z zakresu praktyki wymiaru sprawiedliwości oraz z dziedziny trosk i dążeń magistratury w jej życiu zbiorowym.

W tej myśli proszę Obywateli o współdziałanie z Redakcją Demokratycznego Przeglądu Prawniczego w możliwie najszerszym zakresie, w szczególności przez zorganizowanie na podległych im terenach działania odpowiednich placówek informacyjnych i korespondencyjnych, których zadaniem będzie stałe zasilanie czasopisma materiałem bieżącym oraz zjednywanie mu czytelników i prenumeratorów.

Wszelką korespondencję kierować należy pod adresem: Warszawa, Ministerstwo Sprawiedliwości, Demokratyczny Przegląd Prawniczy.

Warszawa, dnia 15 października 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 55/45.

w sprawie zasad stosowania środków zapobiegawczych do oficerów i szeregowych W. P.

Do Ob. Prokuratorów Sądów Apelacyjnych.

W związku z wprowadzeniem do użytku służbowego w wojskowych organach wymiaru sprawiedliwości nowego Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego dla ustalenia jednolitych zasad stosowania środków zapobiegawczych Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego wydał zarządzenie z dnia 10.X.1945 r. Nr 86, którego treść w wyciągu podaję do wiadomości Obywateli Prokuratorów:

. . . .

„§ 2. Organa bezpieczeństwa publicznego, Milicji Obywatelskiej oraz sądownictwa powszechnego wyjątkowo uprawnione są do zatrzymywania i aresztowania oficerów i szeregowych Wojska Polskiego wyłącznie w wypadkach ujęcia ich na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa z obowiązkiem niezwłocznego powiadomienia właściwych władz wojskowych.

We wszystkich innych przypadkach, uzasadniających zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie oficerów i szeregowych, poza-wojskowe organa bezpieczeństwa i ścigania przestępstw mogą działać tylko drogą przekazania będących w ich po

siadaniu obciążających materiałów do właściwych wydziałów informacji W. P., bądź przez uzyskanie decyzji właściwych wojskowych organów sprawiedliwości".

. . . .

„§ 4. Postanowienia wojskowych prokuratorów o tymczasowym aresztowaniu mogą być powzięte względem: a) oficerów w stopniu do kapitana (równorzędnego) włącznie tylko po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego dowódcy dywizji (równorzędnego) albo dowódcy wyższego; b) oficerów sztabowych w stopniu od majora do pułkownika (równorzędnego) wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego dowódcy okręgu wojskowego (równorzędnego) albo dowódcy wyższego; c) oficerów w stopniu od pułkownika (równorzędnego) wzwyż po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Obrony Narodowej".

. . . .

Powyższe polecam podać do wiadomości wszystkim Obywatelom Kierownikom Prokuratur Okręgowych.

Warszawa, dnia 27 października 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 56/45.

w sprawie zorganizowania referatów prasowych przy Sądach Apelacyjnych.

Do Obywateli
Prezesów Sądów Apelacyjnych.

Nawiązując do okólnika Nr 51 z dnia 22.IX. 1945 r., celem utrzymania ściślejszego kontaktu pomiędzy sądami a prasą zalecam zorganizowanie z dniem 15 listopada referatów prasowych przy Sądach Apelacyjnych.

Referaty należy obsadzić w ramach istniejących już etatów, powierzając kierownictwo ich zdolniejszym asesorom bądź urzędnikom, posiadającym inklinacje w kierunku dziennikarskim.

Referat prasowy ma być łącznikiem pomiędzy sądami powszechnymi i specjalnymi, oraz urzędami prokuratorskimi a prasą. Do obowiązków referenta prasowego będzie należało zorganizowanie konferencji prasowych, informowanie prasy miejscowej o mających się odbyć procesach bądź o zapadłych już wyrokach (ze szczególnym uwzględnieniem spraw o szabrownictwo i przestępstwa urzędnicze), jak również gromadzenie wycinków prasowych.

Referaty prasowe przy sądach apelacyjnych będą pozostawać w ścisłym kontakcie z Referatem Prasowym Ministerstwa Sprawiedliwości, któremu winny przesyłać sprawozdania z konferencji prasowych, jak również wszelkie materiały, jakie dałyby się wyzyskać w biuletynie prasowym Ministerstwa Sprawiedliwości. W razie zainteresowania się miejscowej prasy jakimś zagadnieniem z dziedziny sądownictwa lub ustawodawstwa należy zawiadomić o tym Referat Prasowy Ministerstwa Sprawiedliwości, który żądane materiały nadeśle w formie artykułów lub komunikatów.

Warszawa, dnia 2 listopada 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 57/45.

w sprawie ustnych uzasadnień wyroków sądowych.

Do Sądów:
Apelacyjnych, Specjalnych Sądów Karnych, Okręgowych, Grodzkich i Sądów Pracy.

Jak wykazuje doświadczenie Wydziału Nadzoru Sądowego w Ministerstwie Sprawiedliwości, większość zażaleń, wnoszonych na sądy w trybie nadzoru, polega na niezrozumieniu motywów orzeczenia sądowego przez skarżącą się stronę. Wniosek taki znajduje potwierdzenie w spostrzeżeniach wizytatorów ministerialnych, którzy zauważyli, że przewodniczący na rozprawach karnych wykonują niekiedy zbyt formalnie włożony na nich przez ustawę obowiązek ustnego przytaczania najważniejszych powodów wyroku (art. 374 § 1 k. p. k.), a mianowicie ograniczają się zazwyczaj do suchego powołania się na odpowiedni przepis ustawy oraz do stereotypowej formułki, że wina oskarżonego została (lub nie została) udowodniona na przewodzie sądowym. Ta sama przyczyna zażaleń występuje w wyższym nawet stopniu przy rozpoznawaniu spraw cywilnych, gdzie ustne uzasadnienie wyroku wobec braku odpowiedniego przepisu w k. p. c. w ogóle nie jest stosowane. Nie potrzebuję szczegółowo uzasadniać, że tego rodzaju formalistyczne podejście do rzeczy jest wybitnie szkodliwe dla dobrej opinii sądownictwa i niezgodne z demokratyczną tendencją zbliżenia wymiaru sprawiedliwości do szerokich mas ludności.

W związku z powyższym zarządzam, aby przewodniczący rozpraw po ogłoszeniu sentencji wyroku przytaczali w każdym przypadku główne motywy orzeczenia, ujmując je w formę jasną, treściwą i przystępną zarówno dla stawających stron, jak i dla zebranej na sali publiczności. Ponieważ obowiązujący k. p. c. nie zawiera żadnych ustawowych przeszkód przeciwko wprowadzeniu praktyki krótkich uzasadnień także przy rozpoznawaniu spraw cywilnych, uważam, że praktyka taką powinna się wytworzyć również i w tej dziedzinie analogicznie do omówionej wyżej obowiązkowej praktyki w sprawach karnych. Zaznaczam przy tym, że przywiązuję szczególne znaczenie do ustnych uzasadnień, zwłaszcza w odniesieniu do sądów grodzkich, jako stojących najbliżej szerokich mas ludności, a jeżeli chodzi o kategorię spraw — do spraw rehabilitacyjnych, jako wywołujących najżywszą reakcję w tych masach.

Warszawa, dnia 13 listopada 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 58/45.

w sprawie interpretacji art. 5 i 13 ustawy z dn. 20.X 1920 r. o spółdzielniach, w brzmieniu, podanym w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dn. 16.VI. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 495).

Do Obywateli:
Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,

Doszło do mojej wiadomości, że sądy, rozpoznając zgłoszenia spółdzielni do rejestru, wadliwie interpretują przepis art. 5 ustawy o spółdzielniach.

Stosownie do cytowanego przepisu prawa zarząd spółdzielni w celu zarejestrowania jej statutu w sądzie powinien zgłosić:

1) statut podpisany przez pierwszych członków,
2) dwa odpisy tego statutu,
3) odpisy dokumentów, stwierdzających powołanie zarządu i rady nadzorczej oraz
4) oświadczenie Rady Spółdzielczej lub związku rewizyjnego, stwierdzające, że celowość założenia spółdzielni oraz jej zamierzenia gospodarcze, ujawnione w statucie nie nasuwają zastrzeżeń.

Brak któregokolwiek z wyżej wymienionych dokumentów stanowi bezwzględną przeszkodę do zarejestrowania statutu spółdzielni.

Przewidziane w ust. 2 art. 5 ustawy terminy odnoszą się jedynie do stwierdzania zgodności statutu z przepisami prawa i bezskuteczny ich upływ nie może sanować braków, wynikających z niezastosowania się zarządu spółdzielni do wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy, np. braku oświadczenia Rady Spółdzielczej lub związku rewizyjnego.

Oświadczenie to nie ma charakteru opiniodawczego w sensie podlegającej ocenie sądu opinii biegłego, bowiem z treści art. 5 ust. 2 cyt. ustawy i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1934 r. o rejestrze spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 504) wynika, że ocena celowości założenia spółdzielni i jej zamierzeń gospodarczych należy do wyłącznych prerogatyw Rady Spółdzielczej lub związku rewizyjnego.

Stosownie do art. 5 w związku z art. 13 ustawy o spółdzielniach statut musi być podpisany co najmniej przez dziesięciu pierwszych członków.

Przepis zdania ostatniego ust. 3 art. 5 ustawy („po bezskutecznym upływie tego czasu sąd zobowiązany jest dokonać zarejestrowania spółdzielni") nie może być interpretowany w ten sposób, że zarejestrowanie spółdzielni następuje w każdym przypadku na skutek upływu terminu, wyznaczonego przez sąd dla uzupełnienia lub zmiany statutu, a więc nawet i w tym przypadku, gdy spółdzielnia do postanowienia sądu rejestrowego nie zastosuje się i braków nie uzupełni względnie zmian nie dokona.

W tym ostatnim bowiem razie sąd nie jest zobowiązany do rejestrowania spółdzielni, bezskuteczny zaś upływ wyznaczonego przezeń terminu spowoduje rozstrzygnięcie stanowcze, odmawiające zarejestrowania spółdzielni.

Zakreślenie sądowi dwumiesięcznego terminu do wydania uchwały w przedmiocie uzgodnienia statutu z przepisami prawa względnie uzupełnienia dostrzeżonych w nim braków z tą sankcją, że po bezskutecznym upływie tego czasu sąd zobowiązany jest dokonać zarejestrowania spółdzielni, ma tylko to znaczenie, że na wypadek niewydania przez sąd postanowienia w zakreślonym terminie dwumiesięcznym następuje zarejestrowanie spółdzielni.

Warszawa, dnia 7 listopada 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 59/45.

w sprawie interpretacji art. 3 i 5 przepisów o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 15, poz. 89).

Do Obywateli:

Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,
Kierowników Sądów Grodzkich.

W związku z dekretem z dnia 27 lutego 1945 r. o zmianie przepisów o kosztach sądowych w brzmieniu, ustalonym w obwieszczeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 kwietnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 89) nasunąć się mogą następujące wątpliwości interpretacyjne na tle stosowania art. art. 3, 5 i 6 tych przepisów.

Stosownie do art. 3 uwolnienie od kosztów sądowych służy:

1) stronie, której sąd przyznał prawo ubogich,

2) kuratorowi, wyznaczonemu przez sąd do danej sprawy,

3) stronie powodowej w sprawie o należność za pracę,

4) stronie powodowej w sprawie o alimenty.

Niesłuszna byłaby gramatyczna interpretacja art. art. 5 i 6 przepisów o kosztach sądowych, która mogłaby doprowadzić do błędnego wniosku, że w sprawach o alimenty lub o należność za pracę koszty sądowe, od których uwolnieni zostali powodowie w tych sprawach, nie będą ściągane w trybie art. 5 cyt. przepisów.

Uznać przeto należy przy zastosowaniu interpretacji logicznej, że w sprawach o należność za pracę i alimenty co do ściągania kosztów, od których uiszczenia powodowie byli zwolnieni, ma odpowiednie zastosowanie art. 5 przepisów o kosztach sądowych.

Warszawa, dnia 7 listopada 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 60/45.

w sprawie interpretacji ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96).

Do Obywateli:

Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych,
Prokuratorów Sądów Apelacyjnych,
Prokuratorów Specjalnych Sądów Karnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,
Prokuratorów Sądów Okręgowych,
Sędziów sprawujących kierownictwo Sądów Grodzkich.

Podaję do wiadomości zapadłą w dniu 10 listopada 1945 r. uchwałę całej Izby Karnej Sądu Najwyższego (k. 305/45) treści następującej:

„Dzieci obywateli Państwa Polskiego, wymienionych w art. 1, 8 i 9 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz.U.R.P. Nr. 17, poz. 96), które do dnia 1 stycznia 1945 r. nie ukończyły 14 lat, powinny być uważane za pełnoprawnych obywateli polskich niezależnie od tego, czy do ich rodziców stosują się — na podstawie art. 4, 8 i 9 lub art. 7, 20 i 27 cytowanej ustawy — sankcje przewidziane w jej art. 16".

Warszawa, dnia 15 listopada 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 61/45.

w sprawie zastosowania art. 576 k.p.k. w postępowaniu rehabilitacyjnym.

Do Obywateli Kierowników Sądów Grodzkich.

Doszło do mojej wiadomości, że sądy w postępowaniu rehabilitacyjnym, przewidzianym ustawą z dnia 6 maja 1945 r., stosują zbyt rygorystycznie przepisy dekretu z dnia 6 czerwca 1945 r. o kosztach sądowych w postępowaniu sądowym, przewidzianym ustawą z dnia 6 maja o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 150), wobec czego zarządzam, co następuje:

W przypadkach, gdy postępowaniu rehabilitacyjnemu poddane są osoby należące do warstw robotniczych, włościańskich lub pracującej inteligencji, w razie jeśli rehabilitujący się nie jest w stanie wyłożyć kosztów sądowych, przewidzianych w art. 1 i 3 rzeczonego dekretu, nawet jeżeli taka niemożność polega tylko na znacznym uszczerbku utrzymania koniecznego dla niego lub jego rodziny, sąd winien przyznawać prawo ubogich zgodnie z art. 576 kpk.

Warszawa, dnia 26 listopada 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 62/45.

w sprawie wykładni dekretu P.K.W.N. z 12.XII.1944 r. o zwalczaniu potajemnego gorzelnictwa.

Do Obywateli:

Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Prokuratorów Sądów Apelacyjnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,
Prokuratorów Sądów Okręgowych.

W związku z wątpliwościami podnoszonymi przez władze wymiaru sprawiedliwości na tle wykładni przepisów dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 grudnia 1944 r. o zwalczaniu potajemnego gorzelnictwa (Dz. U.R.P. Nr 15, poz. 85), podaję do wiadomości wyjątki z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 1945 r. (Nr akt K. 89/45):

„Zarzut kasacji, jakoby dekret o potajemnym gorzelnictwie był samodzielną ustawą, niezwiązaną z prawem karnym skarbowym, do której nie mają zastosowania ani materialne, ani formalne przepisy pr.k.s., lecz przepisy k.p.k. i k.k. — zatem także przepis art. 61 k.k. o zawieszeniu kary, jest bezzasadny. Decydującym momentem dla uznania, że wspomniany dekret nie jest nową, samodzielną ustawą, lecz tylko znowelizowaniem prawa k.s. jest fakt, że przestępstwo przewidziane w dekrecie z 12.XII.1944 r. polega na naruszeniu przepisów w zakresie monopolu spirytusowego oraz sprzedaży napojów alkoholowych (art. 1 p. 3 pr. k.s.) i że dekret ten reguluje jeden z wypadków takiego naruszenia t. j. nielegalny wyrób napojów wyskokowych, ich sprzedaż, nabycie i t. d., więc dziedzinę już uregulowaną w przepisach art. 66 pr.k.s. przez wydzielenie z przepisu tego postanowień odnoszących się do wyrobu napojów wyskokowych z surowca (cukier, zboże i t. p.) i sprzedaży i t. d. tak wyprodukowanych wyrobów i podwyższenie sankcyj karnych, pozostawiając zresztą bez zmiany inne przepisy art. 66 pr.k.s., odnoszące się do odkażania spirytusu skażonego, wydzielania go z innego produktu, przerabiania, zbywania i t. d. Ponadto zawiera ten dekret nowy przepis (art. 2) o zaniechaniu doniesienia o uprawianiu potajemnego gorzelnictwa. Przestępstwa zatem przewidziane we wspomnianym dekrecie są tak ze względu na swój charakter (naruszenie przepisów o monopolu spirytusowym), jak też ze względu na swój ścisły związek z odnośnymi postanowieniami pr.k.s. przestępstwami skarbowymi. Aczkolwiek ze względu na swoją redakcję (formę) dekret ten zewnętrznie nie przedstawia się jako nowela do pr.k.s., jednakże ze względu na jego treść stanowi on częściowo nowelizację przepisu art. 66 pr.k.s. (art. 1 dekretu), częściowo uzupełnienie postanowień karnych o naruszeniu przepisów ustawy o monopolu spirytusowym (art. 2 dekr.).

Pewne wątpliwości co do charakteru samego dekretu i stosunku jego do postanowień materialnych i formalnych pr.k.s. może budzić przewidziany w art. 1 dekretu wymiar kary do 15 lat więzienia oraz istnienie w pr.k.s. przepisu art. 6 § 2, który postanawia, iż w razie zbiegu przestępstw łączna kara pozbawienia wolności nie może przekraczać pięciu lat więzienia.

Otóż oba te momenty nie mają znaczenia dla oceny, czy dekret o potajemnym gorzelnictwie podpada pod materialne i formalne przepisy pr.k.s. Ustawodawca może zmieniać (nowelizować) pierwotną ustawę, czy to przez wprowadzenie nowych stanów faktycznych przestępstw, podwyższenia kar, uchylenie niektórych przepisów i t. d. zależnie od potrzeb dostosowania przepisów prawnych do zmienionych warunków. I w prawie k. sk. zachodzi taka potrzeba podwyższenia sankcyj karnych, jak tego dowodzi zresztą stałe obostrzenie sankcyj. I obecnie wskutek obniżenia się poczucia prawnego jako następstwa wojny zaszła potrzeba znacznego podwyższenia sankcyj karnych za potajemne gorzelnictwo, a mianowicie do 15 lat więzienia w przypadkach, gdy sprawca działa w celach zarobkowych. Wobec ustanowienia tak wysokich sankcyj w stosunku do przewidzianych dotychczas w pr.k.s. najwyższych sankcyj 3 lat więzienia, traci rację bytu i nie może być stosowany art. 6 § 2 pr.k.s. przewidujący przy zbiegu przestępstw karę łączną aresztu lub więzienia za występki skarbowe w wymiarze najwyżej 5 lat, jeśli choćby jedno ze zbiegających się przestępstw jest zagrożone karą więzienia do lat 15 lub w ogóle chodzi tylko o takie przestępstwo (bez zbiegu), inaczej bowiem art. 6 § 2 pr.k.s. unicestwiałby przepis art. 66 pr.k.s. w brzmieniu dekretu z 12.XII.1944 r. Artykuł ten miał rację bytu wtedy, kiedy najwyższa kara wolnościowa wynosiła 3 lata.

Możnaby jeszcze argumentować, że skoro sankcja karna 15 lat więzienia kwalifikuje dane przestępstwo jako zbrodnię, a pr.k.s. zna tylko występki i co do nich zawiera specjalne przepisy materialne i formalne, to do takich przestępstw zagrożonych karą więzienia do lat 15 jako zbrodni należałoby stosować przepisy powszechne tak materialne (z części ogólnej k.k.), jak i formalne. Lecz i ten skrupuł nie istnieje, gdyż wprawdzie pr.k.s. zna podział przestępstw skarbowych na występki i wykroczenia skarbowe, ale uzależniony nie od wysokości kary, lecz tylko od jej jakości t. j. czy dane przestępstwo skarbowe jest zagrożone karą zasadniczą więzienia, aresztu lub grzywny (art. 1), czy też tylko karą pieniężną porządkową (art. 35). O wysokości kary, kwalifikującej dane przestępstwo jako zbrodnię, jak to czyni k. k., nie ma tutaj mowy. Utwierdza to jeszcze pr.k.s., które w art. 2, wyliczając przepisy części ogólnej k.k., które mają być odpowiednio stosowane do występków skarbowych, nie wymienia art. 12 k.k.".

Aczkolwiek dekret o potajemnym gorzelnictwie pod względem techniki ustawodawczej różni się wyraźnie od innych ustaw nowelizujących istniejące ustawy (np. dekret z 11.IV.1945 r. Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 68), to jednak ta różnica zewnętrzna czy formalna dekretu wobec tego, co wyżej powiedziano, nie ma żadnego znaczenia.

Warszawa, dnia 12 grudnia 1945 r

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 63/45.

w sprawie wysokości wpisu od pozwów o rozwód i unieważnienie małżeństwa.

Do Obywateli:

Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Prezesów Sądów Okręgowych.

Z dniem 1 stycznia 1946 r. wchodzi w życie nowe prawo małżeńskie. W związku z tym przewiduje się zwiększenie ilości spraw o rozwód i unieważnienie małżeństwa, w szczególności w województwach centralnych. Projekt dekretu o zmianie przepisów o kosztach sądowych, uchwalony już przez Radę Ministrów, który w najbliższym czasie stanie się prawem i wejdzie w życie, w art. 1 stanowi, że wpis tymczasowo określony przez przewodniczącego w sprawach o rozwód i unieważnienie małżeństwa nie może wynosić mniej, niż 500 zł i że przy ostatecznym określeniu wpisu w tych sprawach sąd winien mieć na względzie stosunki majątkowe stron. Wyjątkowe potraktowanie spraw o rozwód i unieważnienie małżeństwa przy określeniu wpisu sądowego podyktowane zostało nie tylko względami fiskalnymi i wielkością nakładu pracy, jakiego te sprawy wymagają, lecz ma przede wszystkim na celu zapobieżenie wytaczaniu tego rodzaju spraw bez dostatecznie uzasadnionych powodów. Ponieważ zasada, wyrażona w wymienionym przepisie dekretu odnośnie wysokości tymczasowego wpisu sądowego oraz uwzględnienia przy ostatecznym określeniu wpisu stosunków majątkowych stron może znaleźć zastosowanie w ramach obecnie obowiązującego art. 26 przepisów o kosztach sądowych, należy zasadę tę stosować przy określeniu wpisu sądowego już przed wejściem w życie nowego dekretu o kosztach sądowych.

Warszawa, dnia 18 grudnia 1945 r

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

OKÓLNIK Nr 65/45.

w sprawie stosowania amnestii.

Do Obywateli
Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego,
Prezesów Sądów Apelacyjnych,
Prokuratorów Sądów Apelacyjnych,
Przewodniczących Specjalnych Sądów Karnych,
Prokuratorów Specjalnych Sądów Karnych,
Prezesów Sądów Okręgowych,
Prokuratorów Sądów Okręgowych,
Kierowników Sądów Grodzkich.

W związku z nasuwającymi się w praktyce wątpliwościami na tle wykładni art. 7, § 1, pkt 2 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o amnestii (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 172) wyjaśniam, co następuje:

Amnestia z 2 sierpnia 1945 r. ma przede wszystkim charakter aktu politycznego. Chodziło zwłaszcza o to, aby w związku z rocznicą powstania Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i zjednoczenia demokratycznych żywiołów, znajdującego swój wyraz w utworzeniu Rządu Jedno-

ści Narodowej, dać możliwość powrotu do normalnego życia tym jednostkom, które chcą pracować dla dobra Rzeczypospolitej. Spod dobrodziejstwa amnestii ustawodawca chciał wyłączyć te osoby, które w zwalczaniu istniejącego ustroju politycznego i społecznego posunęły się tak daleko, że dopuściły się czynności przestępnych, których następstwem była śmierć lub ciężkie uszkodzenie ciała (uczestnicy walk bratobójczych, wykonawcy sądów kapturowych i t. p.). Z powyższego wynika, iż zamiarem ustawodawcy przy stanowieniu przepisu art. 7 § 1 pkt 2 dekretu o amnestii było odnieść go do przestępstw popełnionych z pobudek politycznych, a nie do przestępstw pospolitych.

Do tego samego wyniku dochodzi interpretacja systematyczna powyższego przepisu. Przepis art. 7 § 1 pkt 2 dekretu z 2 sierpnia 1945 r. wyłącza spod dobrodziejstwa amnestii osoby, które dopuściły się przestępstw, w wyniku których nastąpiły skutki przewidziane w art. 225, 235 § 1 i 236 § 1 k. k. Następnie § 2 tego artykułu wylicza drugą grupę osób również nie podlegających amnestii. Dwukrotne wyliczenie w tym samym artykule dwóch kategorii osób nie podlegających amnestii pozwala przyjąć, że w § 1 i w § 2 jest mowa o dwóch różnych grupach i punkty 1, 2, 3 i 4 § 1 tworzą pewną całość — mianowicie, że chodzi tu o przestępstwa, popełnione z pobudek politycznych i o przestępstwa, popełnione przez osoby, podlegające właściwości sądów wojskowych.

Reasumując, uznać należy, iż omawiany przepis nie może mieć zastosowania do przestępstw pospolitych, rozpoznawanych przez sądy powszechne, a odnosi się jedynie do przestępstw określonych w art. 5 § 1 zdanie wstępne dekretu z 2 sierpnia 1945 r.

Okólnik niniejszy wydaje się w uzupełnieniu pkt. 2 okólnika Nr 48, dotyczącego również stosowania amnestii; ten ostatni okólnik, nie przesądzając kwestii do jakiego rodzaju przestępstw odnosi się art. 7 § 1 pkt. 2 dekretu z 2 sierpnia 1945 r., wyjaśniał, jakie przestępstwa spośród przestępstw wymienionych w kodeksie karnym są wyłączone spod amnestii.

Warszawa, dnia 31 grudnia 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

KOMUNIKAT

w sprawie utworzenia nowego departamentu w Ministerstwie Sprawiedliwości.

W miesiącu październiku 1945 r. rozpoczął pracę Departament Szkolenia Zawodów Prawniczych i Popularyzacji Prawa, do którego włączone zostało zapoczątkowane poprzednio Biuro Popularyzacji Prawa, łącznie z referatem prasowym. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dn. 31.X.1945 r. został zatwierdzony schemat organizacyjny nowego departamentu, który dzieli się na następujące wydziały: 1) szkolnictwa wyższego, 2) szkolnictwa średniego, 3) szkolenia specjalnego i aplikacji, 4) popularyzacji prawa i 5) prasowy.

Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dn. 17.XII.1945 r. wydawnictwo centralnego czasopisma prawniczego „Demokratyczny Przegląd Prawniczy" zostało wcielone do Wydziału Popularyzacji Prawa, jako agenda referatu wydawniczego.

Dyrektorem nowego departamentu mianowany został w dn. 8.X.1945 r. dr Jerzy Jodłowski.

RUCH SŁUŻBOWY

Nominacje.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej mianował:

Sądy apelacyjne:

Olbromskiego Antoniego, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Prezesem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu 31.VII.1945 r.

Dr Gajewskiego Wiktora, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Krakowie — Prokuratorem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu 5.VII.45 r.

Leszczyńskiego Czesława, Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Warszawie — Prezesem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu 14.III.1945 r.

Dr Rożańskiego Józefa, adwokata — Wiceprezesem Sądu Apelacyjnego w Krakowie 24.VIII.1945 r.

Marskiego Teodora, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Poznaniu — Wiceprokuratorem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu 7.XII.1945 r.

Sądy okręgowe:

Krycha Teofila, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Prezesem Sądu Okręgowego w Gorzowie 17.VII.1945 r.

Rylmana Wacława, adwokata — Prezesem Sądu Okręgowego w Gliwicach 10.XII.1945 r.

Suskiego Kazimierza, Prokuratora Sądu Okręgowego w Sosnowcu — Prezesem Sądu Okręgowego w Sosnowcu 7.IV.1945 r.

Świąteckiego Stefana, Sędziego Sądu Okręgowego w Łodzi — Prezesem Sądu Okręgowego w Świdnicy 18.VII.1945 r.

Jabłokowa Wacława, Sędziego Sądu Okręgowego w Siedlcach — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Głogowie, z siedzibą w Nowej Soli 11.VII.1945 r.

Osuchowskiego Władysława, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego we Wrocławiu — Prokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 10.XII.1945 r.

Petrusewicza Stanisława, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Oleśnicy — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Oleśnicy 10.XII.1945 r.

Szymańskiego Józefa, Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Gnieźnie — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Gnieźnie 27.III.1945 r.

Wieczorkiewicza Leonarda, Sędziego Sądu Grodzkiego w Ostrowie Wlkp. — Prokuratorem Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. 29.IV.1945.

Prus-Niewiadomskiego Leszka, Sędziego Sądu okręgowego w Kielcach — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Kielcach 7.XII.1945 r.

Moszczyńskiego Paulina, Sędziego Sądu Grodzkiego w Lublinie — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Lublinie 7.XII.1945 r.

Michalskiego Jerzego, Sędziego Sądu Okręgowego w Sosnowcu — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Sosnowcu 10.XII.1945 r.

Wechowskiego Jana, Sędziego Sądu Okręgowego w Lignicy — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Lignicy 26.VI.1945 r.

Dr Cięglewicza Eugeniusza, Sędziego Sądu Okręgowego w Nowym Sączu — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu 10.XII.1945 r.

Koreywo Władysława, kierownika Wojskowego Sądu Rejonowego w Warszawie — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze 30.VI.1945 r.

Przewłockiego Dymitra, Sędziego Sądu Okręgowego we Wrocławiu — Wiceprezesem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 18.V.1945 r.

Kurzera Leona, Sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Kładzku 26.VII.1945 r.

Dr Jarowskiego Alfreda, Sędziego Wydziału Zamiejscowego w Sanoku Sądu Okręgowego w Krośnie — Wiceprezesem Wydziału Zamiejscowego w Sanoku Sądu Okręgowego w Krośnie 10.XII.1945 r.

Cichockiego Jerzego, Sędziego Sądu Grodzkiego w Płocku — Sędzią Sądu Okręgowego w Sosnowcu 10.XII.1945 r.

Podwysocką Helenę, Sędziego Sądu Grodzkiego w Krakowie — Sędzią Sądu Okręgowego we Wrocławiu 10.XII.1945 r.

Lecha Bolesława, Sędziego Sądu Grodzkiego w Słomnikach — Sędzią Sądu Okręgowego we Wrocławiu 24.VIII.1945 r.

Dr Tuganowskiego Ludwika, Sędziego Sądu Grodzkiego w Bytomiu — Sędzią Sądu Okręgowego w Gliwicach 10.XII.1945 r.

Dr Erba Dionizego, b. Sędziego Sądu Okręgowego w Wadowicach — Sędzią Sądu Okręgowego w Wadowicach 12.II.1945 r.

Poliszewskiego Mieczysława, Sędziego Sądu Grodzkiego we Wrocławiu — Sędzią Sądu Okręgowego we Wrocławiu 10.XII.1945 r.

Sidora Leonarda, Sędziego Sądu Grodzkiego w Słomnikach — Sędzią Sądu Okręgowego w Krakowie 10.XII.1945 r.

Dr Patkaniowskiego Michała, Sędziego Sądu Grodzkiego w Krakowie — Sędzią Sądu Okręgowego w Krakowie 10.XII.1945 r.

Dudka Wilhelma, Sędziego Sądu Grodzkiego w Krakowie — Sędzią Sądu Okręgowego w Krakowie 10.XII.1945 r.

Niemca Adolfa, Sędziego Sądu Grodzkiego w Krakowie — Sędzią Sądu Okręgowego w Krakowie 10.XII.1945 r.

Dr Kucharskiego Leopolda, Sędziego Sądu Grodzkiego w Rzeszowie — Sędzią Sądu Okręgowego w Rzeszowie 10.XII.1945 r.

Alberti Romana, Sędziego Sądu Grodzkiego w Radomiu — Sedzią Sądu Okręgowego w Rzeszowie 30.VIII.1945 r.

Mühlera Tadeusza, Sędziego Sądu Grodzkiego w Bolechowie — Sędzią Sądu Okręgowego w Kładzku 21.VIII.1945 r.

Rubinowa Eliasza, adwokata w Wilnie — Sędzią Sądu Okręgowego w Gliwicach 21.VI.1945 r.

Dr Bautro Eugeniusza, Sędziego Sądu Grodzkiego we Lwowie — Sędzią Sądu Okręgowego w Rzeszowie 11.X.1945 r.

Rymarowicza Adama, Sędziego Sądu Grodzkiego w Tarnowie — Sędzią Sądu Okręgowego w Tarnowie 23.V.1945 r.

Dr Wurma Wiktora, adwokata w Miechowie — Sędzią Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze 3.X.1945 r.

Czarneckiego Antoniego, pisarza hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Sosnowcu — Sędzią Sądu Okręgowego w Sosnowcu 9.IV.1945 r.

Jackiewicza Apolinarego, notariusza w Zamościu — Sędzią Sadu Okręgowego w Zamościu 1.VIII.1944 r.

Beeli Stanisława, pisarza hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Kaliszu — Sędzią Sądu Okręgowego w Kaliszu 17.IV.1945 r.

Kulikowskiego Wiktora Czesława, pisarza hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Kaliszu — Sędzią Sądu Okręgowego w Kaliszu 9.III.1945 r.

Edelsztejna - Czajkowskiego Kazimierza, Sędziego Sądu Grodzkiego w Radomiu — Sędzią Sądu Okręgowego w Radomiu 7.XII.1945 r.

Andrzejuka Mikołaja, Sędziego Sądu Grodzkiego w Kraśniku — Sędzią Sądu Okręgowego w Lublinie 7.XII.1945 r.

Wnuczka Jana, Sędziego Sądu Grodzkiego w Kostopolu — Sędzią Sądu Okręgowego w Zamościu 7.XII.1945 r.

Konwickiego Jana, Sędziego Sądu Grodzkiego we Włodawie — Sędzią Sądu Okręgowego w Radomiu 7.XII.1945 r.

Łuczyńskiego Jana, Sędziego Sądu Grodzkiego w Gnieźnie — Sędzią Sądu Okręgowego w Gnieźnie 7.XII.1945 r.

Chełmickiego Zygmunta, Sędziego Sądu Grodzkiego w Ostrzeszowie — Sędzią Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. 7.XII.1945 r.

Matczyńskiego Stanisława, Sędziego Sądu Grodzkiego w Krotoszynie — Sędzią Sądu Okręgowego w Zielonej Górze 7.XII.1945 r.

Kurocha Jana, Sędziego Sądu Grodzkiego w Gnieźnie—Sędzią Sądu Okręgowego w Gnieźnie 7.XII.1945 r.

Gałęzewskiego Jana, Sędziego Sądu Grodzkiego w Poznaniu — Sędzią Sądu Okręgowego w Poznaniu 7.XII.1945 r.

Adamskiego Pawła, adwokata w Szamotułach — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 20.III.1945 r.

Wojtaszewskiego Ludwika, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Radomiu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu 7.XII. 1945 r.

Kubrata Witolda, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Radomiu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu 7.XII.1945 r.

Chróścińskiego Adama, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. — Sędzią Okręgowym Śledczym w Ostrowie Wlkp. 7.XII. 1945 r.

Joleńskiego Adolfa, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Poznaniu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 7.XII.1945 r.

Marona Alfonsa, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Poznaniu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 7.XII.1945 r.

Mielnika Bogumiła Wojciecha, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Lublinie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 7.XII.1945 r.

Szeligę Antoniego, Podprokuratora Sądu Okręgowego we Wrocławiu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 10.XII. 1945 r.

Nowaka Kazimierza, Sędziego Sądu Grodzkiego w Łowiczu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Koszalinie 11.VII.1945 r.

Barszaka Romana, Sędziego Sądu Grodzkiego w Jarosławiu — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 5.VII.1945 r.

Regulskiego Antoniego, adwokata w Warszawie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Świdnicy 26.VI.1945 r.

Behounka Henryka, Sędziego Sądu Grodzkiego w Stryju — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Tarnowie 21.VII.1945 r.

Szczepanika Józefa, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Tarnowie — Wiecprokuratorem Sądu Okręgowego w Tarnowie 10.XII. 1945 r.

Menesa Łazarza, Podprokuratora Sądu Okręgowego w Warszawie — Wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 10.XII. 1945 r.

Kozaczka Jana, Sędziego Sądu Grodzkiego w Cieszynie — Sędzią Okręgowym Śledczym w Cieszynie 10.XII.1945 r.

Świtalskiego Zygmunta, Sędziego Sądu Grodzkiego w Gliwicach — Sędzią Okręgowym Śledczym w Gliwicach 10.XII.1945 r.

Sądy Grodzkie:

Postanowieniem z dnia 7.XII.1945 r.:

Rogowskiego Felicjana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Ostrowcu.

Staszewskiego Aleksego Aleksandra — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Lublinie.

Rogowskiego Eugeniusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Sandomierzu.

Rutkowskiego Józefa — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Biłgoraju.

Łapińskiego Marcina — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Zamościu.

Magierę Henryka — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Radomiu.

Borysa Kazimierza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Radomiu.

Skąpskiego Zygmunta — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Rudzie Śląskiej.

Straszewskiego Kazimierza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Czarnkowie.

Frankowskiego Henryka — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Zbąszyniu.

Cichockiego Nikodema — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Kępnie.

Kufla Władysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Poznaniu.

Wodnego Aleksandra — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Ostrowie Wlkp.

Cieślińskiego Konrada — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Bojanowie.

Obecnego Wiktora — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Obornikach.

Malczewskiego Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Sieradzu.

Politowicza Witolda — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Trzemesznie.

Olszewskiego Adama — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Mogilnie.

Dobrzyńskiego Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Poznaniu.

Szukalskiego Józefa — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Zduńskiej Woli.

Bryla Wiktora — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Poznaniu.

Mścisza Zdzisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Lesznie.

Szafarkiewicza Mariana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Jarocinie.

Latowskiego Adama — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Poznaniu.

Janowskiego Leszka — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Poznaniu.

Szablińskiego Henryka—asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Gnieźnie.

Bogackiego Teodora — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Poznaniu.

Płońskiego Henryka — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Nowym Tomyślu.

Wrzeszczyńskiego Wacława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Chodzieży.

Kanię Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Sędzią Sądu Grodzkiego w Wieluniu.

Kaczkowskiego Tadeusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Raciborzu.

Marfiaka Mariana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Zabrzu.

Dobosza Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Lublińcu.

Macha Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Tarnowskich Gorach.

Sitka Zdzisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Mikołowie.

Kusia Mieczysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Oleśnie.

Pacanę Aleksandra — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Opolu.

Migałę Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Sosnowcu.

Lubelskiego Zygmunta — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Mysłowicach.

Bittnera Mieczysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Sędzią Sądu Grodzkiego w Kluczborku.

Roszczyka Władysława — adwokata w Krakowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Bielsku, z ważnością od 22 marca 1945 r.

Kwietnia Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Radłowie.

Winnickiego Tadeusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Zakliczynie.

Zająca Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Nowym Sączu.

Łosia Zbigniewa— asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Liszkach.

Radziejowskiego Stanisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Sanoku.

Teleśnickiego Zdzisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Rzeszowie.

Poradę Bronisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Gdyni.

Klementowskiego Zbigniewa — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Dubiecku.

Ćwierza Tadeusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apalecyjnego w Rzeszowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Nisku.

Minister Sprawiedliwości mianował:

1) Podprokuratorami:

Kubrata Witolda, adwokąta — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 7.XII.1944 r.

Czarkowskiego Jana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 12.XII.1944 r.

Gromka Ignacego, egz. apl. sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Siedlcach, Oddział Zamiejscowy w Białej Podl. 21.IX, 1944 r.

Gnatowskiego Bronisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Rzeszowie 3.III.1945 r.

Brennera Jerzego, egz. apl. — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 12.I. 1945 r.

Śniechórskiego Stanisława, egz. apl. — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 29.I.1945 r.

Lewińskiego Jerzego, adwokata — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 20.II. 1945 r.

Ruska Franciszka, adwokata — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Sosnowcu 1.III. 1945 r.

Joleńskiego Adolfa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 9.III.1945 r.

Haydera Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Przemyślu 15.III.1945 r.

Grzymałę Władysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Siedlcach 20.III.1945 r.

Lekczyńskiego Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Grudziądzu 24.III.1945 r.

Marona Alfonsa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 27.III.1945 r.

Szeligę Antoniego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie 27.III.1945 r.

Romańskiego Leona, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 20.IV.1945 r.

Rutańskiego Witolda, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 20.IV.1945 r.

Lehmanna Alfonsa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 30.IV.1945 r.

Tarnowskiego Zbigniewa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 4.IV.1945 r.

Mędrasia Stanisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Grudziądzu 14.IV.1945 r.

Huncę Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krośnie, Oddz. Zamiejscowy w Sanoku 18.IV.1945 r.

Metzgera Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Przemyślu 18.IV.1945 r.

Chróścińskiego Adama, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. 30.IV.1945 r.

Cybulskiego Stanisława, Sędziego Sądu Grodzkiego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Piotrkowie 12.V.1945 r.

Bednarzaka Jana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Siedlcach 25.V.1945 r.

Zabierowskiego Stanisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Rzeszowie 26.V.1945 r.

Szymańskiego Janusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Piotrkowie 25.V.1945 r.

Winniczenkę Sergiusza, Sędziego Sądu Grodzkiego w Końskich — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 2.V.1945 r.

Menesa Łazarza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 16.V.1945 r.

Naumana Wacława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie—Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 19.V.1945 r.

Zagórską Janinę, adwokata — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 8.V. 1945 r.

Mielnika Bogumiła, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 19.V.1945 r.

Wojtaszewskiego Ludwika, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu 17.V.1945 r.

Hammerschmidta Maksymiliana, adwokata — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Cieszynie 8.V.1945 r.

Gleicha Stanisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 19.V.1945 r.

Bikarta Jana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie 12.V. 1945 r.

Walczaka Stefana Ludwika, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 21.VI.1945 r.

Ciesielskiego Stanisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 21.VI.1945 r.

Iwańczaka Wacława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Piotrkowie, Oddz. Zamiejscowy w Częstochowie 16.VI. 1945 r.

Smoleńskiego Jerzego, egz. apl. sąd. w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 4.VI.1945 r.

Niesiołowskiego Zbigniewa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie— Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kielcach 4.VI.1945 r.

Wiśniewskiego Jerzego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy 12.VI.1945 r.

Nowakowskiego Jerzego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu 12.VI.1945 r.

Gerdycha Marcelego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu Oddz. Zamiejscowy w Lesznie 2.VI.1945 r.

Manysia Mariana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 4.VI.1945 r.

Zachutę Antoniego, egz. apl. sąd. w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 2.VI. 1945 r.

Czaplickiego Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gdyni 20.VI. 1945 r.

Kokoszkę Kazimierza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Sosnowcu 4.VI.1945 r.

Furmankiewicza Henryka, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Sosnowcu 25.VI.1945 r.

Ścisławskiego Andrzeja, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie 28.VI.1945 r.

Wyrobka Władysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Wadowicach 21.VI.1945 r.

Dr Pallana Zygmunta, wojskowego sędziego śledczego — Podprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 30.VI.1945 r.

Winnickiego Zygmunta, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego Łodzi 24.VII.1945 r.

Cincię Karola, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 17.VII.1945 r.

Kosińskiego Zbigniewa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Piotrkowie 26.VII.1945 r.

Podczaskiego Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 24.VII.1945 r.

Folwarskiego Wacława, egz. apl. sąd. w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 11.VII.1945 r.

Strubińskiego Edmunda, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gdańsku 25.VII.1945 r.

Jabłońskiego Zygmunta, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 16.VII.1945 r.

Zakościelnego Henryka, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 27.VII.1945 r.

Skorzyńskiego Jerzego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu 16.VII.1945 r.

Witkowskiego Leona, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Zamościu 19.VII.1945 r.

Urbańskiego Jana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Przemyślu 13.VII.1945 r.

Wiśniewskiego Mieczysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Przemyślu 24.VII.1945 r.

Lewaszkiewicza Aleksandra, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 27.VII.1945 r.

Dr Lichtensteina Stanisława, Sędziego Sądu Grodzkiego w Jaworowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 18.VII 1945 r.

Woźnowskiego Stanisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie 18.VII.1945 r.

Ptasiewicza Juliusza, Sędziego Sądu Grodzkiego w Obertynie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Opolu 9.VII.1945 r.

Miszczaka Emila, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Przemyślu 13.VII.1945 r.

Poliszewską Marię, adwokata — Podprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 31.VII.1945 r.

Szwabową Łucję, adwokata — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 24.VIII.1945 r.

Witkowskiego Zbigniewa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 31.VIII.1945 r.

Michalaka Czesława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu 7.VIII.1945 r.

Wiśniewskiego Henryka, asesora sądowego Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu, Oddz. Zamiejscowy we Włocławku 31.VIII.1945 r.

Stuhra Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 23.VIII.1945 r.

Kasprzaka Romana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 8.VIII.1945 r.

Brulińskiego Bolesława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gdańsku 31.VIII.1945 r.

Woźniaka Czesława, Sędziego Sądu Grodzkiego w Sądowej Wiszni — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lignicy 3.VIII.1945.

Chmiela Kazimierza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 31.VIII.1945 r.

Trauba Bernarda, adwokata — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie 31.VIII.1945 r.

Kochanowskiego Ignacego, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Białymstoku 17.IX.1945 r.

Gołosia Edwarda, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie—Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 25.IX.1945 r.

Majewskiego Tomasza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 18.IX.1945 r.

Kedzińskiego Stefana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu 22.IX.1945 r.

Wilemborka Jana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Słupsku 13.IX.1945 r.

Brosza Zbigniewa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Słupsku 19.IX.1945 r.

Mydlarczyka Zbigniewa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 14.IX.1945 r.

Cyprysia Jana Zbigniewa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 25.IX.1945 r.

Garlickiego Stefana, Sędziego Sądu Grodzkiego we Lwowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 13.IX.1945 r.

Dr Staśkę Józefa — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Sosnowcu 20.IX.1945 r.

Kaniewicza Rafała — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gdańsku 26.IX.1945 r.

Reskęgo Ludwika, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 3.X.1945 r.

Satorę Karola, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu 22.X.1945 r.

Skulimowskiego Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Radomiu 22.X.1945 r.

Wnękowskiego Romana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu 8.X.1945 r.

Rysia Jana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu 8.X.1945 r.

Radwańskiego Władysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu 8.X.1945 r.

Ferenca Adama, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu 8.X.1945 r.

Rassaka Jana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Toruniu 8.X.1945 r.

Śmieleckiego Romana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gnieźnie 18.X.1945 r.

Plauzińskiego Mieczysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. 5.X.1945 r.

Morkowskiego Władysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze 5.X.1945 r.

Zawartko Marię, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Głogowie z siedzibą w Nowej Soli 9.X.1945 r.

Nowaka Aleksandra, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 3.X.1945 r.

Cielińskiego Ludwika, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach, Oddz. Zam. w Chorzowie 11.X.1945 r.

Marka Władysława, Sędziego Sądu Grodzkiego w Ustrzykach Dolnych — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu 16.X.1945 r.

Dr Ginę Roberta, Sędziego Sądu Grodzkiego w Jaworznie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie 5.X.1945 r.

Dziekońską Izabellę, adwokata — Podprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 27.X.1945 r.

Leszczyńskiego Juliana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 8.X.1945 r.

Kozieł-Poklewskiego Krzysztofa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 25.X.1945 r.

Rybickiego Mariana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 29.X.1945 r.

Pyrzakowskiego Zdzisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 22.X.1945 r.

Olechnowicza Władysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Białymstoku 14.XI.1945 r.

Kotlickiego Aleksandra — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 7.XI.1945 r.

Pławskiego Stanisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 27.XI.1945 r.

Burchackiego Ryszarda, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 29.XI.1945 r.

Laskowskiego Edwarda, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kielcach 16.XI.1945 r.

Scholtza Gustawa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lublinie 9.XI.1945 r.

Jaxa Leszka, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 24.XI. 1945 r.

Spiechowicza Stefana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku—Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gdyni 28.XI. 1945 r.

Dymitrowskiego Władysława, obr. wojsk. — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Oleśnicy 19.XI.1945 r.

Niekrasza Juliusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Sosnowcu 24.XI.1945 r.

Wróbla Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krakowie 21.XI.1945 r.

Biela Stanisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Wadowicach 13.XI.1945 r.

Janasa Kazimierza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu 9.XI.1945 r.

Kurka Mieczysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 7.XII.1945 r.

Zielińskiego Józefa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 11.XII.1945 r.

Kalinowskiego Wacława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie 11.XII.1945 r.

Czaykowskiego Tadeusza, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Lignicy 3.XII.1945 r.

Kurtykę Józefa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kaliszu 13.XII. 1945 r.

Demczaka Stanisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Krośnie 13.XII.1945 r.

Saletnika Józefa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 20.XII.1945 r.

Szatkę Stanisława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Tarnowie 18.XII.1945 r.

Karpela Rudolfa, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Wadowicach 12.XII.1945 r.

Ścisłowskiego Witolda, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu 31.XII.1945 r.

Pułkową Halinę, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Kaliszu 31.XII.1945 r.

Rożkowicza Mieczysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Sosnowcu 18.XII.1945 r.

Bobrowskiego Mieczysława, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Bytomiu 18.XII.1945 r.

Bednarczyka Romana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Nysie 18.XII.1945 r.

Bąkowskiego Alfreda, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Katowicach 18.XII.1945 r.

Zaorskiego Zygmunta, Podprokuratora przy Wojsk. Sądzie Okręgowym w Warszawie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi 21.XII.1945 r.

Rosenkranza Henryka, adwokata w Śniatynie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Gliwicach 27.XII.1945 r.

Fischera Mariana, asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Tarnowie 18.XII.1945 r.

2) Asesorami:

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

Orłowską Lili Martę — 10.IV.1945 r.
Kurzętkowskiego Jana — 27.IV.45 r.
Borkusiewicza Jana — 11.IV.45 r.
Rożańską Jadwigę — 15.V.45 r.
Zaracha Alberta — 29.VIII.45 r.
Koszewskiego Zdzisława — 5.VII.45 r.
Kępińskiego Wiesława — 3.VII.45.
Porowskiego Mieczysława — 3.VII.45 r.
Firmaniuka Eugeniusza — 13.VII.45 r.
Surewicza Aleksandra — 4.VIII.45 r.
Janiszewskiego Bolesława — 9.VIII.45 r.
Sankowskiego Wojciecha — 29.VIII.45 r.
Lissa Władysława — 29.VIII.45 r.
Falkiewicza Bohdana — 15.IX.45 r.

..zyżanowskiego Zbigniewa — 12.X.45 r.
Panasiuka Władysława — 29.X.45 r.
Bereśniewicz Helena — 31.XII.45 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

..ąkowskiego Alfreda — 22.III.45 r.
Marfiaka Mariana — 27.III.45 r.
Bobrowskiego Mieczysława — 27.III.45.
Mydlarczyka Zbigniewa — 22.III.45 r.
Stańkę Antoniego — 22.III.45 r.
Pacanę Aleksandra — 23.III.45 r.
Dobosza Stanisława — 23.III.45 r.
Bitnera Mieczysława — 23.III.45 r.
Kusia Mieczysława — 23.III.45 r.
Sitka Zdzisława — 23.III.45 r.
Chmiela Kazimierza — 27.III.45 r.
Nowaka Aleksandra — 27.III.45 r.
Polaczyka Franciszka — 27.III.45 r.
Krawczyka Tadeusza — 27.III.45 r.
Domagalskiego Aleksandra — 27.III.45 r.
Łosia Zbigniewa — 27.III.45 r.
Stuhra Tadeusza — 27.III.45 r.
Bednarczyka Romana — 27.III.45 r.
Wajdę Aleksandra — 17.IV.45 r.
Skąpskiego Zygmunta — 17.IV.45 r.
Czubina Stanisława — 18.IV.45 r.
Czosnka Władysława — 18.IV.45 r.
Poterejkę Włodzimierza — 18.IV.45 r.
Rożkowicza Mieczysława — 18.IV.45 r.
Kaczkowskiego Tadeusza — 12.V.45 r.
Krokosza Tadeusza — 17.V.45 r.
Bogdała Kazimierza — 23.V.45 r.
Biernackiego Zdzisława — 28.V.45 r.
Kęska Jana — 11.VI.45 r.
Saletnika Józefa — 20.VI.45 r.
Targosza Edwarda — 22.VI.45 r.
Grzybka Albina — 28.VI.45 r.
Panka Adama — 28.VI.45 r.
Czarneckiego Tadeusza — 28.VI.45 r.
Kostańskiego Narcyza — 30.VI.45 r.
Janusika Franciszka — 30.VI.45 r.
Sterlegoffa Aleksandra — 14.VII.45 r.
Koźlika Jana — 19.VII.45 r.
Ogilbę Tadeusza — 24.VII.45 r.
Dobkiewicza Janusza — 31.VII.45 r.
Szeligę Bronisława — 31.VII.45 r.
Biedrońskiego Zygmunta — 6.VIII.45 r.
Dąbrowskiego Zdzisława — 8.VIII.45 r.
Miączyńską Janinę — 8.VIII.45 r.
Pawłowskiego Zbigniewa — 9.VIII.45 r.
Konerę Kazimierza — 21.VIII.45 r.
Stachurę Antoniego — 13.IX.45 r.
Domagalankę Alinę — 3.X.45 r.
Burego Jana — 3.X.45 r.
Pawluśkiewicza Jana — 14.X.45 r.
Toczyńskiego Mariana — 13.X.45 r.

Kubika Władysława — 15.X.45 r.
Suskiego Adama — 18.X.45 r.
Stolarskiego Janusza — 18.X.45 r.
Zaleskiego Kazimierza — 20.XI.45 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie:

Biela Stanisława — 16.I.45 r.
Wiśniewskiego Mieczysława — 22.I.45 r.
Urbańskiego Jana — 15.III.45 r.
Lankosza Władysława — 27.III.45 r.
Fischera Mariana — 27.III.45 r.
Chudobieckiego Stefana — 27.III.45 r.
Miszczaka Emila —15.III.45 r.
Gajewskiego Jana Jakuba — 20.III.45.
Łozowickiego Feliksa — 18.IV.45 r.
Wojtowicza Władysława — 8.V.45 r.
Kalitę Zbigniewa — 25.I.45 r.
Górskiego Antoniego — 11.IV.45 r.
Fajnsztejna Mojżesza — 16.IV.45 r.
Walciszewskiego Tadeusza — 18.IV.45 r.
Matysika Tadeusza — 21.IV.45 r.
Ćwierza Tadeusza — 18.IV.45 r.
Poliwczaka Antoniego — 26.V.45 r.
Góralczyka Józefa — 20.VI.45 r.
Lisowskiego Teodora — 11.VI.45 r.
Szewczyka Stanisława — 30.VI.45 r.
Lisowskiego Henryka — 30.VI.45 r.
Karolusa Franciszka — 27.III.45 r.
Namysłowskiego Mariana — 23.VIII.45 r.
Ernesta Antoniego — 23.VIII.45 r.
Czerwińskiego Aleksandra — 15.X.45 r.
Ziobrę Zygmunta — 6.VIII.45 r.
Boguckiego Michała — 6.VIII.45 r.
Kopera Józefa — 6.VIII.45 r.
Frączka Tadeusza — 9.VIII.45 r.
Węglarza Stanisława — 9.VIII.45 r.
Raka Józefa — 23.VIII.45 r.
Grabowskiego Jana — 3.X.45 r.
Dr Walasa Antoniego — 15.X.45 r.
Sowińskiego Antoniego — 15.X.45 r
Jarosza Jana — 15.X.45 r.
Kotscha Kazimierza — 13.X.45 r.
Kobylarza Bolesława — 20.XI.45 r.
Freya Stanisława — 28.XI.45 r.
Radziejewskiego Stanisława — 18.XI.44 r.
Kopcia Antoniego — 3.XII.45 r.
Śliwę Kazimierza — 6.XII.45 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie:

Rutkowskiego Józefa — 30.IX.44 r.
Reskego Ludwika — 30.IX.44 r.
Łapińskiego Marcina — 30.IX.44 r.
Dyczewską Irenę — 1.X.44 r.
Witkowskiego Leona — 12.X.44 r.

Cypryszewskiego Stanisława—17.X.44 r.
Lachowicza Jerzego — 17.X.44 r.
Sobieszka Aleksandra — 17.III.45 r.
Malczewskiego Jerzego — 14.V.45 r.
Męczyńskiego Mariana — 20.III.45 r.
Brosza Zbigniewa — 21.III.45 r.
Bęskiego Stanisława — 8.X.45 r.
Ramosa Zygmunta — 18.IV.45 r.
Satorę Karola — 18.IV.45 r.
Sokoła Edwarda — 18.IV.45 r.
Jabłońskiego Zygmunta — 14.IV.45 r.
Florka Romana — 30.IV.45 r.
Christoffa Mieczysława — 30.V.45 r.
Pietrzykowskiego Jana — 14.V.45 r.
Safadera Stanisława — 14.V.45 r.
Izdebską Annę — 14.V.45 r.
Michelisa Ludomira — 14.V.45 r.
Jurkowskiego Józefa — 14.V.45 r.
Kamińskiego Antoniego — 14.V.45 r.
Szpotowicza Stefana — 14.V.45 r.
Berezowskiego Jerzego — 14.V.45 r.
Kunisz Eugenię — 16.V.45 r.
Wójcika Wojciecha — 16.V.45 r.
Mrożkiewicza Eugeniusza — 26.V.45 r.
Mordasiewicz Marię — 25.V.45 r.
Rembiszewskiego Gustawa—13.VII.45 r.
Pietrasa Józefa — 8.VI.45 r.
Majewskiego Tomasza — 15.VI.45 r.
Leśkiewicza Wacława — 16.VII.45 r.
Szajewskiego Henryka — 16.VII.45 r.
Kamińskiego Ignacego Adolfa — 16.VII. 1945 r.
Szczygła Wiktora — 25.VII.45 r.
Grudzińskiego Edwarda — 20.VII.45 r.
Marczewskiego Edwarda — 14.VII.45 r.
Sieprawskiego Eugeniusza — 9.VIII.45 r.
Kosmulskiego Kazimierza — 15.IX.45 r.
Sadowskiego Adama — 19.IX.45 r.
Zyskowską Zofię — 25.IX.45 r.
Tarkową Leokadię — 5.X.45 r.
Adamczuka Zygmunta — 8.X.45 r.
Andrychiewicza Tadeusza — 17.X.44 r.
Wysockiego Jana — 22.X.45 r.
Gąsiorowskiego Henryka — 23.X.45 r.
Czechowską Marię — 9.XI.45 r.
Śpiechowicza Stefana — 17.V.45 r.
Müller Jadwigę — 25.X.45 r.
Zielińskiego Czesława — 14.V.45 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Olsztynie:

Tęgowskiego Zygfryda — 18.X.45 r

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

Kurtykę Józefa — 27.III.45 r.
Malczewskiego Stanisława — 24.III.45 r.
Dejunowicz Małgorzatę — 26.III.45 r.
Olszewskiego Adama — 4.IV.45 r.
Miłkowskiego Alfonsa — 18.IV.45 r.
Cieślińskiego Konrada — 27.IV.45 r.
Dorożałę Floriana — 30.IV.45 r.
Prauzińskiego Mieczysława—30.IV.45 r.
Bajońskiego Edmunda — 7.V.45 r.
Straszewskiego Kazimierza — 12.V.45 r.
Wrzeszczyńskiego Wacława — 14.V.45 r.
Gumińską Irenę — 15.V.45 r.
Obecnego Wiktora — 22.V.45 r.
Śmieleckiego Romana— 22.V.45 r.
Politowicza Witolda — 25.V.45 r.
Brzezińskiego Stefana — 8.VI.45 r.
Wybieralskiego Witolda — 8.VI.45 r.
Szwedkowskiego Edwarda — 8.VI.45 r.
Obałka Edwarda — 8.VI.45 r.
Ewertowskiego Anastazego — 8.VI.45 r.
Pułkową Halinę — 30.VI.45 r.
Szurkowskiego Zbigniewa — 3.VII.45 r.
Gryczyńskiego Telesfora — 3.VII.45 r.
Piotrowskiego Juliana — 3.VII.45 r.
Ścisłowskiego Witolda — 4.VII.45 r.
Lücka Leonarda —11.VII.45 r.
Jaxa Leszka — 25.VII.45 r.
Rynowieckiego Tadeusza — 25.VII.45 r.
Dolińskiego Włodzimierza — 25.VII.45 r.
Strzelczyka Stefana — 25.VII.45 r.
Świtońskiego Mariana — 25.VII.45 r.
Cyplika Czesława — 25.VII.45 r.
Niedzińskiego Władysława—7.VIII.45 r.
Sosnowskiego Tadeusza — 7.VIII.45 r.
Szymborskiego Feliksa — 9.VIII.45 r.
Januszewskiego Mariana — 8.IX.45 r.
Bartkowiaka Alfonsa — 8.IX.45 r.
Goncerzewicza Zygmunta — 8.IX.45 r.
Krysińskiego Zygmunta — 8.IX.45 r.
Przybyszewską Walentynę — 8.IX.45 r.
Przyłuskiego Mieczysława — 8.IX.45 r.
Niewiadomskiego Alfonsa — 3.VII.45 r.
Jurka Chrystiana — 4.X.45 r.
Leśniczaka Mieczysława — 4.X.45 r.
Pawlaka Jana — 4.X.45 r.
Gapińskiego Henryka — 25.X.45 r.
Jaźwińskiego Bronisława — 25.X.45 r.
Kaczyńskiego Józefa — 25.X.45 r.
Libicką Wandę — 25.X.45 r.
Pawlickiego Alfreda — 25.X.45 r.
Bogusławskiego Witolda — 12.XII.45 r.
Dormanowską Zofię — 12.XII.45 r.
Biegańskiego Jana — 13.XII.45 r.
Szulca Bogdana — 4.X.45 r

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Toruniu:

Lenkowskiego Eliasza-Ludwika — 20.III. 1945 r
Międzybłockiego Zygmunta — 19.III.45 r.
Schmidta Stanisława — 19.III.45 r.
Nasala Antoniego — 27.III.45 r.

Guerquin Zofię Jadwigę — 30.III.45 r.
Podniesińskiego Bolesława — 27.III.45 r.
Bańbułę Franciszka — 27.III.45 r.
Mateckiego Zygmunta — 27.III.45 r.
Wróbla Tadeusza — 27.III.45 r.
Wnękowskiego Romana — 27.III.45 r.
Rysia Jana — 27.III.45 r.
Radwańskiego Władysława—27.III.45 r.
Ferenca Adama — 27.III.45 r.
Rassaka Jana — 27.III.45 r.
Michalaka Czesława — 17.III.45 r.
Wiśniewskiego Henryka — 21.III.45 r.
Łapkę Kazimierza — 12.IV.45 r.
Mitkiewicza Seweryna — 30.IV.45 r.
Murawskiego Konrada — 30.IV.45 r.
Karbowskiego Stefana — 14.V.45 r.
Wojciechowskiego Alfonsa — 14.V.45 r.
Lisa Albina — 2.V.45 r.
Lewińską Irenę — 22.VI.45 r.
Ligmanna Alfonsa — 8.VI.45 r.
Wiślińskiego Pawła — 18.VI.45 r.
Zdanowską Marię — 22.VI.45 r.
Neumana Witolda — 14.VI.45 r.
Dańca Tadeusza — 21.VII.45 r.
Kowalskiego Wincentego — 11.VII.45 r.
Janke Heliodora — 23.VIII.45 r.
Mizgajskiego Teodora — 31.VIII.45 r.
Kaczmarka Edmunda — 7.IX.45 r.
Nogę Franciszka — 7.IX.45 r.
Michałkiewicza Włodzimierza—7.IX.45 r.
Piechowskiego Feliksa — 16.XI.45 r.
Gaede Jerzego — 22.XI.45 r.
Formańskiego Witolda — 22.XI.45 r.
Kuksa Jana — 22.XI.45 r.
Gajewską Barbarę — 22.XI.45 r.
Marcinkiewicza Stefana — 30.VI.45 r.
Nuszla Stanisława — 6.XII.45 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

Bednarzaka Jana — 18.X.44 r.
Gołosia Edwarda — 18.XI.44 r.
Celińskiego Wacława — 10.X.44 r.
Strzałkowskiego Antoniego—20.XII.44 r.
Menesa Łazarza — 2.III.45 r.
Ciesielskiego Stanisława — 14.III.45 r.
Nosalskiego Antoniego — 14.III.45 r.
Wejlową Wandę — 14.III.45 r.
Naumanna Wacława — 15.III.45 r.
Leszczyńskiego Juliana — 20.III.45 r.
Lekszycką Alinę — 20.III. 45 r.
Winnickiego Zygmunta — 28.III.45 r.
Walczaka Stefana — 28.III.45 r.
Muszyńskiego Mojżesza — 30.III.45 r.
Domanowicz Irenę — 30.III.45 r.
Millera Edwarda — 15.IV.45 r.
Wiklika Aleksandra — 9.IV.45 r.
Smoleńską Halinę — 9.IV.45 r.
Antoszewskiego Leona — 17.IV.45 r.
Kołodziejczyka Eugeniusza — 20.IV.45.
Komorowskiego Adolfa — 24.IV.45 r.
Dąbrowską Wandę — 25.IV.45 r.
Bajową Alicję — 20.IV.45 r.
Koziełł-Poklewskiego Krzysztofa—30.IV. 1945 r.
Germasz Alicję — 30.IV.45 r.
Ślązkiewicza Janusza — 30.IV.45 r.
Nierychlewską Alicję — 30.IV.45 r.
Rzeszotarską Annę — 1.V.45 r.
Chmielewskiego Józefa — 1.V.45 r.
Zakościelnego Henryka — 8.V.45 r.
Krajewskiego Jana — 8.V.45 r.
Bereśniewicz Walerię — 15.V.45 r.
Rejmana Stanisława — 15.V.45 r.
Wereńko Halinę — 15.V.45 r.
Witkowskiego Zbigniewa — 25.V.45 r.
Zielińskiego Józefa — 25.V.45 r.
Kalinowskiego Wacława — 25.V.45 r.
Sobczyńskiego Zbigniewa — 25.V.45 r.
Pawelskiego Stanisława — 25.V.45 r.
Żywomirskiego Antoniego — 25.V.45 r.
Gnieweckiego Wacława — 7.V.45 r.
Żabkę Jerzego — 15.V.45 r.
Jaraczewskiego Antoniego — 16.V.45 r.
Lewenberga Bolesława — 2.VI.45 r.
Dąbrowskiego Franciszka — 21.VI.45 r.
Rybickiego Mariana — 11.VI.45 r.
Chabrowską Marię — 23.VI.45 r.
Damulewicza Leona — 25.VI.45 r.
Uszycką Izabelę — 25.VI.45 r.
Kalinowskiego Stefana — 13.VII.45 r.
Zawartko Marię — 24.VII.45 r.
Orensztejna Szlomę — 26.VII.45 r.
Bronowskiego Samuela — 4.VIII.45 r.
Wełnickiego Zdzisława — 6.VIII.45 r.
Rybarską Jadwigę — 7.VIII.45 r.
Smoleńskiego Bogdana — 9.VIII.45 r.
Krajewskiego Czesława — 9.VIII.45 r.
Pietrzykowskiego Jana — 9.VIII.45 r.
Downarowicza Franciszka — 9.VIII.45 r.
Hałatka Władysława — 9.VIII.45 r.
Dutkiewicz Halinę — 20.VIII.45 r.
Domagałę Maksymiliana — 20.VIII.45 r.
Burchackiego Ryszarda — 20.VIII.45 r.
Olszaka Władysława — 20.VIII.45 r.
Siedzieniewską Marię Kazimierę — 21. VIII.45 r.
Jankowskiego Mariana — 23.VIII.45 r.
Zabrodzkiego Michała — 23.VIII.45 r.
Zabrodzką Halinę — 24.VIII.45 r.
Pakułę Bronisława — 7.IX.45 r.
Guzka Józefa — 17.IX.45 r.
Krzyżanowską Sabinę — 17.IX.45 r.
Kurka Mieczysława — 13.IX.45 r.
Pietrzykowskiego Janusza — 25.IX.45 r.
Morawskiego Zenona — 30.IX.45 r.
Szczurka Tadeusza — 3.X.45 r.
Krawieckiego Stanisława — 8.X.45 r.
Kabalskiego Wacława — 13.X.45 r.

Pławskiego Jana — 15.X.45 r.
Janowską Anielę — 18.X.45 r.
Bartnicką Zofię — 18.X.45 r.
Grzeczyńską Zofię — 25.X.45 r.
Irlika Kazimierza — 27.X.45 r.
Plucińskiego Romana — 29.X.45 r.
Baranowicza Stefana — 29.X.45 r.
Korzeniowskiego Witolda — 30.X.45 r.
Stępczyńskiego Mariana — 5.XI.45 r.
Redkego Ryszarda — 20.XII.45 r.
Pachnowskiego Tadeusza — 10.XI.45 r.
Żujewskiego Wacława — 21.XI.45 r.
Gozdka Tadeusza — 30.XI.45 r.
Cybulską Irenę — 3.XII.45 r.
Mędrzycką Ewę — 31.XII.45 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu:

Fleszyńskiego Jerzego — 3.III.45 r.
Buczkowską Marię — 8.VIII.45 r.
Janowicz Jadwigę — 8.IX.45 r.
Janasa Kazimierza — 7.IX.45 r.
Korzenia Franciszka — 7.IX.45 r.
Janas Marię — 7.IX.45 r.
Nowakowskiego Tadeusza — 2.X.45 r.
Gutewicz Irenę — 4.X.45 r.
Rybackiego Cezarego — 17.X.45 r.
Stachurę Pawła — 17.X.45 r.
Krawczaka Polikarpa — 31.X.45 r.
Matyszkiewicza Stefana — 10.XI.45 r.
Piotrowskiego Eligiusza — 30.XI.45 r.
Chachłowskiego Juliana — 3.XII.45 r
Jankiewicza Tadeusza — 12.XII.45 r.
Gontka Jana — 13.XII.45 r.
Żakiewicza Jerzego — 6.XII.45 r.
Wajsblecha Benjamina — 20.XII.45 r.

3) Notariuszami:

Szczepkę Jerzego, as. not. w Dobromilu — notariuszem w Radymnie — 10.XI.44 r.

Bargielskiego Jerzego, zast. not. w Lublinie — notariuszem w Makowie Podh. — 22.I.45 r.

Dr Szabłowskiego Edmunda, adw. w Warszawie — notariuszem w Gdańsku — 5.IV.45 r.

Nachtmana Jana, sędz. S. Gr. w Stopnicy w st. sp. — notariuszem w Busku Zdroju — 17.IV.45 r.

Drabienko-Laskowskiego Marcelego, adw. w Warszawie — notariuszem w Gdańsku — 18.IV.45 r.

Skórzewskiego Zygmunta, em. sędziego pokoju w Warszawie — notariuszem w Grodzisku Mazow. — 2.V.45 r.

Czernickiego Tomasza, adw. w Warszawie — notariuszem w Warszawie — 15.V.45 r.

Kurmana Mariana, as. not. w Warszawie — notariuszem w Warszawie — 16.V.45 r.

Dr Natansona Wiktora, adw. w Łodzi — notariuszem w Warszawie — 16.V.45 r.

Szawłowskiego Tadeusza, as. not. w Warszawie — notariuszem w Warszawie — 22.V.45.

Jędrzejewskiego Wiktora, adw. w Gostyninie — notariuszem w Płocku — 22.V.45.

Żardeckiego Aleksandra, adw. w Kaliszu — notariuszem w Kaliszu — 22.V.45.

Bernasowskiego Wiktora, sędz. S. O. w Radomiu — notariuszem w Końskich — 22.V.45.

Horskiego Henryka Bogdana, adw. w Sosnowcu — notariuszem w Katowicach — 22.V.45.

Mgr. Jurkę Józefa, as. not. w Tarnobrzegu — notariuszem w Wadowicach — 22.V.45.

Hochedlingera Stanisława, adw. w Warszawie — notariuszem w Gdańsku — 22.V.45.

Zdziechowskiego Zygmunta, adw. w Warszawie — notariuszem w Kutnie — 23.V.45.

Kurpiela Stanisława, as. not. w Warszawie — notariuszem w Gdańsku — 24.V.45.

Kowalskiego Stanisława, adw. w Lubartowie — notariuszem w Gdańsku — 26.V.45.

Cichosza Jakuba, adw. w Warszawie — notariuszem w Katowicach — 30.V.45.

Lewandowskiego Alfonsa, sędz. S. O. w Toruniu — notariuszem w Gdańsku — 30.V.45.

Tura Stefana Adama, adw. w Warszawie — notariuszem w Gdyni — 30.V.45.

Zippera Władysława, as. not. we Lwowie — notariuszem w Katowicach — 6.VI.45.

Waciórskiego Feliksa, sędz. S. Gr. w Sierpcu w st. sp. — notariuszem w Garwolinie — 8.VI.45.

Dr Smołę Alojzego, majora K. S. w Łodzi — notariuszem w Rybniku — 8.VI.45.

Janiewicza Leonarda, adw. w Warszawie — notariuszem w Gliwicach — 11.VI.45.

Konderskiego Stanisława, adw. w Warszawie — notariuszem w Gdańsku — 12.VI.45.

Bolewickiego Bolesława, zast. not. we Włocławku — notariuszem w Aleksandrowie Kujawskim — 12.VI.45.

Karczewskiego Stanisława, pis. hip. w Suwałkach — notariuszem w Łomży — 16.VI.45.

Gozdawę Leonowicza Stanisława, zast. not. w Lipsku — notariuszem w Iłży — 26.VI.45.

Dr Kozdrońskiego Tadeusza, adw. w Warszawie — notariuszem w Bytomiu — 30.VI.45.

Przegalińskiego Jana, sędz. Sądu Ap. w Lublinie w st. sp. — notariuszem w Kraśniku — 4.VII.45.

Dr Libermana Bohosiewicza Jakuba, adw. w Drohobyczu — notariuszem w Gliwicach — 4.VII.45.

Wozdeckiego Adama, em. sędz. N. T. A. w Łodzi w st. sp. — notariuszem w Gdańsku — 11.VII.45 r.

Krauzego Adolfa, b. pis. hip. w Hrubieszowie — notariuszem w Sosnowcu — 14.VII. 1945 r.

Gaździńskiego Władysława, sędz. pokoju w st. sp. w Skarżysku — notariuszem w Skarżysku-Kamiennej — 14.VII.45 r.

Cybulskiego Tadeusza, wiceprok. S. A. w Warszawie — notariuszem w Łodzi — 18.VII. 1945 r.

Nestorowicza Władysława, sędz. S. O. w Warszawie w st. sp. — notariuszem w Zduńskiej Woli — 21.VII.45.

Mgr Trybulskiego Zbigniewa, as. not. w Krakowie — notariuszem w Słupsku — 24.VII. 1945 r.

Jakubca Ignacego, as. not. w Krościenku — notariuszem we Wrocławiu — 24.VII.45.

Mgr Mitusia Jerzego, as. not. w Zakopanem — notariuszem w Rudzie — 25.VII.45.

Wykowskiego Józefa, as. not. w Krakowie — notariuszem w Pszczynie — 25.VII.45.

Anderlego Stanisława, as. not. w Krakowie — notariuszem w Raciborzu — 25.VII.45 r.

Mgr Koniecznego Stanisława, as. not. w Wieliczce — notariuszem w Toszku — 25.VII.45.

Kutrzepę Ludwika, as. not. w Oleszynie— notariuszem we Włoszczowej — 31.VII.45.

Zemlika Władysława, as. not. w Krakowie — notariuszem w Rymanowie — 31.VII.45.

Dr Kielara Jana, as .not. w Krakowie — notariuszem w Kętach — 31.VII.45.

Mgr Proroka Stanisława, as. not. w Suchej — notariuszem w Kładzku — 31.VII.45.

Pawłowskiego Tadeusza, apl. not. we Lwowie — notariuszem w Gliwicach — 31.VII.45.

Mgr Majkę Stanisława, as. not. w Krakowie — notariuszem w Raciborzu — 31.VII.45.

Kamińskiego Antoniego, as. not. w Krakowie — notariuszem w Koźlu — 31.VII.45.

Mgr Dubynę Stefana, as. not. w Gorlicach — notariuszem w Malborku — 31.VII.45.

Dr Sikorę Tadeusza, as. not. w Krakowie — notariuszem we Wrocławiu — 31.VII.45.

Mgr Złowodzkiego Stanisława, as. not. w Krakowie — notariuszem w Grudziądzu — 31.VII.45.

Mgr Jamzę Stanisława, as. not. w Krakowie — notariuszem w Nowym Tomyślu — 31.VII. 1945 r.

Weissa Mariana Zdzisława, as. not. we Lwowie — notariuszem w Bytomiu — 31.VII.45.

Jędrzejowskiego Romualda, zast. not. w Stopnicy — notariuszem w Stopnicy — 8.VIII.45.

Dr Wiewiórskiego Jerzego, as. not. w Krakowie — notariuszem w Bytomiu — 8.VIII. 1945 r.

Dr Zarytkiewicza Romana, as. not. w Jaśle — notariuszem w Oświęcimiu — 9.VIII.45 r.

Piwowarczyka Zdzisława, as. not. w Zamościu — notariuszem w Zamościu—21.VIII.45.

Mgr Łapickiego Mariana, as. not. w Krakowie — notariuszem w Mysłowicach — 22.VIII. 1945 r.

Rudzkiego Jana, zast. not. w Łowiczu — notariuszem w Płońsku — 24.VIII.45.

Mgr Pierzchalskiego Zbigniewa as. not. w Białej — notariuszem w Skoczowie — 24.VIII.45.

Dr Łojka Władysława, as. not. w Rabce — notariuszem w Krotoszynie — 24.VIII.45.

Pietrusiewicza Jana, zast. not. w Końskich — notariuszem w Lublinie — 25.VIII.45.

Wójcika Bolesława, zast. not. w Opatowie — notariuszem w Kazimierzu Dolnym — 31.VIII.45.

Mgr Wolnika Stanisława, as. not. w Krośnie — notariuszem w Brzegu — 31.VIII.45.

Wąsowskiego Władysława, zast. not. w Mińsku Mazow. notariuszem w Mińsku Maz. — 31.VIII.45.

Kleczkę Juliana Jana, zast. not. w Sieradzu — notariuszem w Złoczewie — 31.VIII.45.

Czaję Kazimierza, as. not. w Krościenku — notariuszem w Wałbrzychu — 31.VIII.45.

Braitera Tadeusza, as. not. w Zatorze — notariuszem w Trzebnicy — 31.VIII.45.

Olędzkiego Wiesława, majora K. S. w st. sp. — notariuszem w Łodzi — 5.IX.45.

Żurawskiego Juliana, adw. w Krakowie— notariuszem w Gliwicach — 8.IX.45.

Mgr Zymonika Fryderyka, as. not. w Skawinie — notariuszem w Prądniku — 11.IX. 1945 r.

Dr Czubryta Piotra, as. not. w Starym Sączu — notariuszem w Starym Sączu — 11.IX. 1945 r.

Mgr Goneta Jana, as. not. w Dobczycach — notariuszem w Chodzieży — 11.IX.45.

Łuczaja Piusa, sędz. S. Ap. w Wilnie w st. sp. — notariuszem w Białej Podl. — 13.IX. 1945 r.

Januszkę Antoniego, zast. not. w Ostrowi Mazow. — notariuszem w Ostrowi Maz.—25.IX. 1945 r.

Mgr Szetelę Alojzego, as. not. w Rzeszowie — notariuszem w Koninie — 25.IX.45.

Szydłowskiego Aleksandra, adw. w Kielcach — notariuszem w Łomży — 30.IX.45.

Majewskiego Józefa, pis. hip. w Słupcy — notariuszem w Kleczewie — 30.IX.45.

Mgr Jaworskiego Edwarda, as. not. w Opatowie Kieleckim — notariuszem w Wolsztynie — 30.IX.45.

Mgr Korczyńskiego Emila, as. not. w Ciężkowicach — notariuszem w Odolanowie — 8.X.45.

Manikowskiego Jana, adw. w Lubawie — notariuszem w Brodnicy — 9.X.45.

Mgr Strzałkowskiego Władysława as. not. w Andrychowie — notariuszem w Strzelcach Wielkich — 9.X.45.

Ligęzę Tadeusza, as. not. w Bieczu — notariuszem w Szczytnie — 11.X.45.

Mgr Miliana Mieczysława, as. not. w Nisku — notariuszem w Królewcu — 12.X.45.

Szewczyka Stanisława, as. not. w Skierniewicach — notariuszem w Skierniewicach — 12.X.45.

Dr Śpiewaka Bronisława, as. not. w Krakowie — notariuszem w Opolu — 12.X.45 r.

Meringa Edwarda Kazimierza, as. not. w Warszawie — notariuszem w Grudziądzu — 16.X.45.

Kozona Bolesława, zast. not. w Grodnie — notariuszem w Kozienicach — 16.X.45.

Mgr Glińskiego Tadeusza, as. not. w Chrzanowie notariuszem w Kamiennej Górze — 16.X.45.

Mgr Wolczkę Antoniego, as. not. w Makowie Podh. — notariuszem we Wrześni — 18.X. 1945 r.

Dr Witeszczaka Wacława, as. not. w Zakopanem — notariuszem w Zakopanem — 18.X. 1945 r.

Woronieckiego Jana Kazimierza as. not. w Radomsku — notariuszem w Radomsku — 18.X.45.

Popławskiego Michała, zast. not. w Warszawie — notariuszem w Strzelnie — 23.X.45.

Nowickiego Feliksa, zast. not. w Pilicy — notariuszem w Pilicy — 23.X.45.

Szczygielskiego Juliana, zast. not. w Siedlcach — notariuszem w Ostrowie Wlkp. — 24.X.45.

Dr Dziurzyńskiego Stanisława as. not. w Łańcucie — notariuszem w Gdańsku — 25.X.45.

Gogolewskiego Jana, pis. hip. w Łowiczu — notariuszem w Łowiczu — 26.X.45.

Włodarka Benedykta, zast. not. w Brzezinach Łódzkich — notariuszem w Brzezinach Łódzkich — 29.X.45.

Kiciaka Jana, zast. not. w Lublinie — notariuszem w Krasnymstawie — 31.X.45.

Janczewskiego Aleksandra, zast. not. w Warszawie — notariuszem w Koronowie — 5.XI. 1945 r.

Moszczyńskiego Wiktora, zast. not. w Krasnymstawie — notariuszem w Janowie Lub. — 5.XI.45.

Płońskiego Stanisława, ref. hip. w Warszawie — notariuszem w Kolnie — 5.XI.45.

Dr Niedzielskiego Eugeniusza as. not. w Krakowie—notariuszem w Białogrodzie — 5.XI. 1945 r.

Szwedowskiego Czesława, sędz. S. O. w Widawie w st. sp. — notariuszem w Kaliszu — 7.XI.45.

Borusiewicza Damiana, zast. not. w Zambrowie — notariuszem w Zambrowie — 8.XI.45.

Bieszka Zbigniewa Józefa, adw. w Gdyni — notariuszem w Gdyni — 9.XI.45.

Preisnera Włodzimierza, as. not. w Nowym Sączu — notariuszem w Mikołowie — 10.XI.45.

Kozownickiego Michała, zast. not. w Otwocku — notariuszem w Bojanowie — 13.XI. 1945 r.

Francikowskiego Jana, zast. not. w Łodzi — notariuszem w Pyrzycach — 13.XI.45.

Zajkowskiego Józefa, zast. not. w Augustowie — notariuszem w Tykocinie — 13.XI.45.

Białasika Witolda, adw. w Poznaniu — notariuszem w Trzemesznie — 13.XI.45.

Sułkowskiego Wacława, zast. not. w Jeziornie — notariuszem w Przasnyszu — 13.XI. 1945 r.

Marowskiego Kazimierza, as. not. — w Dębicy — notariuszem w Dębicy — 16.XI.45.

Moszczyńskiego Franciszka, as. not. w Krasnymstawie — notariuszem w Lubartowie — 22.XI.45.

Strzębałę Józefa, zast. not. we Włoszczowej — notariuszem w Łomży — 30.XI.45.

Wojciechowskiego Zygmunta, zast. not. w Hrubieszowie — notariuszem w Hrubieszowie — 4.XII.45.

Sobolewskiego Antoniego, zast. not. w Międzyrzecu Podl. — notariuszem w Międzyrzecu Podl. — 4.XII.45.

Grochowskiego Ryszarda, sędz. S. Gr. w Kowlu w st. sp. — notariuszem w Ostrowi Maz. — 4.XII.45.

Radzimierskiego Zdzisława, zast. not. w Rypinie — notariuszem w Radziejowie — 4.XII. 1945 r.

Sokołowskiego Józefa, as. not. w Poznaniu — notariuszem w Czarnkowie — 4.XII.45.

Czyżewskiego Jana, b. not. w Wołkowysku — notariuszem w Szczuczynie — 6.XII.45 r.

Rembertowicza Wacława, adw. w Warszawie — notariuszem w Warszawie — 7.XII.45.

Wyżnikiewicza Stanisława, zast. not. w Łodzi — notariuszem w Błaszkach — 7.XII.45.

Ryszkę Wacława, zast. not. w Radzyniu Podl. — notariuszem w Radzyniu Podl.—12.XII. 1945 r.

Goncerza Feliksa, zast. not. w Szczekocinach — notariuszem w Raciążu — 12.XII.45.

Kudelskiego Mariana, zast. not. w Będzinie — notariuszem w Czeladzi — 12.XII.45.

Mgr Bednarczyka Józefa, as. not. w Dukli — notariuszem w Kluczborku — 18.XII.45.

Dobrzańskiego Aleksandra, as. not. w Bochni — notariuszem w Świdnicy — 29.XII.45.

Notariusze
przeniesieni na inne miejsce służbowe na skutek podania:

Szlompek Ludwik, not. w Tykocinie — na stanowisko notariusza w Makowie Maz. — 22.I.45.

Wolf Leon, not. we Frysztacie — na stanowisko notariusza w Bielsku — 3.III.45.

Smólski Wawrzyniec, not. w Świeciu — na stanowisko notariusza w Bydgoszczy—20.III. 1945 r.

Makowski Tadeusz, not. w Siemiatyczach —na stanowisko notariusza w Płocku—26.III.45.

Jarzęcki Aleksander, not. w Lubawie — na stanowisko notariusza w Bydgoszczy — 12.IV.45.

Hert Kazimierz, not. w Mińsku Mazow. — na stanowisko notariusza w Kutnie — 7.V.45.

Żmidziński Marian, not. w Śmiglu — na stanowisko w Poznaniu — 22.V.45.

Kaliniewicz Aleksander, not. w Wilnie — na stanowisko notariusza w Katowicach 30.V.45.

Wiśniewski Michał, not. w Dobrzycach — na stanowisko notariusza w Zamościu — 30.V.45.

Brzeski Adam, not. w Świeciu — na stanowisko notariusza w Bydgoszczy — 8.VI.45.

Raczyński Stosław, not. w Czeladzi — na stanowisko notariusza w Sosnowcu — 12.VI.45 r.

Krauze Zygfryd, not. w Zamościu — na stanowisko notariusza w Warszawie — 12.VI.45.

Jamontt Witold, not. w Warszawie — na stanowisko notariusza w Łodzi — 25.VI.45.

Jaśkiewicz Wiesław, not. w Ciechanowie — na stanowisko notariusza w Tomaszawie Lub. — 28.VI.45.

Szemioth Wiktor, not. w Wilnie — na stanowisko notariusza w Piasecznie — 28.VI.45.

Dembiński Pióro Józef, not. w Kowlu — na stanowisko notariusza w Olsztynie — 28.VI.45.

Dr Krzyżanowski Józef, not. w Jaśle — na stanowisko notariusza w Krakowie—30.VI.45.

Lechowicz Karol, not. w Głownie — na stanowisko notariusza w Tomaszowie Mazow. — 30.VI.45.

Dworakowski Józef, not. w Lidze — na stanowisko notariusza w Białymstoku—30.VI.45.

Łoś Tynowski Wiktor, not. w Równem — na stanowisko notariusza w Hrubieszowie — 30.VI.45.

Dr Kirchner Adam, not. w Radziechowie — na stanowisko notariusza w Myślenicach — 4.VII.45.

Szust Zenon, not. w Wąbrzeźnie — na stanowisko notariusza w Zabrzu — 4.VII.45.

Galeński Mieczysław, not. w Czarnkowie — na stanowisko notariusza w Zabrzu—4.VII.45.

Czub Stanisław, not. w Pszczynie — na stanowisko notariusza w Katowicach — 5.VII.45.

Czernic Bronisław, not. w Chojnicach — na stanowisko notariusza w Łodzi — 6.VII.45.

Korytowski Edward, not. w Mogilnie — na stanowisko notariusza w Poznaniu — 18.VII.45.

Kowalski Bronisław, not. w Dolinie — na stanowisko notariusza w Krakowie — 18.VII.45.

Łoziński Władysław, not. w Sieradzu — na stanowisko notariusza we Wrocławiu — 18.VII.45.

Dr Trzos Bolesław, not. we Lwowie — na stanowisko notariusza w Krakowie — 20.VII.45.

Kostórkiewicz Tadeusz, not. w Nowym Tomyślu — na stanowisko notariusza w Środzie — 21.VII.45.

Rudnicki Włodzimierz, not. w Wysokiem Mazow. — na stanowisko notariusza w Sieradzu — 21.VII.45.

Azarewicz Stefan, not. w Zdołbunowie — na stanowisko notariusza w Chełmie Lub. — 21.VII.45.

Dr Lichoniewicz Ludwik, not. w Szubinie — na stanowisko notariusza w Niepołomicach — 25.VII.45.

Podwiński Marian, not. w Przemyślu — na stanowisko notariusza w Grudziądzu — 25.VII.45.

Kielawa Bogusław, not. w Samborze — na stanowisko notariusza w Przemyślu — 28.VII.45

Dr Kostórkiewicz Witold, not. w Samborze — na stanowisko notariusza w Gorlicach — 31.VII.45.

Mgr Bielecki Adam Feliks, not. w Brzostku — na stanowisko notariusza w Jaśle — 31.VII.45.

Wąsowicz Sławomir, not. w Dubnie — na stanowisko notariusza w Pułtusku — 31.VII.45.

Leszczyński Józef, not. w Drohobyczu — na stanowisko notariusza w Raciborzu — 31.VII.45.

Rastawiecki Roman, not. w Żyrardowie — na stanowisko notariusza w Bytomiu—31.VII.45.

Nowicki Jerzy, not. w Działoszynie — na stanowisko notariusza w Lipnie — 31.VII.45.

Kamieński Zbigniew, not. w Zabłotowie — na stanowisko notariusza w Tarnobrzegu — 31.VII.45.

Bugajski Lucjan, not. w Sierpcu — na stanowisko notariusza w Kłobucku — 8.VIII.45.

Kieszkowski Stanisław, not. w Wyszogrodzie — na stanowisko notariusza w Żyrardowie — 8.VIII.45.

Gerstman Aleksander, not. w Andrychowie — na stanowisko notariusza w Krakowie — 9.VIII.45.

Dr Pawłowski Jan, not. w Wieliczce — na stanowisko notariusza w Krakowie — 9.VIII.45.

Dr Mynarski Władysław, not. w Nisku— na stanowisko notariusza w w Wieliczce — 9.VIII.45.

Mitkiewicz Zółtok Stanisław, not. w Gąbinie — na stanowisko notariusza w Sierpcu — 21.VIII.45.

Dr Weiss Ignacy Janusz, not. w Janowie Lwowskim — na stanowisko notariusza w Bochni — 23.VIII.45.

Dr Morawiecki Tadeusz, not. w Kałuszu — na stanowisko notariusza w Białej — 23.VIII.45.

Siekierski Józef, not. w Kopyczyńcach — na stanowisko notariusza w Żywcu — 24.VIII.45.

Aleksiuk Paweł, not. w Ostrowi Mazow.— na stanowisko notariusza w Tuszynie — 24.VIII. 1945 r.

Szołdrski Marian, not. w Obornikach — na stanowisko notariusza w Poznaniu — 24.VIII.45.

Krzemieński Władysław, not. w Klecku— na stanowisko notariusza w Augustowie — 25.VIII.45.

Kotełko Jan, not. w Ciechanowie — na stanowisko notariusza w Świdnicy — 31.VIII.45.

Czok Józef, not. w Mysłowicach — na stanowisko notariusza w Tarnowskich Górach — 31.VIII.45.

Chełmicki Bogdan, not. w Łodzi — na stanowisko notariusza w Płocku — 1.IX.45.

Polański Emil, not. w Kołomyi — na stanowisko notariusza w Grudziądzu — 8.IX.45.

Czerny Zygmunt, not. w Zborowie — na stanowisko notariusza w Suchej — 8.IX.45.

Kędzierski Franciszek, not. w Brzeżanach — na stanowisko notariusza w Jeleniej Górze — 13.IX.45.

Kulesza Zygmunt, not. w Wieluniu — na stanowisko notariusza w Zawierciu — 18.IX.45.

Karolczyk Jan, not. w Kłobucku — na stanowisko notariusza w Iłowie — 22.IX.45.

Orzechowski Bolesław, not. w Szczuczynie — na stanowisko notariusza w Ostrołęce — 22.IX.45.

Dzik Franciszek, not. w Strzelnie — na stanowisko notariusza w Obornikach — 22.IX.45.

Staśko Teofil, not. w Włodzisławiu — na stanowisko notariusza w Olkuszu — 25.IX.45.

Sawicki Włodzimierz, not. w Sądowej Wiszni — na stanowisko notariusza w Łęczycy— 25.IX.45.

Smereczański Ignacy, not. w Sokalu — na stanowisko notariusza w Starogardzie — 25.IX.45.

Kokurewicz Mieczysław, not. w Podhajcach — na stanowisko notariusza w Tczewie — 25.IX.45.

Kornafel Władysław Jan, not. w Jaworowie — na stanowisko notariusza w Chełmży — 25.IX.45.

Cisło Stanisław, not. w Ostrowie Wlkp.— na stanowisko notariusza w Szczecinie — 30.IX. 1945 r.

Sobol Antoni, not. w Dobromilu — na stanowisko notariusza w Szczecinie — 30.IX.45.

Kwapisiewicz Marian, not. w Kozienicach — na stanowisko notariusza w Szczecinie — 30.IX.45.

Hertrich Woleński Mieczysław, not. w Zbarażu — na stanowisko notariusza w Zatorze — 4.X.45.

Kuźmiński Władysław, not. w Iwieńcu — na stanowisko notariusza w Nowem — 9.X.45.

Filipczak Bronisław, not. w Tarnopolu — na stanowisko notariusza w Sanoku — 11.X 45.

Kowanetz Franciszek, not. w Bojanowie— na stanowisko notariusza w Wojniczu — 12.X.45.

Leszczyński Miron, not. w Olesku — na stanowisko notariusza w Łabiszynie — 16.X.45.

Lippert Marian, not. w Postawach — na stanowisko notariusza w Starogrodzie — 16.X.45.

Kondziołka Emil, not. w Medenicach — na stanowisko notariusza w Nisie — 18.X.45.

Kaliński Zenon, not. w Przemyślanach — na stanowisko notariusza w Pleszowie — 23.X.45.

Świeżawski Kazimierz, not. w Dobrodzieniu — na stanowisko notariusza w Mogilnie — 23.X.45.

Rowiński Józef, not. w Nadwórnej — na stanowisko notariusza w Brzegu — 23.X.45

Wyrwicz Jan Franciszek, not. w Łobżenicy — na stanowisko notariusza w Grodzisku Wlkp. — 29.X.45.

Witkiewicz Franciszek, not. w Niżankowicach — na stanowisko notariusza w Przemyślu — 29.X.45.

Jaworski Leon, not. w Bukowsku — na stanowisko notariusza w Szczecinie — 5.XI.45.

Daszkiewicz Teofil, not. w Skolem — na stanowisko notariusza w Zabrzu — 6.XI.45.

Frejdlich Marian, not. w Lignicy — na stanowisko notariusza w Widawie — 7.XI.45.

Smal Piotr, not. w Tarnopolu — na stanowisko notariusza w Grybowie — 8.XI.45.

Daniec Emil, not. w Lesku — na stanowisko notariusza w Białej Krak. — 9.XI.45.

Mroczkowski Stanisław, not. w Haliczu — na stanowisko notariusza w Opolu — 13.XI.45.

Hertzberg Henryk, not. w Łomży — na stanowisko notariusza w Będzinie — 13.XI 45.

Mgr Sikorski Józef, not. w Dynowie — na stanowisko notariusza w Wągrowcu — 13.XI. 1945 r.

Piątkiewicz Kazimierz, not. w Rohatynie — na stanowisko notariusza w Andrychowie — 14.XI.45.

Stasiński Bohdan, not. w Gnieźnie — na stanowisko notariusza w Poznaniu — 14.XI.45.

Mgr Szczepka Jerzy, not. w Radymnie — na stanowisko notariusza w Rawiczu—14.XI.45.

Konstantynowicz Jan, not. w Kulikowie— na stanowisko notariusza w Radymnie—14.XI.45.

Smoliński Antoni, not. w Nasielsku — na stanowisko notariusza w Ciechanowie—21.XI.45.

Mgr Limanowski Albin Kazimierz, not. w Stryju — na stanowisko notariusza w Poznaniu — 29.XI.45.

Czapliński Emil, not. w Jabłonkowie — na stanowisko notariusza w Głuchołazach — 4.XII.45.

Baranowski Henryk, not. w Grudziądzu — na stanowisko notariusza w Gnieźnie — 4.XII.45.

Kleindinst Ludwik Alfred, not. w Kaliszu — na stanowisko notariusza w Wieluniu — 4.XII.45.

Dunajski Stefan, not. w Działdowie — na stanowisko notariusza w Jarocinie—4.XII.45.

Teleśnicki Włodzimierz, not. w Ustrzykach Dolnych — na stanowisko notariusza w Lesku — 4.XII.45.

Wąsowski Wacław, not. w Czersku — na stanowisko notariusza w Tucholi — 14.XII.45.

Dr Włodyka Jan, not. we Lwowie — na stanowisko notariusza w Nowym Sączu — 18.XII.45.

Giziński Włodzimierz, not. w Lidzbarku — na stanowisko notariusza w Działdowie — 20.XII.45.

OGÓLNA LISTA

konsulów, którzy otrzymali upoważnienie do wykonywania czynności, przewidzianych w art. 18 i 19 ust. 3 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 103, poz. 944) zestawiona według stanu w dniu 1 stycznia 1946 r.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Do stwierdzania zgodności odpisów z oryginałami dokumentów oraz do uwierzytelniania podpisów i znaków ręcznych (art. 18 p. 5 cytowanej wyżej ustawy), otrzymali upoważnienie:

Marynowski Tadeusz, konsul w New Yorku.

Herman Bogusław, wicekonsul w New Yorku.

Patyk Józef, konsul w Pittsburgu.

Dr Szymański Piotr, Charge d'Affaires Poselstwa R. P. w Kopenhadze.

Śliwa Stefan, Attache Ambasady R. P. w Rzymie.

Dr Majchrowicz Anna, Attache Ambasady R. P. w Rzymie.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Spółdz. Wydawniczej „Czytelnik", w Łodzi, ul. Żwirki 2

Cena 32 zł.